II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/1336

ze dne 25. září 2020

o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie [1] (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

po konzultaci s členskými státy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení řízení

(1) Dne 30. července 2019 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu určitých polyvinylalkoholů (dále jen „PVA") pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR" nebo „dotčená země") do Unie na základě článku 5 nařízení (EU) 2016/1036. Oznámení o zahájení řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* [2] (dále jen „oznámení o zahájení řízení").

(2) Šetření zahájila Komise na základě podnětu, který dne 19. června 2019 podala společnost Kuraray Europe GmbH (dále jen „žadatel") jménem výrobců představujících více než 60 % celkové výroby PVA v Unii. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné vážné újmě, které byly dostatečné k zahájení šetření.

1.2. Zúčastněné strany

(3) V oznámení o zahájení řízení vyzvala Komise zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak šetření zúčastnit. Navíc Komise o zahájení šetření výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a orgány ČLR a známé dovozce a uživatele a vyzvala je k účasti.

(4) Zúčastněné strany měly příležitost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních. Všem zúčastněným stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta možnost slyšení.

1.3. Připomínky k zahájení

(5) Po zahájení šetření namítlo několik uživatelů dotčeného výrobku, že shrnutí informací, které nemají důvěrnou povahu, uvedených ve veřejně přístupné verzi podnětu není dostatečně podrobné nebo je neúplné, a neumožňuje tedy přiměřené pochopení podstaty důvěrných informací.

[1] Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
[2] Úř. věst. C 256/03, 30.7.2019, s. 4.

(6) Komise měla za to, že znění podnětu, které nemá důvěrnou povahu, určené zúčastněným stranám k nahlédnutí obsahuje všechny zásadní důkazy a shrnutí údajů poskytnutých jako důvěrné, která nemají důvěrnou povahu, aby mohly zúčastněné strany uplatňovat v průběhu celého řízení svá práva na obhajobu.

(7) Čl. 19 základního nařízení a čl. 6 odst. 5 dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu umožňují ochranu důvěrných informací v případech, kdy by jejich zpřístupnění znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informací nebo osobu, od níž tyto informace získala.

(8) Informace poskytnuté jako důvěrné do těchto kategorií spadají. V každém případě žadatel poskytl shrnutí obsahu důvěrných částí podnětu a příslušných číselných údajů uvedených v závorkách. Komise si před zahájením řízení tyto dokumenty ověřila. Dospěla k závěru, že splňují ustanovení článku 19 a umožňují přiměřené pochopení podstaty důvěrných informací.

(9) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(10) Jedna zúčastněná strana uvedla, že podnět je součástí strategie žadatele směřující k posílení jeho monopolu na trhu Unie úmyslným snižováním objemu prodeje a zvyšováním cen.

(11) Informace shromážděné v průběhu šetření nepřinesly žádný důkaz o jakémkoli protisoutěžním jednání praktikovaném výrobním odvětvím Unie. Naopak byly shromážděny konkrétní důkazy, jako jsou obchodní nabídky a e-mailová korespondence, že toto výrobní odvětví je schopno a ochotno dodat dotčený výrobek jakémukoli uživateli.

(12) Žadatel samotný měl v šetřeném období [25%–30%] tržní podíl na volném trhu Unie, což je podstatně nižší podíl, než jaký by umožňoval uplatňovat jakoukoli dominanci.

(13) Pokud jde o údajnou strategii směřující ke snížení objemů a zvýšení cen, šetření ukázalo, že žadatel se nejdříve pokoušel zvýšit své úspory z rozsahu zvyšováním objemu výroby a investic, aby tak snížil své jednotkové výrobní náklady. Navíc se snažil reagovat na čínské dumpingové ceny stlačením svých vlastních cen, aby si udržel podíl na trhu. Tato strategie skutečně umožnila žadateli udržet si podíl na trhu, ale uvrhla ho do významných ztrát. Jak je vysvětleno níže v 528. bodě odůvodnění, žadatel tak byl nucen opustit své snahy o udržení tržního podílu proti dovozům z ČLR a následně soustředil svůj prodej na dražší jakosti, kde sice bylo možné dosáhnout zisku, ale s odpovídající významnou ztrátou podílu na trhu.

(14) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(15) Po zahájení řízení výrobce v Unii, společnost Wacker Chemie AG, namítl, že odhad čínské nadměrné kapacity v podnětu byl nepřesný a uvedl svůj vlastní odhad.

(16) Odhad čínské nadměrné kapacity v podnětu vycházel z objektivního a etablovaného zdroje, publikace IHS Chemical Economics Handbook. Přestože mohou oprávněně existovat různé odhady nabídky a poptávky na čínském trhu, Komise měla za to, že odhad v podnětu splňuje kritéria dostatečné přesnosti a spolehlivosti vyžadovaná pro důkazy *prima facie*. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(17) Společnost Wacker Chemie AG předložila také připomínky týkající se metodiky výpočtu dumpingového rozpětí podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení a uváděla zejména, že uplatnění čl. 2 odst. 6a základního nařízení není v souladu s pravidly WTO a že chybí důkazy o zkreslení nákladů. O otázkách týkajících se existence podstatných zkreslení a uplatnění čl. 2 odst. 6a základního nařízení pojednává oddíl 3.1.1 níže.

(18) Po zahájení řízení společnost Wacker Chemie AG rovněž tvrdila, že žadatelův odhad dumpingového rozpětí a běžná hodnota jsou nesprávné, protože čínští výrobci jsou vertikálně integrováni a nenakupují pro svou výrobu vinylacetátový monomer (VAM).

(19) Žadatel uvedl zkreslení u řady surovin, které mohou být použity pro výrobu VAM v závislosti na výrobní metodě. Stejné suroviny se používají také v případě vertikálně integrovaných výrobců, kteří nenakupují VAM od jiných společností, a proto je zkreslení u těchto surovin pro výpočet běžné hodnoty podstatné. Rovněž je třeba uvést, že výpočet běžné hodnoty v podnětu je dostatečný důkaz dumpingu a že při šetření byla běžná hodnota stanovena na základě ověřených údajů spolupracujících čínských vyvážejících výrobců. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(20) Při zahájení šetření společnosti Wacker a Carbochem tvrdily, že Komise použila systém PCN, který řádně nezajišťuje srovnatelnost cen. Tento argument po poskytnutí informací zopakovaly společnosti Wacker, Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer a Ahlstrom-Munksjö.

(21) Společnost Wacker tvrdila, že systém PCN má příliš široké rozsahy viskozity, hydrolýzy a obsahu methanolu a nebere v úvahu velikost částic a hodnotu Ph. Společnosti Carbochem, Gamma Chimica a FAR Polymer tvrdily, že v PCN nebyla zohledněna molekulová hmotnost, zatímco společnost Ahlstrom-Munksjö tvrdila, že rozsah obsahu popela je příliš široký.

(22) Komise nesouhlasila s tím, že existuje problém se strukturou PCN. PCN obsahovala základní a zásadní vlastnosti dotčeného výrobku, které jsou všeobecně definovány jejich základními prvky zahrnutými do PCN (tj. viskozita, hydrolýza a obsah popela a methanolu). Tyto parametry jsou zásadní pro všechny jakosti PVA a považují se za průmyslové normy pro všechna použití dotčeného výrobku. Ačkoli může být pravda, že některé vlastnosti, které nejsou přítomny v PCN, mohou být pro určitá použití relevantní, jedná se o vlastnosti specifické pro uživatele (a nikoli pro výrobek).

(23) Tento argument byl proto zamítnut.

1.4. **Výběr vzorku**

(24) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že v souladu s článkem 17 základního nařízení by mohlo být nutné vybrat vzorek zúčastněných stran.

1.4.1. *Výběr vzorku výrobců v Unii*

(25) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě hlášeného objemu výroby obdobného výrobku v Unii. Tento vzorek sestával ze tří výrobců v Unii. Na výrobce v Unii zařazené do vzorku připadalo více než 90 % odhadované celkové výroby obdobného výrobku v EU. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily.

(26) Jedna strana vyjádřila výhrady k zařazení výrobce Wacker Chemie AG, který vyrábí dotčený výrobek výhradně pro vlastní spotřebu, do vzorku. Podle tohoto názoru by zařazení společnosti Wacker, která neprodává na volném trhu, mohlo potenciálně zkreslit analýzu újmy.

(27) Komise vzala rovněž na vědomí situaci jedné ze společností zařazených do vzorku. Je však třeba uvést, že celé výrobní odvětví Unie, včetně tří výrobců v Unii původně zařazených do vzorku, vyrábí daný produkt také pro vlastní spotřebu. Proto nebylo zařazení společnosti Wacker Chemie AG do vzorku považováno za zkreslení analýzy újmy a Komisi umožnilo důkladně analyzovat situaci také na trhu PVA pro vlastní spotřebu v Unii. Vzorek byl proto považován za reprezentativní pro výrobní odvětví Unie.

(28) Aby mohla Komise posoudit skutkovou podstatu kompletně, vzala v úvahu podíl výrobců v Unii, společností Wacker a Solutia, také jako uživatelů šetřeného výrobku.

(29) Později během řízení informoval jeden ze tří výrobců zařazených do vzorku, společnost Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Komisi, že nemůže zcela spolupracovat jako výrobce zařazený do vzorku. Jeho odpověď na dotazník ve skutečnosti zahrnovala pouze informace týkající se makroukazatelů, což nestačilo pro účely šetření. Proto se Komise rozhodla vzorek výrobců v Unii revidovat a společnost Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L. vyřadila.

(30) Změněný vzorek sestávající ze dvou unijních výrobců představuje více než 80 % odhadované celkové výroby obdobného výrobku v EU. Vzorek je pro výrobní odvětví Unie reprezentativní.

1.4.2. *Výběr vzorku dovozců*

(31) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení.

(32) Šest dovozců, kteří nejsou ve spojení, poskytlo požadované informace a souhlasilo se zařazením do vzorku. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala jako vzorek tři dovozce, kteří nejsou ve spojení, a sice na základě největšího objemu dovozu do Unie. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl se všemi známými dotčenými dovozci výběr vzorku konzultován. Nebyly vzneseny žádné připomínky.

1.4.3. *Výběr vzorku vyvážejících výrobců v ČLR*

(33) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce v ČLR, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Komise kromě toho požádala zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, aby označilo anebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

(34) Požadované informace poskytli čtyři vyvážející výrobci v dotčené zemi, kteří souhlasili rovněž se zařazením do vzorku. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala do vzorku tři na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi zúčastněnými stranami a orgány v dotčené zemi. Nebyly obdrženy žádné připomínky.

1.5. **Individuální zjišťování**

(35) O individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení původně požádaly všechny čtyři skupiny vyvážejících výrobců, kteří vyplnili formulář pro výběr vzorku. V den zahájení šetření Komise zpřístupnila dotazník pro vyvážející výrobce na svých webových stránkách. Při oznámení vzorku kromě toho Komise informovala vyvážejícího výrobce, který nebyl zařazen do vzorku, o tom, že pokud chce být šetřen individuálně, musí předložit úplnou odpověď na dotazník. Vyvážející výrobce odpověď na dotazník nepředložil. Protože vyvážející výrobce nepředložil odpověď, nesplnil požadavky, a nemohlo mu být tedy přiznáno individuální zjišťování.

1.6. **Odpovědi na dotazník a inspekce na místě**

(36) Komise zaslala vládě Čínské lidové republiky (dále jen „čínská vláda“) dotazník týkající se existence podstatných zkreslení v ČLR ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení. Dotazníky pro výrobce v Unii, dovozce, uživatele a vyvážející výrobce byly zpřístupněny na internetu v den zahájení řízení.

(37) Odpovědi na dotazník byly obdrženy od dvou výrobců v Unii zařazených do vzorku a tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Jak je uvedeno výše ve 29. bodě odůvodnění, byla doručena také neúplná odpověď na dotazník od dalšího výrobce v Unii, který byl z tohoto důvodu ze vzorku vyřazen. Odpověď na dotazník poskytlo Komisi devět uživatelů a tři dovozci, kteří nejsou ve spojení. Čínská vláda neodpověděla.

(38) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro stanovení dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení se uskutečnily v prostorách následujících společností.

Výrobci v Unii:

— Kuraray Europe GmbH, Německo (dále jen „KEG“)

— Wacker Chemie AG, Německo (dále jen „Wacker“)

Dovozci, kteří nejsou ve spojení:

— Carbochem Srl, Itálie (dále jen „Carbochem“)

— Omya Hamburg GmbH, Německo (dále jen „Omya“)

— Wegochem Europe B.V., Nizozemsko (dále jen „Wegochem“)

Uživatelé:

— Cordial B.V., Nizozemsko (dále jen „Cordial“);

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgie (dále jen „Solutia“);

— Wacker Chemie AG, Německo (dále jen „Wacker“)

Vyvážející výrobci a jejich společnosti ve spojení v Čínské lidové republice:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd („Shuangxin“);

Sinopec Group:

— Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd (dále jen „Sinopec Central China“);

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd. (dále jen „Sinopec Chongqing“);

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd (dále jen „Sinopec Ningxia“);

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd;

Wan Wei Group::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd (dále jen „Wan Wei“);

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd (dále jen „Mengwei“).

1.7. **Období šetření a posuzované období**

(39) Šetření o dumpingu a újmě se týkalo období od 1. července 2018 do 30. června 2019 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2016 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

1.8. **Postup pro určení běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení**

(40) Vzhledem k tomu, že při zahájení šetření byly k dispozici dostatečné důkazy poukazující na existenci podstatných zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení, považovala Komise za vhodné zahájit šetření s ohledem na čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(41) V zájmu shromáždění nezbytných údajů pro případné uplatnění čl. 2 odst. 6a základního nařízení proto Komise v oznámení o zahájení řízení vyzvala všechny vyvážející výrobce v dotčené zemi, aby poskytli informace požadované v příloze III oznámení o zahájení řízení, pokud jde o vstupy používané při výrobě PVA. Příslušné informace předložili čtyři čínští vyvážející výrobci.

(42) Komise s cílem získat informace, jež považovala za nezbytné pro své šetření v souvislosti s údajnými podstatnými zkresleními ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení, zaslala dotazník také čínské vládě. Čínská vláda neodpověděla. Komise následně čínskou vládu informovala, že pro účely určení existence podstatných zkreslení v ČLR použije dostupné údaje ve smyslu článku 18 základního nařízení.

(43) V oznámení o zahájení řízení Komise rovněž vyzvala všechny zúčastněné strany, aby oznámily svá stanoviska, předložily informace a poskytly podpůrné důkazy týkající se vhodnosti použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení, a to do 37 dnů ode dne zveřejnění uvedeného oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(44) Po zahájení řízení předložili tři čínští vyvážející výrobci připomínky týkající se metodiky výpočtu dumpingového rozpětí podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení, kdy zejména uváděli, že Komise neprokázala, že údajná vládní intervence prokazatelně vedla ke zkreslení cen vstupů. O otázkách týkajících se existence podstatných zkreslení pojednává oddíl 3.1.1 níže.

(45) V oznámení o zahájení řízení Komise rovněž uvedla, že s ohledem na dostupné důkazy může být pro účely stanovení běžné hodnoty na základě nezkreslených cen nebo referenčních hodnot nutné zvolit vhodnou reprezentativní zemi podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

(46) Dne 2. října 2019 zveřejnila Komise první poznámku ke spisu (dále jen „poznámka ze dne 2. října 2019“) ([3]), v níž požádala zúčastněné strany o jejich stanovisko k příslušným zdrojům, jež Komise může použít k určení běžné hodnoty, v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. e) druhou odrážkou základního nařízení. V této poznámce Komise uvedla seznam všech výrobních činitelů, jako jsou materiály, energie a pracovní síla, které vyvážející výrobci používají při výrobě dotčeného výrobku. Na základě kritérií pro výběr nezkreslených cen nebo referenčních hodnot pak také Komise určila možné reprezentativní země (a to Brazílii, Malajsii, Mexiko a Thajsko).

(47) Komise poskytla všem zúčastněným stranám příležitost předložit připomínky. Komise obdržela připomínky od tří vyvážejících výrobců, jednoho dovozce a od žadatele. Čínská vláda nepodala žádné připomínky.

(48) Obdrženými připomínkami k poznámce ze dne 2. října 2019 se Komise zabývala ve druhé poznámce ke zdrojům pro určení běžné hodnoty ze dne 20. prosince 2019 (dále jen „poznámka ze dne 20. prosince 2019“) ([4]). Komise také uvedla revidovaný seznam výrobních činitelů. Na základě přijatých připomínek Komise přidala na seznam možných reprezentativních zemí také Turecko a po dalším zkoumání dospěla k závěru, že nejvhodnější reprezentativní zemí podle čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážky základního nařízení je v této fázi Turecko. Komise určila také seznam kódů používaných Tureckem a zpřístupnila ve veřejně přístupném spisu příslušné turecké celní statistiky.

(49) Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k tomu vyjádřily. Komise obdržela připomínky od jednoho vyvážejícího výrobce, tří obchodníků s šetřeným výrobkem v Unii a od žadatele.

(50) Obdrženými připomínkami přijatými v návaznosti na poznámku ze dne 20. prosince 2019 se Komise zabývala ve třetí poznámce ke zdrojům pro určení běžné hodnoty ze dne 30. března 2020 (dále jen „poznámka ze dne 30. března 2020“) ([5]). V této poznámce také Komise blíže upřesnila některé ze zdrojů pro určení běžné hodnoty a vyzvala zúčastněné strany, aby se k tomu vyjádřily. V návaznosti na poznámku ze dne 30. března 2020 obdržela Komise připomínky pouze od tří obchodníků s šetřeným výrobkem v Unii. Těmito připomínkami se toto nařízení zabývá ve 219., 220., 264., 342 a 343. bodě odůvodnění.

1.9. **Neuložení prozatímních opatření a následný postup**

(51) Dne 9. března 2020 Komise v souladu s čl. 19a odst. 2 základního nařízení informovala zúčastněné strany o svém záměru neuložit prozatímní opatření a pokračovat v šetření.

(52) Protože nebylo uloženo žádné prozatímní opatření, nebyla ani prováděna evidence dovozu.

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Dotčený výrobek**

(53) Dotčeným výrobkem ([6]) je určitý polyvinylalkohol (PVA), též obsahující nehydrolyzované acetátové skupiny, ve formě homopolymerových pryskyřic s viskozitou (měřenou ve 4% vodném roztoku při 20 °C) nejméně 3 mPa s a nejvýše 61 mPa s a se stupněm hydrolýzy nejméně 80,0mol % a nejvýše 99,9 mol %, oboje měřeno metodou podle normy ISO 15023- 2, pocházející z Čínské lidové republiky (ČLR) („dotčený výrobek“).

(54) V průběhu šetření vyšlo najevo, že popis výrobku, zejména u metody měření viskozity a stupně hydrolýzy, nebyl dostatečně přesný a mohl by vést k chybnému výkladu anebo chybné klasifikaci ze strany vnitrostátních celních orgánů. Dále existovalo nebezpečí, že hospodářské subjekty si tento popis chybně vykládaly, a proto se mohly rozhodnout, že se nepřihlásí jako zúčastněné strany. Z tohoto důvodu Komise upřesnila znění definice výrobku uvedené v oznámení o zahájení řízení tím, že dne 7. listopadu 2019 zveřejnila další oznámení (dále jen „upřesňující oznámení“) ([7]). Upřesňující oznámení rovněž dalo stranám možnost, aby se v případě zájmu ve stanovené lhůtě přihlásily a požádaly o dotazník. Jeden uživatel dotčeného výrobku, společnost Henkel AG & Co., se přihlásil a požádal, aby byl považován za stranu zúčastněnou v řízení. Žádná ze zúčastněných stran nepožádala o dotazník.

([3]) Č. t19.005031.
([4]) Č. t19.006513
([5]) Č. t20.002714
([6]) Podle objasnění v upřesňujícím oznámení.
([7]) Oznámení upřesňující oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky, Úř. věst. C 378, 7.11.2019, s. 9.

(55) PVA se používá jako přísada, prekurzor nebo činidlo převážně ve čtyřech uživatelských odvětvích při: i) výrobě papíru a lepenky; ii) výrobě PVB (polyvinylbutyralových) pryskyřic používaných při výrobě PVB fólií; iii) výrobě pomocných látek pro polymerizaci pro plasty a dále při iv) výrobě emulzí a lepidel.

2.2. **Obdobný výrobek**

(56) Šetření prokázalo, že následující výrobky mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití:

— dotčený výrobek;

— výrobek vyráběný a prodávaný na domácím trhu dotčené země;

— výrobek vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie.

(57) Komise zjistila, že tyto výrobky jsou proto obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

2.3. **Segmentace**

(58) Dotčený výrobek se vyrábí a prodává ve formě několika různých druhů výrobků, které jsou v tomto odvětví definovány jako „jakosti“. Každou jakost určuje specifická kombinace úrovně viskozity, obsahu metanolu a popela, jakož i stupně hydrolýzy, takže výsledkem je široká škála kombinací vyráběných podle požadavků a specifikací zákazníků v různých průmyslových odvětvích.

(59) Šetření odhalilo velký počet jakostí PVA u čínských dovozů i ve výrobě/prodeji v Unii. Různé charakteristické kombinace těchto jakostí byly Komisí kategorizovány v rámci různých kontrolních čísel výrobku (dále jen „PCN“). V průběhu období šetření dovezli vyvážející výrobci zařazení do vzorku 34 PCN dotčeného výrobku, přičemž výrobce v Unii zařazený do vzorku prodal za stejné období přibližně 39 různých PCN.

(60) Informace shromážděné v průběhu šetření také ukázaly, že některé z těchto jakostí (prodávané výrobním odvětvím Unie i vyvážejícími výrobci) mají širokou škálu použití a obvykle nižší cenu. Jiné, specializovanější jakosti určené pro použití s úzkými specifikacemi (jako jsou farmaceutické výrobky nebo výroba PVB folie) jsou v průměru dražší. Tyto jakosti prodávají výrobci v Unii a vyvážející výrobci.

(61) I přes velký počet jakostí však Komise zjistila, že na trhu s PVA nejsou žádné vymezené segmenty. Různí uživatelé mohou používat řadu jakostí PVA v závislosti na požadovaných technických specifikacích. Pro některé uživatele je nejdůležitějším prvkem obsah popela, pro jiné viskozita a někteří uživatelé mohou využívat téměř jakoukoli specifikaci. Každé uživatelské odvětví může používat různé skupiny jakostí PVA zaměnitelně. I když jsou někteří uživatelé (jako je výroba PVB, farmaceutický průmysl) z hlediska počtu jakostí, které mohou využívat, více omezeni, jejich rozsah jakostí se stále překrývá s jiným druhem uživatelů, kteří mohou jako surovinu používat širší škálu jakostí.

(62) Z výše uvedených důvodů dospěla Komise k závěru, že všechny jakosti si alespoň do určité míry vzájemně konkurují, a proto v tomto případě není nutné ani vhodné provádět analýzu segmentů. Aby mohla Komise analyzovat vliv na cenu různých jakostí a zároveň zajistila spravedlivé porovnání, provedla úpravy zohledňující rozdíly u některých vlastností různých jakostí. Tyto úpravy jsou vysvětleny níže v oddílu 4.4.2.

(63) Po poskytnutí informací několik zúčastněných stran, Carbochem, Gamma Chimica FAR Polymer, Wacker a Cordial tvrdilo, že Komise nevzala v úvahu skutečnost, že trh s PVA je rozdělen do dvou segmentů: PVA vysoké kvality a PVA nízké kvality. Strany tvrdily, že výrobky náležející do těchto segmentů nejsou přímo zaměnitelné a že čínský dovoz je většinou přítomen v segmentu PVA s nízkou jakostí. Kromě toho tvrdily, že někteří uživatelé mohou ve svém výrobním procesu používat pouze určité specifické jakosti dotčeného výrobku.

(64) Analýza provedená Komisí potvrdila, že různé jakosti, jak je vysvětleno v 61. bodě odůvodnění, jsou, přinejmenším do určité míry, vzájemně zaměnitelné. I když je pravda, že někteří uživatelé mohou pro svoji aplikaci používat pouze omezený soubor jakostí, tyto jakosti se netýkají výlučně navazujícího výrobního odvětví uživatele, ale překrývají se s jakostmi, které se používají v jiných navazujících aplikacích. Šetření navíc odhalilo, že čínští vyvážející výrobci dodávají jakosti pro všechna čtyři hlavní uplatnění PVA a v plné míře soutěží s jakostmi, které prodává výrobní odvětví Unie.

(65) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

2.4. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(66) Jeden uživatel, společnost Solutia, výrobce PVB fólie, a jeden dovozce, který není ve spojení, společnost Wegochem, tvrdili, že „NMWD PVA s nízkým obsahem popela“ ([8]) by měl být vyloučen z definice dotčeného výrobku. Po poskytnutí informací zúčastněné strany své tvrzení zopakovaly.

(67) Podle nich je „NMWD PVA s nízkým obsahem popela“ zásadně odlišný od PVA standardní jakosti, neboť má jiné fyzikální, technické a chemické vlastnosti a vyžaduje výrobní proces s vysokou přidanou hodnotou. Vzhledem k těmto specifickým vlastnostem je výroba NMWD PVA s nízkým obsahem popela technicky obtížná a složitá. Pro výrobu této konkrétní jakosti, která se používá k výrobě PVB fólie, je kvalifikováno pouze několik výrobců a pouze jeden z nich působí v ČLR. Zejména distribuce molekulové hmotnosti, obsah železa, nízký obsah popele a nízký obsah metanolu nejsou standardní vlastnosti dotčeného výrobku, proto je tato jakost PVA jedinečná a její výroba velmi náročná, neboť její vlastnosti musí být v úzkém pásmu specifikace současně u všech parametrů.

(68) Na základě důkazů ve spisu Komise s touto analýzou nesouhlasila. Jak je uvedeno v 58. bodě odůvodnění, PVA se prodává v několika různých jakostech podle konečného použití. Každá jakost má jedinečnou kombinaci vlastností (např. viskozita, hydrolýza, obsah popela a metanolu), které každý uživatel od výrobce konkrétně požaduje v době objednávky. Co se týká různých chemických a fyzikálních vlastností, pak v rozporu s argumenty stran spadají výrobky PVA s nízkým obsahem popela plně do definice výrobku, pokud jde o jeho základní vlastnosti (tj. viskozita, hydrolýza, obsah etanolu a popela). Navíc všichni výrobci PVA s nízkým obsahem popela jej vyrábějí na standardní výrobní lince, aniž by používali výjimečné výrobní procesy.

(69) Pokud jde o úzkou distribuci molekulové hmotnosti („NMWD“), není to vlastnost srovnatelná s hydrolýzou, viskozitou nebo obsahem popela. NMWD PVA se nemění od jedné výrobní šarže k druhé. Jakmile je výrobní linka způsobilá k výrobě NMWD PVA, pak veškerý PVA vyrobený na této lince bude splňovat požadavky, protože výrobní proces nezahrnuje žádné další kroky a NMWD PVA nemá žádné zvláštní vlastnosti, které by byly radikálně odlišné od jiných jakostí. Navíc se nepoužívá výhradně k výrobě PVB pryskyřice, ale také k výrobě lepidel a bariérových povlaků rozpustných ve vodě.

(70) Konečně se šetřením zjistilo, že pokud jde o dodávky, může NMWD PVA s nízkým obsahem popela vyrábět několik výrobců PVA. Kromě NMWD PVA s nízkým obsahem popela čínského původu může být srovnatelný PVA s nízkým obsahem popela odebírán od výrobců se sídlem ve Spojených státech amerických (dále jen „USA“) a od výrobců v Unii.

(71) Po poskytnutí informací strany tvrdily, že Komise nevzala v úvahu skutečnost, že všechny podstatné vlastnosti NMWD PVA s nízkým obsahem popela musí být splněny současně a že existuje málo výrobců, kteří jsou způsobilí dodávat NMWD PVA s nízkým obsahem popela.

(72) Na rozdíl od toho, co strany tvrdí, Komise opravdu vzala v úvahu to, že všechny parametry pro „NMWD PVA s nízkým obsahem popela“ musí být splněny současně. Jak methanol, tak obsah popela plně spadají do definice výrobku, pokud jde o jeho základní vlastnosti, jakož i do kategorizace Komise na základě PCN. Šetření rovněž prokázalo, že výrobci v Unii i vyvážející výrobci jsou schopni požadované specifikace splnit. Pokud jde o úzkou distribuci molekulové hmotnosti v kombinaci s dalšími dvěma parametry, jak je vysvětleno výše v 69. bodě odůvodnění, jakmile je výrobní linka kvalifikována jako výrobní linka pro výrobu NMD PVA, veškerý PVA vyrobený na této lince bude splňovat požadavky na úzkou distribuci molekulové hmotnosti a poté může být kombinován s vhodným obsahem methanolu a popela dle požadavku každého zákazníka. Z toho vyplývá, že se nejedná o vlastnost, která se týká výhradně PVA vyrobeného pro společnost Solutia.

(73) Pokud jde o druhý bod, společnost Solutia měla strategii vícezdrojové výroby PVA pro vlastní spotřebu a také rozsáhle využívala víceré zdroje dodávek PVA z výrobního odvětví Unie, od vyvážejících výrobců v ČLR a výrobců v třetích zemích. Komise zjistila, že existují nejméně čtyři výrobci na třech různých světadílech, kteří jsou „NMWD PVA s nízkým obsahem popela“ schopni vyrábět. Ačkoli je tedy pravda, že kvalifikace nového dodavatele PVA by mohla být obtížná a zdlouhavá, šetření ukázalo, že existuje několik alternativních zdrojů, které by riziko nedostatečných dodávek pro společnost Solutia významně omezily, a to i v případě, že vstoupí v platnost opatření. Kromě toho by podle názoru Komise úroveň antidumpingového cla dodavateli společnosti Solutia z ČLR nebránila pokračovat ve vývozu PVA za spravedlivou cenu.

([8]) „PVA s úzkou distribucí molekulové hmotnosti a nízkým obsahem popela“.

(74) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(75) Tři další zúčastněné strany, a to společnosti Cordial, Carbochem a Wacker, opakovaně namítaly, že dotčený výrobek dovážený z ČLR se podstatně liší od obdobného výrobku vyráběného výrobním odvětvím Unie, a po poskytnutí informací svá tvrzení zopakovaly. Jejich hlavním argumentem bylo, že PVA dovážený z ČLR má významně širší rozpětí tolerance, pokud jde o obsah popela, procentuální podíl octanu sodného a obsah metanolu v porovnání s PVA, který vyrábí a prodává výrobní odvětví Unie. Zatímco při výrobě PVB pryskyřic a některých emulzí mají tyto vlastnosti významný dopad, pro jiná použití, jako je papír, lepidla a aditiva do textilií, nejsou podstatné. Podle jejich názoru se tedy dotčený výrobek a obdobný výrobek podstatně liší a výrobky jsou vhodné pro různá použití, přičemž trh Unie se dělí na PVA vysoké jakosti a PVA nízké jakosti.

(76) Šetřením bylo zjištěno, že téměř u všech použití stanoví zákazníci maximální přijatelný limit obsahu popela, přičemž mohou snadno akceptovat PVA s mnohem nižším obsahem popela, než je jejich horní hranice. Navíc rozdíl mezi náklady na výrobu údajně „standardního" PVA (tj. obsah popela nad 0,5 %) a PVA „s nízkým obsahem popela" (obsah popela do 0,5 %) je zanedbatelný, neboť výrobní proces PVA je z hlediska obsahu popela vždy stejný. Je však pravda, že obsah popela je u takových použití, jako je papír nebo lepidla, méně podstatný. Šetřením se také zjistilo, že s výjimkou jednoho uživatele nakupovala všechna uživatelská odvětví PVA s nízkým i vysokým obsahem popela.

(77) Pokud jde o obsah metanolu, výrobní odvětví Unie vyrábí PVA s významně nižším obsahem metanolu než čínští výrobci. Dotčený výrobek i obdobný výrobek však zcela splňují různé limity metanolu zjištěné při šetření. Navíc rozdíly, a to také u metanolu, jsou záležitostí maximální přípustné úrovně, a nikoli úzké specifikace. Dále bylo šetřením zjištěno, že obsah metanolu má jak v ČLR, tak v Unii zanedbatelný vliv na prodejní cenu i na výrobní náklady PVA.

(78) Navíc, jak je vysvětleno v 58. až 62. bodě odůvodnění, mají různé jakosti PVA stejné základní vlastnosti a jejich použití je do velké míry stejné a vzájemně zaměnitelné. Pouhá úroveň obsahu popela nebo metanolu sama o sobě nevymezuje použití ani cenu dotčeného výrobku, neboť to, co vymezuje jakostní vlastnosti, možné konečné použití a prodejní cenu, je kombinace s dalšími podstatnými vlastnostmi.

(79) Důkazy shromážděné při šetření ukázaly, že rozdíl průměrné ceny mezi PVA v jakosti s „nízkým obsahem popela" a PVA v jakosti se „standardním obsahem popela" je přibližně 10 %. Ceny PVA se však u jakostí PVA se stejným obsahem popela mohou lišit až o 40 %. Dále mohou být některé údajně levnější jakosti se „standardním" obsahem popela až o 27 % dražší než jakosti s „nízkým obsahem popela". Nelze tedy učinit závěr, jak tvrdily zúčastněné strany, že trh Unie je rozdělen na PVA vysoké jakosti (vyráběný výrobním odvětví Unie) a PVA nízké jakosti (dovážený z ČLR) podle obsahu popela a metanolu, ani že toto údajné rozdělení se odráží v cenách a výrobních nákladech. Naopak, jak je vysvětleno výše v 58. až 62. bodě odůvodnění, obdobnému výrobku s údajně špičkovou jakostí také konkuruje několik jakostí s údajně „standardními" vlastnostmi.

(80) Po poskytnutí informací společnost Wacker tvrdila, že posouzení Komise, že obsah methanolu má zanedbatelný vliv na prodejní cenu a výrobní náklady PVA, je nesprávné.

(81) Šetření prokázalo, že PVA s velmi nízkým obsahem methanolu má vyšší výrobní náklady než PVA se stejnými vlastnostmi, ale s vyšším obsahem methanolu. Jak je však vysvětleno výše v 77. bodě odůvodnění, údaje shromážděné během šetření rovněž ukázaly, že v případě výrobců v Unii i vyvážejících výrobců měly různé úrovně methanolu zanedbatelný dopad na prodejní ceny. Komise proto konstatovala, že obsah methanolu má zanedbatelný vliv na prodejní cenu PVA. Je pravda, že výrobní odvětví Unie může vyrábět PVA s velmi nízkým obsahem methanolu. Jedná se však o menšinový výrobek prodávaný v zanedbatelném množství, zatímco největší část PVA prodávaného na trhu Unie má standardní obsah methanolu.

(82) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(83) Další strana, společnost Cordial, tvrdila, že PVA vyráběný v Unii není vhodný pro její použití, neboť potřebuje PVA v prášku a s úrovní hydrolýzy nad 89 %.

(84) PVA se obvykle vyrábí ve formě bílého pevného granulátu. Může však být dále zpracován a mletím přeměněn na práškovou formu. Jak ukázalo šetření, výrobní odvětví Unie je bez problémů schopné tento další krok provádět.

(85) Pokud jde o úroveň hydrolýzy, údaje shromážděné v řízení ukázaly, že výrobní odvětví Unie v období šetření vyrábělo a prodávalo PVA s úrovní hydrolýzy nad 89 %. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3. **DUMPING**

3.1. **Běžná hodnota**

(86) V čl. 2 odst. 1 základního nařízení je uvedeno, že „[b]ěžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplaceny nebo mají být zaplaceny nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku“.

(87) V souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení platí, že „[p]okud se […] zjistí, že není vhodné použít domácí ceny a náklady v zemi vývozu, jelikož v této zemi dochází k podstatným zkreslením ve smyslu písmene b), běžná hodnota se zjistí počtně výhradně na základě výrobních nákladů a nákladů na prodej odrážejících nezkreslené ceny nebo referenční hodnoty“ a „zahrnuje nezkreslenou a přiměřenou částku pro správní, prodejní a režijní náklady a pro zisk“. Jak je dále vysvětleno níže, Komise v tomto šetření došla k závěru, že na základě dostupných důkazů bylo náležité uplatnit čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

3.1.1. *Existence podstatných zkreslení*

3.1.1.1. Úvod

(88) Ustanovení čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení stanoví, že „podstatná zkreslení jsou taková zkreslení, k nimž dochází v případě, kdy vykazované ceny nebo náklady, včetně nákladů na suroviny a energii, nejsou výsledkem volného působení tržních sil, neboť jsou ovlivňovány významnými zásahy státu. Při posuzování toho, zda existují podstatná zkreslení, se bere v úvahu mimo jiné možný dopad jednoho či více z těchto prvků:

— skutečnost, že na dotčeném trhu působí do značné míry podniky, jež jsou ve vlastnictví orgánů země vývozu, jsou těmito orgány ovládány nebo jsou pod jejich strategickým dohledem či se řídí jejich pokyny;

— přítomnost státu ve firmách, což mu dává možnost ovlivňovat ceny či náklady;

— veřejné politiky či opatření, jež pozitivně diskriminují domácí dodavatele či jinak ovlivňují volné působení tržních sil;

— neexistence nebo diskriminační uplatňování či nedostatečné vymáhání práva týkajícího se úpadku, obchodních společností nebo vlastnictví;

— zkreslené mzdové náklady;

— přístup k finančním prostředkům poskytovaným institucemi, jež realizují cíle veřejné politiky nebo v jiném ohledu nevyvíjejí svou činnost nezávisle na státu“.

(89) Podle čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení se při posuzování existence podstatných zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) zohlední mimo jiné nevyčerpávající výčet prvků předcházejícího ustanovení. Podle čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení se při posuzování existence podstatného zkreslení bere v úvahu možný dopad jednoho či více těchto prvků na ceny a náklady ve vyvážející zemi dotčeného výrobku. Vzhledem k tomu, že tento výčet není kumulativní, nemusí být pro zjištění podstatných zkreslení zohledněny všechny prvky. Kromě toho lze stejné skutkové okolnosti použít k prokázání existence jednoho nebo více prvků z tohoto seznamu. Jakýkoli závěr o podstatných zkresleních ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) však musí vycházet ze všech důkazů, které jsou k dispozici. V celkovém posouzení toho, zda existují zkreslení, může být rovněž brán zřetel na celkový kontext a situaci v zemi vývozu, zejména tam, kde základní prvky hospodářského a správního zřízení vyvážející země dávají vládě významné pravomoci zasahovat do ekonomiky takovým způsobem, že ceny a náklady nejsou výsledkem volného působení tržních sil.

(90) Ustanovení čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení stanoví, že „pokud má Komise k dispozici podložené informace týkající se možné existence podstatných zkreslení uvedených v písmeni b) v určité zemi či v určitém odvětví v této zemi a pokud je to v zájmu účinného uplatňování tohoto nařízení, Komise vypracuje, zveřejní a pravidelně aktualizuje zprávu popisující tržní podmínky uvedené v písmeni b) v této zemi nebo v tomto odvětví".

(91) Na základě uvedeného ustanovení vydala Komise zprávu o ČLR (dále jen „zpráva") ([9]), která prokazuje existenci významných vládních zásahů na mnoha úrovních hospodářství, včetně konkrétních zkreslení v mnoha klíčových výrobních faktorech (jako jsou půda, energie, kapitál, suroviny a pracovní síla), jakož i v konkrétních odvětvích (jako je výroba oceli a chemických látek). Zpráva byla založena do vyšetřovacího spisu ve fázi zahájení šetření. Podnět také obsahoval některé podstatné důkazy doplňující tuto zprávu. Zúčastněné strany byly v době zahájení šetření vyzvány, aby důkazy obsažené ve vyšetřovacím spisu vyvrátily, vyjádřily se k nim nebo je doplnily.

(92) Podnět obsahoval informace o řadě zkreslení na trhu PVA v Číně. Za prvé, ceny surovin potřebných na výrobu VAM: ropy, zemního plynu nebo uhlí jsou zkresleny v důsledku vládního zásahu ve formě odvětvových plánů, přítomnosti státních podniků a dotací. Za druhé, žadatel uvádí zkreslení nákladů na další meziprodukty, zejména v chemickém odvětví. Žadatel se zmiňuje o problému přebytku kapacity v chemickém odvětví, přítomnosti státních podniků a velmi nízkém využití výroby u metanolu, kyseliny octové, karbidu vápenatého a acetylenu, což má dopad na ceny těchto materiálů. Za třetí, žadatel uvádí seznam zkreslených nákladů na energii v důsledku státního zásahu formou vládní cenové politiky, přítomnosti státních podniků a zvýhodněných cen energie pro některá odvětví, jako jsou výrobci karbidu vápenatého. Dále se žadatel zmiňuje o nabídce kapitálu, přístupu k financování, jakož i chybějících účinných kontrolních mechanismech pro ochranu životního prostředí jako o faktorech, které mají dopad na ceny v Číně. Konečně žadatel poukazuje na to, že největšími výrobci PVA jsou státní podniky a že existují ambiciózní plány na další rozšíření odvětví PVA ve Vnitřním Mongolsku, což ukazuje na zapojení čínského státu.

(93) Jak je uvedeno ve 42. bodě odůvodnění, čínská vláda se nevyjádřila ani nepředložila důkazy podporující nebo vyvracející stávající důkazy obsažené ve spisu k dané věci – včetně zprávy a dalších důkazů, které poskytl žadatel – ohledně existence podstatných zkreslení anebo ohledně vhodnosti použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení na danou věc. Až po poskytnutí konečných informací se čínská vláda vyjádřila ke zprávě a k důkazům týkajícím se existence podstatných zkreslení. Čínská vláda za prvé uvedla, že zveřejnění zprávy staví výrobní odvětví EU do výhodného postavení při podávání stížností. Podle názoru čínské vlády tato situace umožňuje rozsudek bez soudního řízení, je v rozporu s duchem právního státu a má za následek trestání určitých podniků ve jménu vnitrostátních nebo odvětvových zkreslení. Za druhé čínská vláda uvedla, že Komise vydala pouze jednu zprávu, tj. zprávu o Číně. Za třetí podle čínské vlády Komise neprovedla žádné hodnocení toho, zda trh v EU nebo trhy členských států EU obsahují prvky podstatných zkreslení. Podobné hodnocení nebylo provedeno ani v souvislosti s určením vhodné reprezentativní země v šetření. Za čtvrté čínská vláda uvedla, že obsah zprávy je zkreslující, jednostranný, či dokonce absurdní a závažně se odchyluje od skutečnosti. Vycházet ze zprávy namísto ze skutečného vyšetřování je podle tvrzení čínské vlády zjevně v rozporu se zásadou řádného řízení. Za páté čínská vláda vznesla otázku, zda zpráva jako pracovní dokument útvarů Komise splňuje kritéria základního nařízení, které vyžaduje, aby byla zpráva vypracována, zveřejněna a pravidelně aktualizována Komisí.

(94) V odpovědi na připomínky čínské vlády Komise nejprve konstatuje, že podle čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení, pokud má Komise k dispozici podložené informace týkající se možné existence podstatných zkreslení v určité zemi či odvětví, je povinna vypracovat zprávu popisující příslušné tržní podmínky. Podle stejného ustanovení základního nařízení je možnost zúčastněných stran využít důkazy obsažené v takové zprávě doplněna odpovídající možností pro ostatní zúčastněné strany zprávu a její důkazy vyvrátit, doplnit nebo k ní vyjádřit své připomínky. Za druhé, jak Komise při různých příležitostech veřejně uvedla, důvodem zveřejnit nejprve zprávu o Číně byl relativní význam Číny v praxi Komise v oblasti ochrany obchodu. To neznamená, že by Komise hodlala zveřejnit pouze tuto zprávu. Komise zvažuje podobné zprávy o jiných zemích. Za třetí Komise připomíná, že za

([9]) Pracovní dokument útvarů Komise o podstatných zkresleních v ekonomice Čínské lidové republiky pro účely šetření na ochranu obchodu, 20. prosince 2017 (SWD(2017) 483 final/2) (dále jen „zpráva").

účelem zjištění existence podstatných zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení se analyzuje možný dopad jednoho nebo více příslušných prvků uvedených ve zmíněném ustanovení na ceny a náklady ve vyvážející zemi. Struktura nákladů a mechanismy tvorby cen na jiných trzích, například v EU, se v této souvislosti neberou v úvahu. Kromě toho je postup výběru reprezentativní země podrobně popsán níže v oddíle 3.1.2. Za čtvrté Komise konstatuje, že čínská vláda neuvedla konkrétní případy, kdy považuje zprávu za zkreslující, jednostrannou či absurdní, a vzhledem k tomu Komise není schopna se takto obecnými tvrzeními zabývat. S ohledem na zásadu řádného řízení však Komise odkazuje na různé případy v průběhu současného šetření, kdy zúčastněné strany, a to včetně čínské vlády, dostaly příležitost zúčastnit se šetření a vyjádřit se k existenci podstatných zkreslení (viz výše, 3. a 25. bod odůvodnění). Za páté Komise upozorňuje, že čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení nestanoví konkrétní formát pro zprávy o podstatných zkresleních, ani nevymezuje způsob zveřejňování či intervaly aktualizace zpráv. Komise může pouze znovu opakovat, že ačkoli čínská vláda dostala dostatečnou možnost vyjádřit se k obsahu zprávy, rozhodla se tak neučinit (viz 37. a 42. bod odůvodnění). Na základě všech těchto důvodů Komise argumenty vznesené čínskou vládou zamítla.

(95) Další připomínky týkající se existence podstatných zkreslení byly předloženy v zastoupení všech tří vyvážejících výrobců. Za prvé, tvrdily, že oddíly zprávy, které jsou v podnětu zmiňovány, neprokazují nic, co by mohlo představovat významné zkreslení cen, aby bylo možné použít metodiku podle čl. 2 odst. 6a základního antidumpingového řízení. Zpráva spíše uváděla pouze některé údajné vládní zásahy na některých trzích v Číně, zejména v odvětví energetiky.

(96) Za druhé, tvrdily, že by se EU neměla odchylovat od standardní metodiky při zjišťování běžné hodnoty, tj. používat pouze domácí ceny a náklady v zemi vývozu, pokud antidumpingová dohoda z roku 1994 neumožňuje postupovat jinak. S ohledem na výše uvedené skutečnosti by se EU měla řídit standardní metodikou v souladu s článkem 2 antidumpingové dohody z roku 1994. Kromě toho zúčastněné strany rovněž tvrdily, že pojem „podstatná zkreslení“ není v antidumpingové dohodě WTO vůbec uveden. Podle předložených připomínek: 1. v antidumpingové dohodě ani v GATT 1994 neexistuje žádný právní základ pro tuto konkrétní akci a 2. případ *EU – bionafta (Argentina)* stanoví, že vyšetřující orgány musí při výpočtu běžné hodnoty použít výrobní náklady skutečně vzniklé výrobcům nebo vývozcům. Zjištění běžné hodnoty tedy není v souladu s články 2.2 a 2.2.1.1. antidumpingové dohody.

(97) Aby Komise odpověděla na první argument, připomíná, že v oznámení o zahájení řízení ([10]) je uvedena řada nesrovnalostí na čínském trhu s PVA, zejména „mimo jiné v oddílu 4.2.1 „Struktura čínského plánování“, oddílu 10.1.1 „Přehled energetického trhu“, oddílu 10.1.2 „Plány“ v odvětví energetiky, oddílu 10.2.1.2 „Cenová diferenciace“, oddílu 11.2 „Přístup ke kapitálu“, oddílu 11.4.4.1 „Evergreening a zombie společnosti“, oddílu 11.4.4 „Reakce vlády na dluhové riziko“, oddílu 16.2.5 „Státem vlastněné podniky“ v chemickém odvětví, oddílu 16.3 „Regulační rámec/kvantitativní rozvojové cíle“ a oddílu 16.2.6 „Nadměrná kapacita“ zprávy o dotčené zemi.“ Dále se oznámení o zahájení řízení zmiňuje o 12. a 13. pětiletém plánu, jakož i o řadě zpráv uváděných žadatelem. Komise se proto domnívá, že seznam důkazů uvedených v oznámení o zahájení řízení byl dostatečný, aby bylo možné zahájit šetření na základě čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(98) Zadruhé, pro účely tohoto šetření dospěla Komise ve 171. bodě odůvodnění k závěru, že je vhodné uplatnit čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Komise nesouhlasí s tvrzením zúčastněné strany, že čl. 2 odst. 6a nesmí Komise použít. Komise se právě naopak domnívá, že čl. 2 odst. 6a je v podmínkách tohoto případu použitelný a použít být musí. Komise nadto soudí, že toto ustanovení je v souladu s povinnostmi Evropské unie v rámci WTO. Komise je názoru, že – jak bylo objasněno už ve věci DS473 EU – bionafta (Argentina) – ustanovení základního nařízení, která jsou použitelná obecně na všechny členy WTO, zejména pak čl. 2 odst. 5 druhý pododstavec, dovolují použití údajů ze třetí země, které jsou řádně upraveny, pokud je taková úprava nutná a odůvodněná. Komise konečně připomněla, že spor DS473 EU – bionafta (Argentina) se netýkal použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení, který je příslušným právním základem pro stanovení běžné hodnoty v tomto šetření. Komise proto toto tvrzení zamítla.

([10]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky, Úř. věst. C 256, 30.7.2019, s. 4–18, bod 3.

(99) Dále jedna zúčastněná strana, a to společnost Wacker, vznesla připomínky k existenci podstatných zkreslení. Za prvé, společnost Wacker uvedla, že metodika stanovená v čl. 2 odst. 6a základního antidumpingového nařízení jako taková není v souladu s články 2.1 a 2.2.2 antidumpingové dohody. Je tomu tak proto, že koncepce „dumpingu" se týká cenového chování jednotlivých vývozců / zahraničních výrobců, jak uvedl odvolací orgán ve věci USA – Stainless Steel, Mexiko, odst. 86. Dále článek 2.2 antidumpingové dohody neumožňuje používat výpočet výrobních nákladů podle nákladů mimo zemi, odkud vyvážený výrobek pochází. A konečně [společnost Wacker] uvedla, že Komise má v úmyslu použít náklady třetí země pro všechny čínské výrobní faktory, což je v rozporu s článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody, jak potvrdil odvolací orgán ve věci EU – bionafta (Argentina) a panel ve věci EU – bionafta (Indonésie).

(100) Otázka slučitelnosti čl. 2 odst. 6a s předpisy WTO byla již probrána výše v 98. bodě odůvodnění.

(101) Za druhé, společnost Wacker tvrdila, že jak objasnil odvolací orgán ve věci USA – Carbon Steel (Indie), pouhá skutečnost, že vláda je převládajícím dodavatelem zboží v zemi, neznamená, že ceny v této zemi jsou nízké/levné/zkreslené nebo že nejsou tržně orientované.

(102) Komise připomněla, že spor USA — Carbon Steel (Indie) se týkal vyrovnávacích opatření, a jednalo se tedy o slučitelnost s opatřeními podle dohody o subvencích. Nálezy v tomto případě jsou tedy nepodstatné pro antidumpingové šetření, které se řídí antidumpingovou dohodou.

(103) Zatřetí, úprava prodejních, režijních a správních nákladů a výrobních nákladů z důvodu údajného zkreslení nákladů na suroviny i nákladů práce jsou v rozporu s čl. 2.2.2 antidumpingové dohody. V každém případě společnost Wacker tvrdila, že uplatnění čl. 2 odst. 6a není odůvodněno, neboť nedochází ke zkreslení vstupních nákladů ani prodejních, správních a režijních nákladů.

(104) Komise konstatuje, že pokud se zjistí, že z důvodu existence podstatných zkreslení v zemi vývozu v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení není vhodné použít domácí ceny a náklady v zemi vývozu, stanoví se běžná hodnota v zemi původu prostřednictvím odkazu na nezkreslené ceny nebo referenční hodnoty ve vhodné reprezentativní zemi pro každého vyvážejícího výrobce podle čl. 2 odst. 6a písm. a). Stejné ustanovení základního nařízení také umožňuje použití domácích nákladů, pokud je spolehlivě zjištěno, že nejsou zkreslené. Vyvážející výrobci tedy měli možnost předložit důkazy, že jejich individuální prodejní, správní a režijní náklady anebo jiné vstupní náklady nejsou ve skutečnosti zkreslené. Jak však bylo doloženo v oddílech 3.1.1.2 až 3.1.1.9, Komise zjistila existenci zkreslení v odvětví PVA a nebyly k dispozici žádné důkazy o tom, že by výrobní faktory jednotlivých vyvážejících výrobců byly nezkreslené. Proto byla tato tvrzení zamítnuta.

(105) Za čtvrté, společnost Wacker tvrdila, že skutečnost, že čínští výrobci PVA jsou z velké části státní podniky, je pro současné šetření dumpingu nepodstatná, neboť čínský trh s PVA je naprosto tržně orientovaný.

(106) Komise připomněla, že podle čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení může být státní vlastnictví důležitým ukazatelem existence podstatných zkreslení. Dokonce i výrobci PVA v soukromém vlastnictví, jak je podrobně popsáno v oddíle 3.1.1.3 a 3.1.1.4, působí v prostředí, v němž dominuje státní přítomnost a stát řídí odvětví PVA, jakož i odvětví související s výrobou PVA, jako jsou výrobci surovin pro výrobu PVA.

(107) Za páté, společnost Wacker uvedla, že náklady na uhlí, plyn, ropu a elektřinu nejsou v Číně zkreslené, přičemž Čína je ve skutečnosti dovozcem uhlí a ceny plynu i elektřiny jsou často vyšší než v jiných zemích. Komise by proto měla použít u těchto vstupů čínské ceny.

(108) Komise připomíná, že nemá přesvědčivé důkazy, aby mohla konstatovat, že některé náklady nejsou zkreslené. Ve 169. bodě odůvodnění se rovněž konstatuje, že podle důkazů ve spisu všichni vyvážející výrobci zařazení do vzorku získávali veškeré vstupy v ČLR. Protože Komise potvrdila existenci celostátního podstatného zkreslení v odvětví PVA v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení a neexistují žádné důkazy podle čl. 2 odst. 6a písm. a) třetí odrážky základního nařízení, Komise toto tvrzení zamítla.

(109) Jeden výrobce v Unii / uživatel ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací znovu předložil soubor připomínek v zásadě totožných s připomínkami popsanými v 99. bodě odůvodnění výše a trval na tom, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení je jako takový v rozporu s články 2.2 a 2.2.2 antidumpingové dohody a že Komise, přestože uvádí, že čl. 2 odst. 6a je v souladu se závazky EU v rámci WTO, neuvádí žádné další vysvětlení právních důvodů na podporu svého tvrzení. Namísto toho si Komise údajně protiřečí a snaží se najít právní odůvodnění pro použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(110) S odkazem na článek 2.2 antidumpingové dohody výrobce v Unii / uživatel v této souvislosti dále uvedl, že početní zjištění běžné hodnoty je přípustné pouze ve třech konkrétních situacích vymezených v uvedeném ustanovení a že tento seznam takových situací je taxativní. V důsledku toho výrobce v Unii / uživatel tvrdí, že než použila početní zjištění běžné hodnoty, měla Komise prokázat, že existuje jedna ze tří situací vymezených v článku 2.2 antidumpingové dohody, a neměla se zaměřovat na prokázání existence předpokládaného zkreslení v čínském hospodářství. Podle názoru výrobce / uživatele v Unii neumožňuje čl. 2.2 antidumpingové dohody žádnou výjimku z důvodů zkreslení nákladů.

(111) Jeden uživatel předložil argumenty v podobném smyslu, a dokonce citoval výše uvedenou argumentaci výrobce / uživatele v Unii. Tento další uživatel také považoval Komisí použitou metodiku za porušení právních předpisů WTO, protože antidumpingová dohoda umožňuje použití výrobních nákladů pro výpočet běžné hodnoty pouze v případě, že na domácím trhu nedochází k prodejům při běžném obchodování, nebo v případě zvláštní situace na trhu ovlivňující srovnatelnost cen. Kromě toho tento uživatel tvrdí, že pokud by se podstatná zkreslení, která uvádí Komise, považovala za zvláštní situaci na trhu, ovlivnila by tato zkreslení stejným způsobem čínské vnitrostátní a vývozní ceny, což by Komisi opět bránilo odchýlit se od použití prodejních cen v ČLR.

(112) Obdobně jako u výše uvedených argumentů výrobce v Unii / uživatele jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací uvedl, že použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení má za následek různá porušení článku 2 antidumpingové dohody, což podle názoru vyvážejícího výrobce potvrzuje několik zpráv panelu a odvolacího orgánu.

(113) Stejné argumenty byly předloženy i v připomínkách jiných vyvážejících výrobců zařazených do vzorku ke konečným informacím, v nichž bylo uvedeno, že Komise neprovedla stanovení běžné hodnoty provedením striktního srovnání s čínskými cenami nebo náklady, ale že zcela ignorovala článek 2 antidumpingové dohody. Aby doložili údajné nedostatky metody Komise, která podle vyvážejících výrobců zařazených do vzorku vede k nadhodnoceným dumpingovým rozpětím, nabízejí výrobci ilustrativní alternativní metodu stanovení běžné hodnoty. Kromě toho se tito vyvážející výrobci zařazení do vzorku odvolávali na zjištění panelu ve věci DS494 EU – metodiky úpravy nákladů (Rusko). Vyvážející výrobci zařazení do vzorku uvedli, že zjištění skupiny odborníků by podpořila jejich názor, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení je nekonzistentní vzhledem k tomu, že podle vyvážejících výrobců zařazených do vzorku není ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení nic jiného než zesílený čl. 2 odst. 5.

(114) Čínská vláda dále měla za to, že početní stanovení běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 6a základního nařízení je v rozporu s článkem 2.2 antidumpingové dohody, který obsahuje taxativní výčet tří situací, kdy lze běžnou hodnotu stanovit početně, z nichž žádná nezahrnuje podmínky stanovené v čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Čínská vláda navíc zastávala názor, že při stanovování běžné hodnoty vyžadují pravidla WTO použití výrobních nákladů v zemi původu plus přiměřenou částku na správní, prodejní a obecné náklady a zisk. Ustanovení čl. 2 odst. 6a základního antidumpingového nařízení však rozšířilo oblast zdrojů údajů tak, aby zahrnovala výrobní náklady a náklady na prodej ve vhodné reprezentativní zemi nebo mezinárodní ceny, náklady nebo referenční hodnoty.

(115) Jedna zúčastněná strana ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tvrdila, aniž by svůj argument dále rozvinula, že Komise nebyla oprávněna využít početně zjištěné běžné hodnoty.

(116) V odpovědi na argumenty výrobce / uživatele v Unii opakuje Komise svůj postoj uvedený výše v 98. bodě odůvodnění, že je čl. 2 odst. 6a základního nařízení plně v souladu s povinnostmi Evropské unie v rámci WTO. Argument výrobce / uživatele v Unii proto musí být odmítnut. Odpovídající argumenty vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, zúčastněné strany a čínské vlády popsané výše ve 112. až 115. bodě odůvodnění se

zamítají z týchž důvodů. Pokud jde o alternativní přístup stanovení běžné hodnoty, který navrhli někteří vyvážející výrobci zařazení do vzorku, zabývá se tímto argumentem 271. bod odůvodnění níže. Pokud jde o odkaz na věc DS494 EU – metodiky úpravy nákladů (Rusko), Komise navíc upozorňuje, že panel výslovně uvedl, že nařízení 2017/2321 ([11]), kterým byl do základního nařízení zaveden čl. 2 odst. 6a, nespadá do jeho působnosti.

(117) Tentýž výrobce v Unii / uživatel ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací dále uvedl, že poskytl významné důkazy z vlastních zpráv Komise o trzích s elektřinou a plynem, které ukazují, že náklady na elektřinu a zkapalněný zemní plyn v Číně jsou vyšší než v členských státech EU a byly v Číně vyšší i v letech 2018 a 2019. V tomto ohledu výrobce v Unii / uživatel tvrdil, že Komise se těmito důkazy nezabývala, ale namísto toho obrátila důkazní břemeno, neboť uvedla, že žádná z čínských společností neprokázala, že její náklady nejsou zkresleny. Výrobce v Unii / uživatel v této souvislosti tvrdil, že Komise není zproštěna důkazního břemene tím, že vychází především ze zprávy, která je v každém případě založena na historických informacích předcházejících období šetření, výslovně se nevztahuje na odvětví PVA a nezohledňuje vlastní zjištění Komise, že čínské ceny elektřiny, plynu a ropy jsou vyšší než v členských státech EU.

(118) V odpovědi na argumenty výrobce v Unii / uživatele Komise připomíná, že existence podstatných zkreslení podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení není funkcí absolutních nebo relativních hodnot určitých vstupů, jako je elektřina, plyn nebo ropa. Příslušným kritériem pro zjištění existence podstatných zkreslení je to, zda vykazované ceny nebo náklady, včetně nákladů na suroviny a energii, nejsou výsledkem volného působení tržních sil, neboť jsou ovlivňovány významnými zásahy státu. Komise provedla posouzení v oddílech 3.1.1.2 až 3.1.1.9. níže a na základě této analýzy došla v oddíle 3.1.1.10 k závěru, že není vhodné ke stanovení běžné hodnoty použít vnitrostátní ceny a náklady. Komise dále připomíná, že pokud jsou ceny a náklady ovlivněny podstatnými zkresleními, mohou být vnitrostátní náklady použity jako zdroj k početnímu stanovení běžné hodnoty pouze tehdy, pokud je na základě přesných a vhodných důkazů stanoveno, že tyto náklady nejsou zkreslené. Jak je však vysvětleno výše ve 108. bodě odůvodnění, neexistuje v tomto smyslu žádný přesný a vhodný důkaz. Argument výrobce v Unii / uživatele, že Komise obrátila důkazní břemeno, musí být proto zamítnut.

(119) V dodatečném argumentu předloženém při poskytnutí konečných informací výrobce v Unii / uživatel tvrdil, že způsob, jakým Komise stanovila běžnou hodnotu, je nezákonný, protože Komise nezohlednila požadavky poslední věty článku 2.2 antidumpingové dohody. S odkazem na spor ve věci EU – bionafta (Argentina) výrobce v Unii / uživatel uvedl, že pokud se Komise při stanovení výrobních nákladů opírá o jakékoli informace z jiné země, je povinna zajistit, aby se tyto informace použily k určení výrobních nákladů v zemi původu. Komise však jen nahradila výrobní/vstupní náklady čínských vyvážejících výrobců PVA tureckými náklady, aniž by provedla příslušné úpravy. To vedlo k nadhodnoceným nákladům na suroviny, protože Komise na jedné straně zahrnula náklady na vnitrostátní dopravu, náklady na mezinárodní přepravu a pojištění, jakož i dovozní cla z tureckých referenčních nákladů a na druhé straně se nijak nesnažila upravit turecké dovozní ceny tak, aby odrážely výrobní náklady v Číně. Pro ilustraci údajně nadhodnocených a nelogických tureckých nákladů, které Komise použila ke stanovení běžné hodnoty, výrobce v Unii / uživatel tvrdí, že nakupuje určité suroviny, jako je kyselina octová nebo uhlí, na trhu EU za podstatně nižší cenu, než jsou turecké referenční ceny, které používá Komise.

(120) Stejnou argumentaci použil i jeden uživatel, který ve své připomínce k poskytnutí konečných informací uvedl, že výpočet běžné hodnoty, který provedla Komise ve věci EU – bionafta (Argentina), se podobá metodice popsané v čl. 2 odst. 6a základního nařízení, a Komise proto nemůže zamítnout rozhodnutí odvolacího orgánu ve věci EU – bionafta (Argentina) pouhým tvrzením, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení byl zaveden až později.

(121) V odpovědi na argument výrobce / uživatele v Unii Komise především zopakovala, jak uvádí již 98. bod odůvodnění, že spor ve věci DS473 EU – bionafta (Argentina) se netýkal použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení, který je příslušným právním základem pro stanovení běžné hodnoty v tomto šetření. Podle čl. 2 odst. 6a písm. a) by běžná hodnota v zemi původu měla odrážet nezkreslenou cenu surovin v reprezentativní zemi, kterou je v tomto případě Turecko. Odkazy výrobce v Unii / uživatele na vlastní nákupní ceny v EU proto nejsou pro účely početního

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2321 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a nařízení (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, Úř. věst. L 338, 19.12.2017, s. 1.

stanovení běžné hodnoty relevantní. Ve stejném duchu argument výrobce / uživatele v Unii, že Komise nevyvinula žádné úsilí o přizpůsobení tureckých dovozních cen tak, aby odrážely zkreslené výrobní náklady v Číně, nebere v potaz skutečnost, že podle čl. 2 odst. 6a písm. a) musí běžná hodnota odrážet nezkreslenou cenu surovin založenou na informacích z reprezentativní země. Argument výrobce v Unii / uživatele, že by se neměly brát v úvahu náklady na vnitrostátní dopravu, přepravní náklady a pojištění a dovozní cla, musí být rovněž zamítnut, jak je podrobněji vysvětleno níže v 269. bodě odůvodnění.

(122) Argument, podle kterého se Komise nemůže odchýlit od cen na domácím trhu s odkazem pouze na skutečnost, že ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení bylo zavedeno později než rozhodnutí ve věci EU – bionafta (Argentina), musí být rovněž zamítnut. Jak je uvedeno výše v 98. bodě odůvodnění, spor ve věci EU – bionafta (Argentina) se netýkal použití čl. 2 odst. 6a. Komise se proto domnívá, že rozhodnutí ve věci EU – bionafta (Argentina) není v tomto případě relevantní, a to ne kvůli okamžiku, kdy byl čl. 2 odst. 6a vložen do základního nařízení, ale z důvodu jeho odlišné právní povahy. Případ EU – bionafta (Argentina) v každém případě potvrzuje, že existují okolnosti, za nichž může být běžná hodnota v zemi původu stanovena s ohledem na informace z reprezentativní třetí země.

(123) Komise prozkoumala, zda kvůli existenci podstatných zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení je vhodné použít domácí ceny a náklady v ČLR, či nikoli. Komise tak učinila na základě důkazů dostupných ve spisu, včetně důkazů obsažených ve zprávě, jež vycházejí z veřejně dostupných zdrojů. Tato analýza zahrnovala zkoumání významných vládních zásahů do hospodářství ČLR obecně, ale i zkoumání konkrétní situace na trhu v příslušném odvětví včetně dotčeného výrobku.

3.1.1.2. Podstatná zkreslení ovlivňující domácí ceny a náklady v ČLR

(124) Čínský hospodářský systém je založen na koncepci „*socialistického tržního hospodářství*“. Tato koncepce je zakotvena v čínské ústavě a určuje správu ekonomických záležitostí ČLR. Ústřední zásadou je „*socialistické veřejné vlastnictví výrobních prostředků, totiž všelidové vlastnictví a kolektivní vlastnictví pracujících*“. Hospodaření státních podniků je „*vedoucí silou národního hospodářství*“ a stát je zmocněn „*zajistit jeho upevňování a růst*“ ([12]). Celkové uspořádání čínské ekonomiky proto nejen umožňuje státu výrazně zasahovat do ekonomiky, ale stát je k takovým zásahům výslovně zmocněn. Pojem nadřazenosti veřejného vlastnictví soukromému vlastnictví se prolíná celým právním systémem a je zdůrazněn jako obecná zásada ve všech hlavních právních předpisech. Názorným příkladem je čínský zákon o vlastnictví: odkazuje na první fázi socialismu a ukládá státu prosazovat základní hospodářský systém, ve kterém hraje dominantní úlohu veřejné vlastnictví. Jiné formy vlastnictví jsou tolerovány a zákon povoluje jejich rozvoj spolu se státním vlastnictvím ([13]).

(125) Podle čínských právních předpisů je kromě toho socialistické tržní hospodářství rozvíjeno pod vedením Komunistické strany Číny. Struktury čínského státu a Komunistické strany Číny jsou vzájemně propojeny na všech úrovních (právní, institucionální, personální) a vytvářejí nadstavbu, v níž jsou úlohy Komunistické strany Číny a státu navzájem k nerozeznání. Po změně čínské ústavy v březnu 2018 byl vedoucí úloze Komunistické strany Číny přisouzen ještě větší význam jejím potvrzením v článku 1 ústavy. Za stávající první větu ústavy: „*[s]ocialistické zřízení je základním zřízením Čínské lidové republiky*“ byla vložena nová druhá věta, která zní: „*[u]rčujícím znakem socialismu s čínskými rysy je vedení Komunistické strany Číny*“ ([14]). To dokládá nezpochybnitelnou a stále větší kontrolu Komunistické strany Číny nad hospodářským systémem ČLR. Tato vedoucí úloha a kontrola je nedílnou součástí čínského systému a jde daleko nad rámec situace obvyklé v jiných zemích, kde vlády uplatňují obecnou makroekonomickou kontrolu, v jejichž hranicích probíhá volné působení tržních sil.

(126) Při plnění cílů, které se spíše shodují s politickým programem vytyčeným Komunistickou stranou Číny, než aby odrážely hospodářské podmínky převládající na volném trhu ([15]), uplatňuje čínský stát intervencionistickou hospodářskou politiku. Čínské orgány při tom používají celou řadu intervenčních hospodářských nástrojů, včetně systému průmyslového plánování, finančního systému, a to i na úrovni právního prostředí.

([12]) Zpráva – kapitola 2, s. 6–7.
([13]) Zpráva – kapitola 2, s. 10.
([14]) K dispozici na adrese http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (naposledy zobrazeno dne 15. července 2019).
([15]) Zpráva – kapitola 2, s. 20–21.

(127) Zaprvé, pokud jde o úroveň celkové administrativní kontroly, zaměření čínského hospodářství se řídí složitým systémem průmyslového plánování, které ovlivňuje veškeré hospodářské činnosti v zemi. Tyto plány ve svém souhrnu zahrnují ucelenou a složitou soustavu odvětvových a průřezových politik a jsou přítomny na všech úrovních státní správy. Plány na úrovni provincií jsou podrobné, zatímco celostátní plány stanoví obecnější cíle. Plány stanovují také nástroje na podporu příslušných průmyslových a jiných odvětví, jakož i časové rámce, ve kterých má být cílů dosaženo. Některé plány stále obsahují explicitní cíle týkající se výstupů, což bylo běžnou součástí předchozích plánovacích cyklů. V rámci plánů jsou jednotlivá průmyslová odvětví nebo projekty označovány za (pozitivní nebo negativní) priority v souladu s prioritami vlády a jsou jim přiřazovány konkrétní rozvojové cíle (průmyslová modernizace, mezinárodní expanze atd.). Hospodářské subjekty, soukromé i státem vlastněné, musí v podstatě přizpůsobovat své podnikatelské činnosti skutečnostem, jež nastoluje tento systém plánování. Je tomu tak nejen kvůli závazné povaze plánů, ale i proto, že příslušné čínské orgány na všech úrovních veřejné správy se systémem plánů řídí a využívají své zákonné pravomoci v souladu s ním, čímž nutí hospodářské subjekty k dodržování priorit stanovených v plánech (viz též oddíl 3.1.1.5 níže) ([16]).

(128) Zadruhé, na úrovni umisťování finančních zdrojů dominují finančnímu systému ČLR státem vlastněné komerční banky. Tyto banky se při vytváření a provádění své úvěrové politiky musí přizpůsobovat cílům vládní průmyslové politiky, místo aby primárně posuzovaly ekonomickou hodnotu daného projektu (viz též oddíl 3.1.1.8 níže) ([17]). Totéž platí o ostatních složkách čínského finančního systému, jako jsou akciové trhy, trhy dluhopisů, trhy soukromého kapitálu atd. Také tyto části finančního sektoru, které nejsou bankami, jsou institucionálně a operačně uspořádány způsobem, který není zaměřen na co nejefektivnější fungování finančních trhů, ale na zajištění kontroly a umožnění zásahů ze strany státu a Komunistické strany Číny ([18]).

(129) Zatřetí, pokud jde o úroveň regulačního prostředí, nabývají zásahy státu v hospodářství řady forem. Například pravidla pro zadávání veřejných zakázek jsou běžně využívána k dosažení jiných cílů politiky než hospodářské efektivity, což narušuje tržní zásady v této oblasti. Platné právní předpisy výslovně stanoví, že zadávání veřejných zakázek se musí provádět tak, aby se usnadnilo dosažení cílů vytyčených státními politikami. Povaha těchto cílů však není vymezena, což ponechává rozhodovacím orgánům široké posuzovací pravomoci ([19]). Obdobně v oblasti investic si čínská vláda ponechává významnou kontrolu a vliv ohledně zaměření a rozsahu jak státních, tak soukromých investic. Prověřování investic, jakož i různé pobídky, omezení a zákazy týkající se investic používají státní orgány jako důležitý nástroj na podporu cílů průmyslové politiky, např. na zachování státní kontroly nad klíčovými odvětvími nebo posílení domácího výrobního odvětví ([20]).

(130) Celkově je tedy čínský hospodářský model založen na určitých základních axiomech, které zajišťují a podporují různé vládní zásahy. Takové významné vládní zásahy jsou v rozporu s volným působením tržních sil, což vede k narušení účinného rozdělování zdrojů v souladu s tržními zásadami ([21]).

3.1.1.3. Podstatná zkreslení podle čl. 2 odst. 6a písm. b) první odrážky základního nařízení: skutečnost, že na dotčeném trhu působí do značné míry podniky, jež jsou ve vlastnictví orgánů země vývozu, jsou těmito orgány ovládány nebo jsou pod jejich strategickým dohledem či se řídí jejich pokyny

(131) Podniky, jež jsou ve vlastnictví státu, jsou jím ovládány nebo jsou pod jeho strategickým dohledem nebo se řídí jeho pokyny, představují podstatnou součást ekonomiky ČLR.

(132) Čínská vláda a Komunistická strana Číny udržují struktury, které zajišťují jejich trvalý vliv na podniky, a to zejména na podniky vlastněné státem. Stát (a v mnoha ohledech také Komunistická strana Číny) nejen aktivně vytváří obecné hospodářské politiky a dohlíží na to, aby je jednotlivé státem vlastněné podniky realizovaly, ale také si nárokuje právo podílet se na provozním rozhodování těchto podniků. To se obvykle děje prostřednictvím rotace kádrů mezi orgány státní správy a státem vlastněnými podniky, prostřednictvím přítomnosti členů strany ve

([16]) Zpráva – kapitola 3, s. 41, 73–74.
([17]) Zpráva – kapitola 6, s. 120–121.
([18]) Zpráva – kapitola 6, s. 122–135.
([19]) Zpráva – kapitola 7, s. 167–168.
([20]) Zpráva – kapitola 8, s. 169–170, 200–201.
([21]) Zpráva – kapitola 2, s. 15–16, kapitola 4, s. 50, 84, kapitola 5, s. 108–109.

výkonných orgánech státem vlastněných podniků a stranických buněk ve společnostech (viz také oddíl 3.1.1.4), jakož i prostřednictvím formování podnikové struktury v sektoru státem vlastněných podniků ([22]). Výměnou za to mají státní podniky v čínském hospodářství zvláštní postavení, z něhož vyplývá řada ekonomických výhod, zejména ochrana před konkurencí a preferenční přístup k důležitým vstupům, včetně financování ([23]).

(133) Konkrétně v odvětví PVA přetrvává značná míra vlastnictví ze strany čínské vlády. Ze společností zařazených do vzorku je Anhui Wan Wei Updated High-Tech Materials patřící do skupiny Wan Wei Group státem vlastněným podnikem s roční kapacitou 350 000 tun ročně, což představuje 28 % nominální domácí výrobní kapacity PVA a 40 % skutečné výrobní kapacity ([24]). Patří také k největším výrobcům PVA v Číně spolu se společnostmi Sinopec a Inner Mongolia Shuangxin ([25]). Společnost Mengwei, další společnost patřící do skupiny Wan Wei Group, je aktivně podporována, aby se stala hlavním výrobcem PVA v rámci projektu industrializace Inner Mongolia. Podle webových stránek společnosti Mengwei: „Roční produkce projektu činí 200 000 tun vinylacetátu (VAC) a 100 000 tun PVA při celkové investici ve výši zhruba 1,5 miliardy jüanů, což je největší jednorázová investiční kapacita projektu PVA v Číně. […] Společnost plánuje během 12. pětiletého plánu i nadále investovat více než 7 miliard jüanů a následně vybuduje 100 000 tunu výrobní linky pro výrobu PVA do 100 000 tun, […] V té době bude na nádherné půdě Inner Mongolia stát nové moderní průmyslové město ([26])."

(134) Dalším velkým čínským státním podnikem a výrobcem PVA je skupina Sinopec. Společnost Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd. s kapacitou 160 000 tun polyvinylalkoholu ročně ([27]) byla založena jako oficiální projekt čínské vlády: „Výstavba projektu byla zahájena 17. dubna 2009 a ministerstvo průmyslu a informační techniky uvedlo tento projekt jako klíčový stavební projekt na podporu domácí poptávky ([28])."

(135) Třetí společnost zařazená do vzorku, Inner Mongolia Shuangxin, má napojení na vládu prostřednictvím stranické organizace, ačkoliv jde o podnik v soukromém vlastnictví (viz 140. bod odůvodnění).

(136) Při vysoké míře zásahů státu v odvětví PVA a vysokém podílu státem vlastněných podniků v tomto odvětví je dokonce i soukromým výrobcům bráněno působit za tržních podmínek. Jak veřejné, tak soukromé podniky v odvětví PVA totiž také podléhají politickému dohledu a pokynům, jak je uvedeno v oddíle 3.1.1.5 níže.

3.1.1.4. Podstatná zkreslení podle čl. 2 odst. 6a písm. b) druhé odrážky základního nařízení: Přítomnost státu ve firmách, což státu umožňuje ovlivňovat ceny či náklady

(137) Kromě výkonu kontroly nad ekonomikou prostřednictvím vlastnictví státních podniků a jiných nástrojů může čínská vláda zasahovat do cen a nákladů prostřednictvím přítomnosti státu ve firmách. Lze mít za to, že právo příslušných státních orgánů jmenovat a odvolávat klíčové vedoucí pracovníky ve státních podnicích, zakotvené v čínských právních předpisech, odráží odpovídající vlastnická práva, ([29]) avšak dalším významným kanálem, jehož prostřednictvím může stát zasahovat do podnikatelských rozhodnutí, jsou buňky Komunistické strany Číny v podnicích, a to jak ve státních, tak i v soukromých. Podle práva obchodních společností v ČLR má být organizace Komunistické strany Číny zřízena v každé společnosti (alespoň se třemi členy této strany v souladu se stranickými stanovami ([30])) a daná společnost musí pro činnost stranické organizace vytvořit nezbytné podmínky. V minulosti tento požadavek podle všeho nebyl vždy dodržován nebo striktně vymáhán. Nejpozději od roku 2016 však

([22]) Zpráva – kapitola 3, s. 22–24 a kapitola 5, s. 97–108.
([23]) Zpráva – kapitola 5, s. 104–9.
([24]) Viz http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf
([25]) „Dnes je v Číně 12 hlavních výrobců PVA. Největšími z nich jsou společnosti Wanwei High tech, Sichuanchuanwei (SINOPEC), Shuangxin a Ningxia Land vyrábějícími dohromady 770 000 t/rok." Viz http://www.ccxr.com.cn/pdf/201891717121180715.pdf
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351
([28]) Viz https://www.yicai.com/news/942233.html
([29]) Zpráva – kapitola 5, s. 100–1.
([30]) Zpráva – kapitola 2, s. 26.

Komunistická strana Číny posílila své nároky, pokud jde o ovládání obchodních rozhodnutí státních podniků jakožto politický princip. Komunistická strana Číny údajně vyvíjí tlak i na soukromé společnosti, aby na první místo stavěly „vlastenectví“ a dodržovaly stranickou kázeň ([31]). V roce 2017 údajně existovaly stranické buňky v 70 % z asi 1,86 milionu soukromých společností a rostl tlak na to, aby organizace Komunistické strany Číny měly konečné slovo v podnikatelských rozhodnutích přijímaných v rámci společností, v nichž působí ([32]). Tato pravidla mají obecnou platnost v celém čínském hospodářství, a to ve všech odvětvích, včetně výrobců PVA a dodavatelů jejich vstupů.

(138) Jak již bylo uvedeno, konkrétně v odvětví PVA je mnoho výrobců PVA ve vlastnictví státu. Společnost Mengwei v rámci skupiny Wan Wei Group, která byla součástí vzorku, podléhá správě Komise Státní rady pro dohled nad státem vlastněnými aktivy a jejich správu (SASAC), např. její projekt výroby PVA je popsán následujícím způsobem: „Fáze II projektu Mengwei na výrobu 100 000 t speciální polyvinylalkoholové pryskyřice ročně a […] jsou projekty na získání finančních prostředků zařazené do plánu společnosti na neveřejné akcie třídy A rozvojové banky v roce 2015. Byly schváleny komisí pro kontrolu a správu státem vlastněných aktiv lidové vlády provincie An-chuej (Dekret [2015] 599): Schválení příslušných záležitostí týkajících se neveřejných akcií Rozvojové banky společnosti Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd“, jak bylo rovněž schváleno první mimořádnou valnou hromadou akcionářů v roce 2015. ([33]). Navíc společnost Wan Wei plní budovatelské aktivity strany: „Pokud jde o budování stranického pracovního stylu a čisté vlády v další fázi, Wu Šang-i, vedoucí výboru pro kontrolu kázně akciové společnosti, zdůraznil, že je třeba správně pochopit situaci budování stranického pracovního stylu, […] zaměřit se na současné centrální působení reformy a rozvoj společnosti Anhui spolu s budováním stylu jako hlavní linií a dále vytvářet čisté a spravedlivé podnikové prostředí, aby tak vznikla silná disciplinární záruka pro kvalitní rozvoj společnosti v rámci skupiny. Tchang Siao-chung, náměstek tajemníka komise pro kontrolu kázně společnosti navrhl: […] důsledně podporovat zavádění stranického stylu a čisté vlády […]“ ([34]).

(139) Sinopec, další společnost zařazená při šetření do vzorku, je také státním podnikem a v mnoha případech zdůrazňuje, jak dodržuje stranické zásady. Podle webových stránek společnosti Sinopec: „V roce 2018 se společnost přihlásila k zásadám socialistické ideologie nové éry Si Ťin-pchinga s čínskými rysy a k duchu 19. národního sjezdu strany, v plné míře zavedla všeobecné požadavky na budování strany v nové éře, důsledně se zaměřila na strategický rozvoj budování podniku světové třídy a byla vedena politickou výstavbou. Energicky posilovat budování kapacit stranických výborů podniků v přímém vlastnictví, a zvládnout tak celkovou situaci, energicky realizovat projekt organizačního zlepšování základních stranických organizací, energicky posilovat elán vedoucích pracovníků a podnikatelských iniciativ, koordinovat a posilovat veškerou práci při budování strany a průběžně zdokonalovat kvalitu budování strany. Poskytovat silnou záruku pro přestavbu společnosti Sinopec na podnik světové třídy s globální konkurenceschopností. Řídit se studiem, propagandou a zaváděním socialismu nové éry s čínskými rysy podle Si Ťin-pchinga a duchem 19. národního sjezdu komunistické strany jako primárním politickým úkolem a přijímat nejrůznější metody, jako je hostování, zvláštní školení a tematické stranické dny pro podporu učení, myšlení a praxe. Jednota, vzdělání a vedení členů strany a kádrů i nadále posiluje vědomí a vůli neochvějně dosahovat „dvou ochran“ a praktikovat loajalitu vůči straně praktickými opatřeními ([35]).“

(140) Společnost Inner Mongolia Shuangxin uvádí na svých webových stránkách činnosti v rámci budování strany takto: „V roce 2005 založila společnost stranickou organizaci. V květnu 2012 organizační odbor okresního výboru Čínské komunistické strany v Otogu formálně povolil naší společnosti založení stranického výboru Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd. a svolal první sjezd členů strany. Dceřiné společnosti ve spojení založily stranické výbory druhé úrovně (s 5 stranickými organizacemi ve své pravomoci), 2 obecné stranické organizace (s 3 stranickými organizacemi ve své pravomoci) a 3 stranické organizace ([36])“.

(141) Fungování trhu dále narušují přítomnost státu a jeho zásahy na finančních trzích (viz také oddíl 3.1.1.8 níže) i při dodávkách surovin a vstupů ([37]). Přítomnost státu ve firmách, včetně státem vlastněných podniků, v odvětví PVA a jiných souvisejících odvětvích (např. ve finančním sektoru a odvětvích dodávajících vstupy, o nichž pojednává oddíl 3.1.1.7 níže) tak umožňuje čínské vládě ovlivňovat ceny a náklady.

([31]) Zpráva – kapitola 2, s. 31–2.
([32]) Dostupné na adrese https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (naposledy zobrazeno 15. července 2019).
([33]) Viz http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, strana 138.
([34]) Viz http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html.
([35]) Viz http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs.
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/.
([37]) Zpráva – kapitoly 14.1 až 14.3.

3.1.1.5. Podstatná zkreslení podle čl. 2 odst. 6a písm. b) třetí odrážky základního nařízení: veřejné politiky či opatření, jež pozitivně diskriminují domácí dodavatele či jinak ovlivňují volné působení tržních sil

(142) Zaměření čínského hospodářství je do značné míry určováno propracovaným systémem plánování, který stanoví priority a předepisuje, na které cíle se musí ústřední vláda a místní orgány státní správy zaměřit. Příslušné plány existují na všech úrovních státní správy a zahrnují téměř všechna odvětví hospodářství. Cíle stanovené nástroji plánování mají závaznou povahu a orgány na každé úrovni veřejné správy sledují plnění plánů orgány na příslušné nižší správní úrovni. Systém plánování v ČLR celkově vede k tomu, že zdroje jsou směrovány do odvětví označených vládou za strategická nebo jinak politicky významná, místo aby byly alokovány v souladu s tržními silami ([38]).

(143) Odvětví PVA považuje čínská vláda za klíčové. To potvrzují četné plány, směrnice a jiné dokumenty se zaměřením na chemické odvětví a konkrétně na PVA, které jsou vydávány na celostátní, regionální i obecní úrovni, včetně dokumentů uvedených v následujících bodech odůvodnění.

(144) Odvětví PVA je zmiňováno v rozhodnutí Národní komise pro rozvoj a reformy (NDRC) o ustanoveních pozměňujících Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (vydání 2011) ([39]) (platný v průběhu období šetření). PVA se objevuje v kapitole o preferovaných odvětvích: „19-Lehký průmysl: 14: Nové obalové materiály, jako jsou vakuově nanášený hliníkový povlak, oxid křemičitý ve spreji, PVA fólie potahového druhu, funkční polyesterová (PET) fólie, fólie z polystyrenu s orientovanou strukturou (OPS), vícevrstvé extruze nebo sloučeniny na bázi papíru a plastu“, dále je uveden v kapitole o odvětvích podléhajících omezením: „Textilní průmysl: 13: Osvojení technologie zpracování polyvinylalkoholové (PVA) suspenze a výrobků (polyesterové a bavlněné výrobky, s výjimkou výrobků z čisté bavlny s vysokou hustotou)“, jakož i v kapitole o rušených odvětvích / zastaralých výrobcích: „Polyvinylalkohol a jeho acetaly pro vnitřní a vnější zdi (106, 107 nátěry atd.)“. Tyto případy ukazují, že čínská vláda řídí průmysl PVA i použití PVA v různých odvětvích.

(145) Katalog pokynů byl mezitím aktualizován a jeho nová verze platí od 1. ledna 2020 ([40]). V této nové verzi se PVA také objevuje jako preferované odvětví: „Lehký průmysl 11: Nové obalové materiály, jako jsou vakuově nanášený hliníkový povlak, oxid křemičitý ve spreji, PVA fólie potahového druhu, vícevrstvé extruze nebo sloučeniny na bázi plastu“. U odvětví podléhajících omezení a rušených odvětví je nová verze katalogu pokynů stejná jako verze, která je popsána výše ve 144. bodě odůvodnění.

(146) V plánu transformace a modernizace průmyslu prefektury Wu-chaj a okolí ve Vnitřním Mongolsku na období 2016–2020 ([41]) se PVA zmiňuje v oddíle IV.2: „Čisté chemické látky: – plně využívat výhody základního chemického průmyslu, jako je výroba alkalických chloridů, karbonizovaného organického křemíku, – podporovat horizontální spojení mezi odvětvími a rozšiřovat průmyslový řetězec vertikálně, – energicky rozvíjet zpracované výrobky, jako je 1,4-butandiol, PVA, – podporovat výrobky, jako jsou léčiva, pesticidy a syntetická barviva, organické pigmenty, barvy, funkční polymerové materiály, – vytvářet průmyslový klastr zaměřený na čisté chemické látky, – rozvíjet nový průmyslový pilíř, jakož i v oddíle VII.2: „[a]ktivně podporovat podniky, aby rozvíjely mezinárodní spolupráci ve výrobní kapacitě, – podporovat konkrétní konkurenční výrobky, jako je cement, koks, polyvinylchlorid, polyvinylalkohol, technologie, jakož i zařízení, aby mohly být vyváženy, – zkoumat a rozvíjet mezinárodní trhy.“

(147) Po poskytnutí informací jedna zúčastněná strana, a to společnost Wacker, uvedla, že PVA není podporovaným odvětvím, a zdůraznila, že sama Komise ve svých příslušných druhých zjištěních v rámci 144. a 145. bodu body odůvodnění uvádí, že PVA je zařazen v kapitole omezených průmyslových odvětví. Na tomto základě společnost Wacker tvrdí, že čínská odvětví PVA nemohou využívat žádných předpokládaných subvencí nebo podpory, jež jsou k dispozici pouze pro podporovaná odvětví. Podle názoru společnosti Wacker tedy hodnocení Komise postrádá faktické důkazy.

([38]) Zpráva – kapitola 4, s. 41–42, 83.
([39]) Viz www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm
([40]) Viz http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf
([41]) Viz http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html

(148) Argumenty společnosti Wacker však musí být zamítnuty. Příslušná analýza podle čl. 2 odst. 6a písm. b) třetí odrážky základního nařízení neposuzuje, zda vnitrostátní výrobci obdobného výrobku dostávají vládní podporu. Namísto toho se analýza zabývá otázkou, zda existují veřejné politiky či opatření, jež pozitivně diskriminují domácí dodavatele či jinak ovlivňují volné působení tržních sil. V tomto ohledu zařazení PVA mezi omezená průmyslová odvětví prokazuje výskyt takových veřejných politik stejným způsobem jako jeho zařazení mezi podporovaná průmyslová odvětví, protože samotná existence takových katalogů jasně prokazuje zasahování čínské vlády do tržních sil. Z tohoto důvodu Komise ve 144. bodě odůvodnění konstatuje, že čínská vláda řídí průmysl PVA, neboť řízení, které se zdaleka neomezuje na podporu, může znamenat širokou škálu opatření, včetně omezení.

(149) Čínská vláda dále řídí rozvoj odvětví v souladu s celou řadou nástrojů, například poskytováním dotací. Výroční zpráva skupiny Wan Wei Group uvádí řadu subvencí určených pro PVA: ve výroční zprávě za rok 2016 je uvedeno – financování ve výši 8,6 milionu CNY na projekt technické reformy PVA ([42]), ve výroční zprávě za rok 2017 je uvedeno: „Alokace na projekt technické reformy PVA: 7,666 milionu CNY, sleva z úvěrů na technickou renovaci výroby PVA materiálů z odpadní melasy 2,819 milionu CNY“ ([43]), jakož i „alokace na projekt Technologické transformace PVA 958 333 CNY“ ([44]). V roce 2018 společnost dostala alokaci ve výši 5,7 milionu CNY na projekt technologické reformy PVA a slevu z úroku ve výši 2,8 milionu CNY na projekty technologické transformace PVA ([45]). Ve výroční zprávě za rok 2019 je uvedena alokace ve výši 0,958 milionu CNY na projekt technologické reformy PVA ([46]).

(150) Řada zkreslení existuje také u hlavních surovin na výrobu PVA, jako je uhlí, plyn, karbid vápenatý, kyselina octová a vápenec. Uhlí je předmětem různých plánů a dalších dokumentů, jako je 13. pětiletý plán pro nerostné bohatství na celostátní úrovni, jakož i plány na místní úrovni, jako je plán rozvoje uhelného průmyslu v provincii Che-pej ([47]). Uhelný průmysl je v Číně významným příjemcem dotací, což vede k přebytku kapacity a cenovým zkreslením ([48]). Také zemní plyn je předmětem řady plánů, včetně 13. pětiletého plánu pro nerostné bohatství na celostátní úrovni, ale i plánů na místní úrovni, jako je plán rozvoje zemního plynu v provincii Che-pej. Výroba karbidu vápenatého má v některých provinciích, jako jsou Čchung-čching a Šen-si, zvýhodněnou sazbu za elektřinu ([49]). Je také předmětem 13. pětiletého plánu pro petrochemický a chemický průmysl. Kyselina octová je uvedena v Katalogu pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci Národní komise pro rozvoj a reformy, kde jsou předepsána podrobná pravidla pro různá průmyslová odvětví. Kyselina octová je uvedena na seznamu petrochemických látek podléhajících omezení: „kaprolaktam nebo kyselina ethylenoctová s roční výrobou do 100 000 tun, kyselina octová vyráběná oxosyntézou nebo metanol ze zemního plynu s roční výrobou do 300 000 tun“ ([50]). Suroviny používané na výrobu PVA jsou prostřednictvím těchto i jiných prostředků předmětem vládní intervence.

(151) Souhrnně vzato čínská vláda zavedla opatření s cílem přimět hospodářské subjekty k dodržování cílů veřejné politiky, pokud jde o podporu preferovaných odvětví. Taková opatření brání normálnímu fungování tržních sil.

3.1.1.6. Podstatná zkreslení podle čl. 2 odst. 6a písm. b) čtvrté odrážky základního nařízení: neexistence nebo diskriminační uplatňování či nedostatečné vymáhání zákonů týkajících se úpadku, obchodních společností nebo vlastnictví

(152) Podle informací ve spisu čínský systém v oblasti úpadků neplní řádně své vlastní hlavní cíle, jako jsou spravedlivé uhrazení pohledávek a dluhů a ochrana zákonných práv a zájmů věřitelů a dlužníků. Je to zřejmě zapříčiněno tím, že ačkoli čínské úpadkové právo formálně vychází ze zásad, které jsou obdobné jako zásady uplatňované v odpovídajících právních předpisech v jiných zemích, pro čínský systém je charakteristické to, že jsou systematicky nedostatečně prosazovány. Počet úpadků je i nadále pozoruhodně nízký s ohledem na velikost hospodářství této země, v neposlední řadě proto, že insolvenční řízení trpí řadou nedostatků, což v praxi působí jako faktor

([42]) Viz http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF strana 127
([43]) Viz http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF strana 152
([44]) Tamtéž strana 167.
([45]) Viz výroční zpráva za rok 2018, str. 156–157, http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf
([46]) Viz výroční zpráva za rok 2018, str. 154, http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf
([47]) Viz zpráva, strana 46.
([48]) Viz zpráva, strany 232–233.
([49]) Viz zpráva, strany 224 a 231.
([50]) Viz zpráva, strana 177.

odrazující od vyhlášení úpadku. Kromě toho hraje v insolvenčním řízení i nadále významnou a aktivní úlohu stát, který často přímo ovlivňuje výsledek řízení ([51]).

(153) Dále je třeba uvést, že nedostatky systému vlastnických práv jsou zvláště patrné ve vztahu k vlastnictví půdy a právům k užívání pozemků v ČLR ([52]). Veškerou půdu vlastní čínský stát (půda na venkově je v kolektivním vlastnictví a půda ve městech ve státním vlastnictví). Její přidělování závisí pouze na státu. Existují právní ustanovení zaměřená na udělování práva k užívání pozemků transparentním způsobem a za tržní ceny, například prostřednictvím zavedení dražebních postupů. Tyto předpisy však běžně nejsou dodržovány a někteří kupující získávají půdu zdarma nebo za ceny pod tržními sazbami ([53]). Orgány kromě toho při přidělování pozemků často sledují konkrétní politické cíle, včetně plnění hospodářských plánů ([54]).

(154) Podobně jako ostatní odvětví v čínském hospodářství podléhají výrobci PVA běžným pravidlům čínského úpadkového práva, práva obchodních společností a majetkového práva. Následkem toho se těchto společností také týkají zkreslení vytvářená shora a vznikající v důsledku diskriminačního uplatňování nebo nedostatečného vymáhání úpadkového a majetkového práva. Toto šetření neodhalilo nic, co by mohlo tato zjištění zpochybnit. Komise tedy dospěla k předběžnému závěru, že čínské právní předpisy upravující úpadek a vlastnictví řádně nefungují, následkem čehož vznikají zkreslení, když jsou v ČLR drženy při životě insolventní firmy a když se přidělují práva k užívání pozemků. Tyto úvahy se na základě dostupných důkazů zdají být plně použitelné i v odvětví PVA.

(155) S ohledem na výše uvedené dospěla Komise k závěru, že v odvětví PVA existuje diskriminační uplatňování nebo nedostatečné vymáhání práva týkajícího se úpadku a vlastnictví, a to i pokud jde o dotčený výrobek.

3.1.1.7. Podstatná zkreslení podle čl. 2 odst. 6a písm. b) páté odrážky základního nařízení: zkreslené mzdové náklady

(156) V ČLR se nemůže plně rozvinout systém tržních mezd, protože pracovníkům a zaměstnavatelům je bráněno v jejich právu na kolektivní organizování. ČLR neratifikovala řadu zásadních úmluv Mezinárodní organizace práce (dále jen „MOP“), zejména úmluvy týkající se svobody sdružování a kolektivního vyjednávání ([55]). Na základě vnitrostátního práva působí pouze jedna odborová organizace. Tato organizace však není nezávislá na státních orgánech a její zapojení do kolektivního vyjednávání a ochrany práv pracujících je nadále slabé ([56]). Mobilitu čínské pracovní síly navíc omezuje systém registrace domácností, který omezuje přístup k celému spektru sociálního zabezpečení a dalším výhodám poskytovaným místním obyvatelům v dané správní oblasti. To obvykle vede k tomu, že pracující, kteří nemají registraci k pobytu v daném místě, se v zaměstnání ocitají ve zranitelném postavení a mají nižší příjem než držitelé registrace k pobytu ([57]). Tyto zjištěné skutečnosti vedou ke zkreslení mzdových nákladů v ČLR.

(157) Nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že by se odvětví PVA netýkal popsaný čínský systém pracovního práva. Odvětví PVA je tedy zasaženo zkresleními mzdových nákladů jak přímo (při výrobě dotčeného výrobku nebo hlavní suroviny určené k jeho výrobě), tak nepřímo (v rámci přístupu ke kapitálu nebo vstupům od společností, na které se vztahuje stejný čínský pracovněprávní systém).

3.1.1.8. Podstatná zkreslení podle čl. 2 odst. 6a písm. b) šesté odrážky základního nařízení: přístup k finančním prostředkům poskytovaným institucemi, jež realizují cíle veřejné politiky nebo v jiném ohledu nevyvíjejí svou činnost nezávisle na státu

(158) Přístup podnikových subjektů ke kapitálu v ČLR se vyznačuje různými zkresleními.

([51]) Zpráva – kapitola 6, s. 138–149.
([52]) Zpráva – kapitola 9, s. 216.
([53]) Zpráva – kapitola 9, s. 213–215.
([54]) Zpráva – kapitola 9, s. 209–211.
([55]) Zpráva – kapitola 13, s. 332–337.
([56]) Zpráva – kapitola 13, s. 336.
([57]) Zpráva – kapitola 13, s. 337-341.

(159) Zaprvé, čínský finanční systém se vyznačuje silným postavením státem vlastněných bank ([58]), které při zajišťování přístupu k financím zohledňují jiná kritéria než ekonomickou životaschopnost projektu. Podobně jako nefinanční státem vlastněné podniky jsou tyto banky nadále propojeny se státem nejen prostřednictvím vlastnictví, ale také formou personálních vztahů (nejvyšší vedoucí pracovníci velkých finančních institucí ve vlastnictví státu jsou v konečném důsledku jmenováni Komunistickou stranou Číny) ([59]) a – opět stejně jako u nefinančních státem vlastněných podniků – banky pravidelně provádějí veřejné politiky vytvořené vládou. Tím banky plní výslovnou právní povinnost vykonávat svou činnost v souladu s potřebami národního hospodářského a sociálního rozvoje a v souladu s průmyslovými politikami státu ([60]). K tomu přistupují ještě další platná pravidla, která směrují finanční prostředky do odvětví označených vládou za preferovaná nebo jinak důležitá ([61]).

(160) Přestože se uznává, že různá právní ustanovení zmiňují potřebu řídit se obvyklými bankovními postupy a obezřetnostními pravidly, jako je potřeba zkoumat úvěruschopnost dlužníka, z naprosté většiny důkazů, včetně zjištění v rámci šetření na ochranu obchodu, vyplývá, že tato ustanovení hrají při uplatňování různých právních nástrojů pouze druhotnou úlohu.

(161) Zkresleny jsou rovněž dluhopisové a úvěrové ratingy, což má řadu důvodů včetně toho, že posuzování rizik je ovlivněno strategickým významem dané firmy pro čínskou vládu a silou případné implicitní záruky ze strany vlády. Odhady výrazně nasvědčují tomu, že čínské úvěrové ratingy soustavně odpovídají nižším mezinárodním ratingům ([62]).

(162) K tomu přistupují ještě další platná pravidla, která směrují finanční prostředky do odvětví označených vládou za preferovaná nebo jinak důležitá ([63]). Z toho plyne upřednostňování při poskytování úvěrů státem vlastněných podniků, velkých soukromých firem s dobrými konexemi a firem v klíčových odvětvích průmyslu, což znamená, že dostupnost kapitálu a jeho náklady nejsou pro všechny subjekty na trhu stejné.

(163) Zadruhé, výpůjční náklady jsou uměle udržovány na nízké úrovni, aby se podpořil růst investic. To vedlo k nadměrnému používání kapitálových investic při ještě nižší návratnosti investovaných prostředků. Tuto skutečnost ilustruje nedávný nárůst zadluženosti společností ve státním sektoru, k němuž došlo navzdory prudkému poklesu ziskovosti, což svědčí o tom, že se mechanismy působící v bankovním systému neřídí obvyklými obchodními reakcemi.

(164) Zatřetí, přestože v říjnu 2015 bylo dosaženo liberalizace nominálních úrokových sazeb, cenové signály stále nejsou výsledkem volného působení tržních sil, ale ovlivňují je zkreslení způsobená státními zásahy. Podíl úvěrů poskytnutých na úrovni referenční sazby nebo nižší totiž stále představuje 45 % všech poskytnutých úvěrů a používání cílených úvěrů podle všeho rostlo, protože se tento podíl od roku 2015 výrazně zvýšil navzdory zhoršujícím se hospodářským podmínkám. Uměle nízké úrokové sazby mají za následek podhodnocení a následně nadměrné využívání kapitálu.

(165) Celkový růst úvěrů v ČLR naznačuje zhoršující se efektivnost alokace kapitálu bez jakýchkoli příznaků omezování úvěrů, které by bylo možné očekávat v nenarušeném tržním prostředí. Následkem toho v posledních letech prudce vzrostly úvěry se selháním. V situaci rostoucího rizika zadlužení se čínská vláda rozhodla vyhnout se platební neschopnosti podniků. V důsledku toho byly nedobytné pohledávky řešeny refinancováním, což vedlo k vytvoření tzv. „zombie“ společností, nebo převodem vlastnictví dluhu (např. prostřednictvím fúzí nebo kapitalizací pohledávek), aniž by se nezbytně odstranil celkový dluhový problém či řešily jeho základní příčiny.

(166) V podstatě lze říci, že navzdory krokům, které byly v nedávné době podniknuty směrem k liberalizaci trhu, je systém podnikových úvěrů v ČLR postižen významnými systémovými problémy a zkresleními, která vyplývají z pokračující výrazné role státu na kapitálových trzích.

([58]) Zpráva – kapitola 6, s. 114–117.
([59]) Zpráva – kapitola 6, s. 119.
([60]) Zpráva – kapitola 6, s. 120.
([61]) Zpráva – kapitola 6, s. 121–122, 126–128, 133–135.
([62]) Viz pracovní dokument MMF „Resolving China's Corporate Debt Problem“, autoři: Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, říjen 2016, WP/16/203.
([63]) Zpráva – kapitola 6, s. 121–122, 126–128, 133–135.

(167) Nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že by odvětví PVA bylo z výše popsaných zásahů státu ve finančním systému vyjmuto. Významné zásahy státu do finančního systému proto závažně ovlivňují tržní podmínky na všech úrovních.

3.1.1.9. Systémová povaha popsaných zkreslení

(168) Komise konstatovala, že zkreslení popsaná ve zprávě jsou pro čínskou ekonomiku typická. Z důkazů, které jsou k dispozici, vyplývá, že fakta a znaky čínského systému, popsané výše v oddílech 3.1.1.1 až 3.1.1.5, jakož i v části A zprávy se vztahují na celou zemi a na všechna odvětví hospodářství. Totéž platí o popisu výrobních faktorů uvedeném v oddílech 3.1.1.6 až 3.1.1.8 výše a v části B zprávy.

(169) Komise připomíná, že k výrobě PVA jsou zapotřebí tyto hlavní suroviny: uhlí, zemní plyn a kyselina octová. Podle důkazů ve spisu všichni vyvážející výrobci zařazení do vzorku získávali veškeré vstupy v ČLR. Když výrobci PVA tyto vstupy nakupují nebo uzavírají smlouvy o jejich dodávkách, ceny, které platí (a které jsou zaznamenány jako jejich náklady), zjevně podléhají stejným systémovým zkreslením, jež byla uvedena výše. Například dodavatelé vstupů využívají pracovní sílu, která podléhá zkreslením. Mohou si vypůjčit peněžní prostředky, které podléhají zkreslením ve finančním sektoru / při alokaci kapitálu. Navíc podléhají systému plánování, který je uplatňován na všech úrovních státní správy a ve všech odvětvích.

(170) V důsledku toho nejen není vhodné použít domácí prodejní ceny PVA ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, ale navíc jsou poznamenány i všechny vstupní náklady (včetně surovin, energie, půdy, financování, pracovní síly atd.), protože tvorbu jejich cen ovlivňují významné zásahy státu, jak je popsáno v částech A a B zprávy. Zásahy státu popsané v souvislosti s alokací kapitálu, půdy, pracovní síly, energie a surovin se totiž vyskytují v celé ČLR. To například znamená, že určitý vstup, který byl vyroben v ČLR díky společnému působení řady výrobních faktorů, je vystaven podstatným zkreslením. Totéž platí o vstupu použitém v tomto vstupu a tak dále. Čínská vláda ani vyvážející výrobci neuvedli v rámci stávajícího šetření žádné důkazy nebo argumenty, jež by svědčily o opaku.

3.1.1.10. Závěr

(171) Analýza uvedená v oddílech 3.1.1.2 až 3.1.1.9, která zahrnuje posouzení všech dostupných důkazů týkajících se zásahů ČLR do jejího hospodářství obecně, jakož i do jejího odvětví PVA (včetně dotčeného výrobku), ukázala, že ceny dotčeného výrobku ani náklady na jeho výrobu, včetně nákladů na suroviny, energii a pracovní síly, nejsou výsledkem volného působení tržních sil, protože jsou ovlivněny významnými zásahy státu ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení, jak ukazuje skutečný nebo možný dopad jednoho nebo více příslušných prvků tam uvedených. Na tomto základě a vzhledem k nespolupráci čínské vlády dospěla Komise k závěru, že v tomto případě není ke stanovení běžné hodnoty vhodné použít domácí ceny a náklady.

(172) Komise proto přikročila k určení běžné hodnoty výpočtem výhradně na základě výrobních nákladů a nákladů na prodej odrážejících nezkreslené ceny nebo referenční hodnoty, to jest v tomto případě na základě odpovídajících výrobních nákladů a nákladů na prodej ve vhodné reprezentativní zemi v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, jak o tom pojednává následující oddíl.

(173) Čínská vláda ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tvrdila, že vyvážejícím výrobcům nebyl poskytnut dotazník týkající se zkreslení na trhu. Podle čínské vlády to vyvážející výrobce zmátlo ohledně rozsahu problému zkreslení trhu a toho, co musí předložit, pokud jde o klíčové body, které je třeba řešit, a přijatelné důkazy. To nepříznivě ovlivnilo legitimní práva čínských společností a zbavilo je jejich možnosti hájit své zájmy.

(174) Komise s tímto tvrzením nesouhlasí. Za prvé Komise upozorňuje, že dne 30. července 2019 byl čínské vládě vydán dotazník týkající se zkreslení na trhu. Čínská vláda na něj neodpověděla. Kromě toho antidumpingové dotazníky určené vývozcům obsahují bod f.4, který vysvětluje, jak by vyvážející výrobci mohli tvrdit, že je neovlivňují podstatná zkreslení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.1.2. *Reprezentativní země*

3.1.2.1. Obecné poznámky

(175) Volba reprezentativní země byla založena na těchto kritériích:

— Úroveň hospodářského rozvoje podobná jako v ČLR. Komise pro tento účel zohlednila země s hrubým národním důchodem obdobným ČLR na základě databáze Světové banky ([64]),

— Výroba výrobku, který je předmětem šetření, v dané zemi ([65]);

— Dostupnost odpovídajících veřejných údajů v dané zemi;

— Je-li reprezentativních třetích zemí více, dostaly případně přednost země s náležitou úrovní sociální a environmentální ochrany.

(176) Jak je vysvětleno ve 46. až 50. bodě odůvodnění, Komise zveřejnila tři poznámky ke spisu ([66]) týkající se zdrojů pro stanovení běžné hodnoty.

3.1.2.2. Úroveň hospodářského rozvoje podobná jako v ČLR

(177) V poznámce ze dne 2. října 2019 Komise vysvětlila, že výrobek, který je předmětem šetření, je zřejmě vyráběn pouze v Japonsku, Singapuru, na Tchaj-wanu a v USA, přičemž žádná z těchto zemí nemá úroveň hospodářského rozvoje podobnou ČLR v souladu s kritérii uvedenými ve 175. bodě odůvodnění.

(178) Protože všechny země, které vyrábějí PVA, mají jinou úroveň hospodářského rozvoje než ČLR, Komise vzala v úvahu výrobu výrobku ve stejné obecné kategorii nebo odvětví výrobku, který je předmětem šetření. Komise proto uvedla, že by využila výrobu PVB, výrobku obdobného PVA, k určení vhodné reprezentativní země pro použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(179) Proto v poznámce ze dne 2. října 2019 Komise určila tyto čtyři země, kde se vyrábí PVB: Brazílii, Malajsii, Mexiko a Thajsko. Světová banka považuje tyto země za země s podobnou úrovní hospodářského rozvoje jako ČLR, tj. řadí je mezi země s „vyššími středními příjmy“ podle hrubého národního důchodu (dále jen „HND“).

(180) K poznámce ze dne 2. října 2019 vznesli připomínky tři vyvážející výrobci v ČLR zařazení do vzorku. Souhlasili s hodnocením, že všechny čtyři země určené Komisí zjevně mají podobnou úroveň hospodářského rozvoje. Podle jejich názoru se však jeví, že Malajsie je na vyšším konci škály hospodářského rozvoje, a může tedy být méně reprezentativní než ostatní tři země. Rovněž zdůraznili, že podle jejich informací se v Brazílii PVB nevyrábí, neboť vybraná společnost v této zemi přestala PVB vyrábět. Dále, pokud jde o přiměřenost úrovně sociální a pracovní ochrany a ochrany životního prostředí, vyjádřili tito výrobci ohledně Brazílie své výhrady. Podle jejich názoru má ze zvažovaných zemí nejvyšší úroveň dodržování pracovních standardů podle Mezinárodního úřadu práce Mexiko. Domnívají se proto, že ze zemí uvedených v poznámce ze dne 2. října 2019 by Mexiko mohlo představovat nejvhodnější reprezentativní zemi pro stanovení běžné hodnoty.

(181) Základní nařízení neobsahuje žádný další požadavek na výběr země s nejbližší úrovní hospodářského rozvoje jako vyvážející země. Skutečnost, že některá země má bližší HND než jiná, proto není rozhodujícím faktorem při výběru vhodné reprezentativní země. Jak je uvedeno výše, podstatným kritériem z hlediska hospodářského rozvoje je skutečnost, že Světová banka v příslušném období řadila tyto země mezi země s vyššími středními příjmy. Díky této databázi má Komise dostatečný počet potenciálně vhodných zemí s podobnou úrovní rozvoje, aby mohla vybrat nejvhodnější zdroj nezkreslených nákladů a cen. Jelikož jsou všechny čtyři země zařazeny do stejné kategorie databáze Světové banky, jsou všechny považovány za země, jež splňují kritérium stanovené v čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážce základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

([64]) World Bank Open Data – Upper Middle Income, dostupné na adrese https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (naposledy zobrazeno 15. července 2019).

([65]) Pokud se výrobek, který je předmětem šetření, v žádné zemi s obdobnou úrovní rozvoje nevyrábí, lze zvážit výrobu výrobku ve stejné obecné kategorii a/nebo odvětví výrobku, který je předmětem přezkumu.

([66]) Poznámka ze dne 2. října 2019, poznámka ze dne 20. prosince 2019 a poznámka ze dne 30. března 2020.

(182) Komise vzala na vědomí, že se PVB v Brazílii zřejmě nevyrábí. Podrobnější analýza dostupnosti a kvality finančních údajů o různých společnostech v Brazílii je provedena níže v oddíle 3.1.2.3.

(183) Pokud jde o tvrzení o úrovni sociální a pracovní ochrany a ochrany životního prostředí na základě čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážky základního nařízení, ukázalo se, že nebylo třeba zvažovat různé úrovně ochrany v těchto čtyřech zemích, jak je vysvětleno níže ve 221. bodě odůvodnění. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(184) Jak bylo dále vysvětleno ve 188. a 208. bodě odůvodnění a na základě připomínek k poznámce ze dne 2. října 2019 bylo Turecko doplněno na seznam potenciálních vhodných reprezentativních zemí. Světová banka považuje Turecko za zemi s podobnou úrovní hospodářského rozvoje jako ČLR.

3.1.2.3. Výroba výrobku, který je předmětem šetření, v reprezentativní zemi a dostupnost příslušných veřejných údajů v reprezentativní zemi

(a) Volba výrobku obdobného PVA

(185) Jak je vysvětleno výše ve 177. a 178. bodě odůvodnění, Komise informovala v poznámce ze dne 2. října 2019, že má v úmyslu použít PVB jako výrobek obdobný PVA, aby mohla určit vhodnou reprezentativní zemi pro uplatnění čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se vyjádřily k volbě PVB jako výrobku obdobného PVA.

(186) Ve svých připomínkách k poznámce ze dne 2. října 2019 žadatel tvrdil, že je třeba rozlišovat mezi PVB fólií a PVB pryskyřicí, a domníval se, že PVB fólii nelze použít jako vhodný obdobný výrobek, a to z těchto důvodů:

— PVB fólie a pryskyřice se od sebe liší z hlediska potenciálního použití a fyzikálních vlastností. PVB fólie – ve srovnání s pryskyřicí – má velmi specifický, omezený počet použití.

— Vzhledem k tomu, že je tento výrobek křehký, jsou závody na výrobu PVB fólie obvykle umístěny v těsné blízkosti koncových uživatelů, aby se minimalizovaly náklady na prodej a rizika spojená s dopravou. Na druhé straně má PVB pryskyřice mnohem širší portfolio použití a může být obchodována a přepravována po celém světě pro mnoho různých účelů.

— Protože se PVB fólie obchoduje jinak než PVA a PVB pryskyřice, je struktura nákladů výrobců PVB fólie také jiná.

(187) Žadatel uvedl, že jako vhodný obdobný výrobek by měl být místo toho zvažován polyvinylacetát („PVAc“), a to vzhledem k podobnostem ve výrobním procesu PVA a PVAc. Žadatel zejména tvrdil, že stejně jako PVA se PVAc také vyrábí polymerizací VAM. Žadatel se také domníval, že PVAc jako konečný výrobek je podobný PVA z hlediska širokého rozsahu použití a potenciálních koncových uživatelů a zákazníků.

(188) Dále žadatel označil výrobce PVAc v Turecku, což je země se stejnou úrovní hospodářského rozvoje jako ČLR. Společností, kterou žadatel uvedl, je Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş. Proto žadatel navrhl použít jako reprezentativní zemi pro účely výpočtu běžné hodnoty Turecko.

(189) Žadatelovo tvrzení, že PVB fólie není vhodná jako obdobný výrobek, nebylo doloženo žádným důkazem. Naopak, viditelnost výrobců PVB fólie na veřejně dostupných informačních platformách naznačuje, že PVB fólie není omezena ve svém uplatnění ani v počtu potenciálních uživatelů.

(190) Komise po konzultaci s Evropskou agenturou pro chemické látky („ECHA“) provedla svůj vlastní průzkum. Takto Komise zjistila, že s ohledem na výrobní proces, použité suroviny a výrobní náklady lze PVB i PVAc použít jako vhodné výrobky obdobné PVA. Výrobní faktory potřebné na výrobu PVB i PVAc jsou do značné míry stejné jako u PVA a z hlediska výrobních nákladů se PVA řadí mezi PVB a PVAc.

(191) Žadatelovo tvrzení, že jako vhodný obdobný výrobek pro PVA by měl být použit PVAc místo PVB bylo tedy zamítnuto. Na základě výše vysvětlených důvodů však Komise akceptovala argument, že jako potenciálně vhodný obdobný výrobek by mohl být zvažován PVAc společně s PVB.

(192) Ve svých připomínkách k poznámce ze dne 2. října 2019 společnost Solutia, která byla rovněž považována za uživatele ([67]) dovážející výrobek, který je předmětem šetření, vznesla otázku, zda Komise považovala PVB pryskyřici nebo PVB fólii za výrobek obdobný PVA.

(193) Jak je vysvětleno výše ve 189. bodě odůvodnění, nebylo rozlišováno mezi PVB pryskyřicí a PVB fólií, pokud jde o jejich vhodnost jako obdobného výrobku. Společnost Solutia rovněž informovala Komisi, že jeden z jejích přidružených podniků v Mexiku, a to Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V, vyrábí PVB fólii a jiný její přidružený podnik v Malajsii, Flexsys Chemical (M) SDN BHD, vyrábí PVB pryskyřici. Situací těchto dvou společnosti se zabývají 199. a 200. bod odůvodnění níže.

(b) Výroba výrobku obdobného výrobku, který je předmětem šetření, v reprezentativní zemi a dostupnost příslušných veřejných údajů v reprezentativní zemi

(194) V poznámce ze dne 2. října 2019 Komise uvedla, že u zemí označených jako země, kde se vyrábí PVB, tj. Brazílie, Malajsie, Mexiko a Thajsko, je třeba dále ověřit dostupnost veřejných údajů, zejména pokud jde o veřejné finanční údaje od výrobce obdobného výrobku.

(195) Vedle zemí uvedených v poznámce ze dne 2. října 2019 uskutečnila Komise na základě závěru podle výše uvedeného bodu a) další průzkum společností vyrábějících ve zvažovaných zemích PVAc. Nalezla jednu další společnost v Turecku a jednu v Mexiku, jak zúčastněné strany informovala v poznámce ze dne 20. prosince 2019.

(196) Jak je uvedeno výše v bodě a), Komise rovněž analyzovala informace předložené žadatelem ohledně další turecké společnosti a informace předložené dovozcem ohledně dvou dalších společností v Mexiku a Malajsii.

(197) Pokud jde o Brazílii, informoval dovozce a uživatel šetřeného výrobku Komisi, že jedna ze společností, které byly uvedeny v poznámce ze dne 2. října 2019 jako výrobce PVB v Brazílii, a to společnost Solutia Brasil Ltda. (Eastman Chemical Company), přestala PVB fólii vyrábět, a proto není vhodným kandidátem pro stanovení nákladů na výrobní režii, režijní a správní náklady a zisk. To rovněž korespondovalo s připomínkami předloženými vývozci, o nichž se pojednává výše v oddíle 3.1.2.2.

(198) Vzhledem k tomu, že ve spise nemá Komise k dispozici jiné informace o přítomnosti dalších společností vyrábějících PVB anebo PVAc v Brazílii s veřejně dostupnými finančními údaji, dospěla Komise k závěru, že Brazílii již nelze považovat za vhodnou reprezentativní zemi.

(199) Pokud jde o Malajsii, byla dostupnost údajů ověřena u společnosti uvedené v poznámce ze dne 2. října 2019 – a to Samchem Nusajaya Sdn Bhd – a také u společnosti navržené společností Solutia – a to Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd, která rovněž vyrábí PVB. Veřejně dostupné finanční údaje za společnost Samchem Nusajaya Sdn Bhd. i společnost Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd pocházejí z roku 2017, a proto je nebylo možné považovat za vhodné pro období šetření, když jsou k dispozici aktuálnější údaje za jiné výrobce. Komise proto dospěla k závěru, že Malajsii nelze považovat za vhodnou reprezentativní zemi pro toto šetření. Tento závěr byl dále potvrzen analýzou dovozu do Malajsie, o níž se pojednává ve 203. bodě odůvodnění.

(200) Pokud jde o Mexiko, Komise také analyzovala dostupnost finančních údajů za společnost vyrábějící PVB, kterou navrhla společnost Solutia, a to Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., jakož i za společnost, kterou Komise nalezla na základě svého vlastního průzkumu, a to Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.

(201) Co se týká finančních výkazů společnosti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V za rok 2018. strana předložila pouze „citlivou“ verzi úplných finančních výkazů ověřených auditory. Tato strana rovněž uvedla, že tento obsáhlý soubor finančních výkazů předložený Komise není veřejně dostupný. Komise proto dospěla k závěru, že v řízení nemůže použít údaje této společnosti.

([67]) Solutia vyrábí PVA v Unii a také nakupuje PVA od výrobců v Unii, Číně a jiných třetích zemích.

(202) Pokud jde o společnost Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V., poslední veřejně dostupné finanční údaje jsou k dispozici pouze za prvních šest měsíců roku 2018, a proto tato společnost nemohla být zohledněna. Komise proto dospěla k závěru, že Mexiko nelze považovat za vhodnou reprezentativní zemi pro toto šetření.

(203) Co se týká Thajska, údaje dostupné za společnost Sekisui S-Lec Co Ltd byly z roku 2018, a protože se částečně překrývaly s obdobím šetření, tato společnost mohla být v zásadě zohledněna. V roce 2018 byla tato společnost zisková. V poznámce ze dne 20. prosince 2019 však Komise také analyzovala dovozy hlavních výrobních faktorů do Turecka, Mexika, Thajska a Malajsie. Analýza údajů o dovozech ukázala, že dovozy hlavních výrobních faktorů do Thajska a Malajsie byly ovlivněny dovozem z ČLR, a proto nebylo možné zohlednit jako vhodnou reprezentativní zemi Thajsko ani Malajsii. Tatáž analýza rovněž ukázala, že Turecko a Mexiko by mohly být použity jako vhodná reprezentativní země, jelikož jejich dovoz hlavních výrobních faktorů nebyl významně ovlivněn dovozem z ČLR nebo z některé ze zemí uvedených v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/755 ([68]).

(204) V návaznosti na informace předložené žadatelem ohledně turecké společnosti Organik Kimya San. Ve Tic. A.Ş. Komise také analyzovala situaci týkající se Turecka ověřením dostupnosti údajů za tuto společnost, která nebyla uvedena v poznámce ze dne 2. října 2019. Tato společnost vyrábí PVAc, který byl shledán vhodným výrobkem obdobným PVA, jak je vysvětleno výše v bodě a). Poslední finanční údaje dostupné za tuto společnost byly z roku 2018. Společnost byla zisková. Bylo však zjištěno, že veřejně dostupné údaje o této společnosti v databázi Orbis neobsahují příslušné údaje o nákladech na prodané zboží a o prodejních, správních a režijních nákladech. Komise proto dospěla k závěru, že údaje o této společnosti nelze pro šetření použít, pokud nebudou dostupné.

(205) Komise rovněž provedla průzkum ohledně dalších potenciálních výrobců PVB anebo PVAc v Turecku. Zjistila, že PVAc lepidla vyrábí další turecká společnost, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. Poslední finanční údaje dostupné za tuto společnost byly z roku 2018 a společnost byla na úrovni provozního výsledku zisková. Finanční náklady za rok 2018 však byly mimořádně vysoké, a proto vznikla této společnosti v uvedeném roce ztráta. Komise porovnala finanční údaje za tuto společnost s předchozími roky, kdy tato mimořádná situace nenastala, a dospěla k závěru, že finanční náklady za rok 2018 je skutečně třeba považovat za mimořádné a měly by být vhodně upraveny. Proto Komise dospěla k závěru, že po vhodné úpravě mimořádných finančních nákladů lze údaje společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. považovat pro toto šetření za vhodné. Uvedený závěr byl zúčastněným stranám sdělen v poznámce ze dne 30. března 2020. Komise obdržela připomínky od tří obchodníků s šetřeným výrobkem. Těmito připomínkami se zabývají 219. a 220. bod odůvodnění níže.

(206) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise v poznámce ze dne 20. prosince 2019 informovala zúčastněné strany, že má v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážkou základního nařízení v úmyslu použít jako vhodnou reprezentativní zemi Turecko a tureckou společnost Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş., aby mohla stanovit nezkreslené ceny nebo referenční úrovně pro výpočet běžné hodnoty.

(207) Vyzvala zúčastněné strany, aby se vyjádřily ke vhodnosti Turecka jako reprezentativní země a společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş., a pokud budou dostupné finanční údaje, ke společnosti Organik Kimya San. Ve Tic. A.Ş., jako k výrobcům v reprezentativní zemi.

(208) K poznámce ze dne 20. prosince 2019 namítl jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku, že na rozdíl od Mexika Turecko nebylo zmíněno v poznámce ze dne 2. října 2019 mezi zdroji pro stanovení běžné hodnoty.

(209) První výběr potenciálních reprezentativních zemí a vhodných společností s veřejně dostupnými údaji neznemožňuje Komisi tento výběr a její průzkum v pozdější fázi doplnit nebo zpřesnit, a to včetně předložení nových návrhů, pokud jde o potenciální reprezentativní zemi a obdobný výrobek. Samotným účelem poznámek

([68]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/755 ze dne 29. dubna 2015 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 33).

k výrobním faktorům je právě vyzvat zúčastněné strany, aby se vyjádřily k předběžnému průzkumu útvarů Komise a v příslušných případech uvedly alternativy, které by měly útvary Komise dále zvážit. Poznámky dokonce obsahují zvláštní přílohu, která strany informuje, jak mohou předkládat informace o možných dalších reprezentativních zemích anebo společnostech pro účel čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení. V návaznosti na připomínku žadatele týkající se Turecka a dalšího možného obdobného výrobku – PVAc – Komise provedla ve spolupráci s ECHA dodatečný výzkum uvedený výše ve 204. až 206. bodě odůvodnění. Tento průzkum prokázal, že za výrobky obdobné PVA lze stejně dobře považovat PVAc i PVB. Další průzkum také prokázal, že PVAc se vyrábí v Turecku. Proto Komise doplnila na seznam potenciálně reprezentativních zemi Turecko a jako obdobný výrobek určila PVAc. Proto se tvrzení, že Turecko nelze považovat za reprezentativní zemi, neboť nebylo uvedeno v poznámce ze dne 2. října 2019, zamítá.

(210) Tentýž vyvážející výrobce tvrdil, že vhodnější reprezentativní zemí by bylo Mexiko, mimo jiné s ohledem na dostupnost údajů o uhlí a zemním plynu. Dále tento vyvážející výrobce také tvrdil, že u řady hlavních vstupních faktorů dochází k významným čínským dovozům do Turecka, zatímco údaje o dovozu do Mexika ukazují významné nákupy z USA. Vyvážející výrobce rovněž namítal, že objem dovozů nebo jiných výrobních faktorů do Turecka je ve srovnání s objemem dovozů do Mexika omezený. Na základě těchto skutečností uvedený vyvážející výrobce vyjádřil svůj názor, že by měly být použity údaje od společnosti Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V., přestože jsou dostupné pouze za prvních šest měsíců roku 2018.

(211) Situace u čínských dovozů hlavních výrobních faktorů do Turecka v porovnání s příslušnými dovozy do Mexika byla dále analyzována v poznámce ze dne 30. března 2020. Tato analýza, stejně jako analýza provedená v poznámce ze dne 20. prosince 2019, která je zmiňována ve 203. bodě odůvodnění, potvrdila, že úroveň čínských dovozů hlavních výrobních faktorů do Turecka, které používají spolupracující vyvážející výrobci zařazení do vzorku neovlivnění dovozy z ČLR, je reprezentativní. Dovozy do Turecka z ČLR tedy nebyly takové, aby proto Turecko nebylo vhodné jako reprezentativní země podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(212) Komise v poznámce ze dne 30. března 2020 také upřesnila, že neměla k dispozici žádné aktualizované finanční údaje za žádnou z mexických společností uvedených v poznámce ze dne 20. prosince 2019. Poslední veřejně dostupné finanční údaje o společnosti Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. zahrnovaly pouze prvních šest měsíců roku 2018. Komise připomněla, že se tyto údaje nepřekrývají s obdobím šetření, a také, že se týkají pouze doby 6 měsíců. Jakékoli období 6 měsíců nelze považovat za reprezentativní pro celý rok, mimo jiné vzhledem k potenciálním sezónním výkyvům v položkách výkazu zisků a ztrát. Celé účetní období má navíc datum zahájení a datum uzavření, k nimž se provádějí audity, účtuje se příslušné časové rozlišení a provádějí se potřebné korekce. Vůbec není jisté, že by to vše bylo provedeno u období 6 měsíců. Dále, i kdyby společnost vykázala zisk za období 6 měsíců, neznamená to, že by byla zisková za celý rok. Ve skutečnosti společnost navržená vyvážejícím výrobcem nebyla zisková v roce 2017, což je poslední celý rok, který je k dispozici. Ze všech těchto důvodů Komise nesouhlasí s připomínkou vznesenou tímto vyvážejícím výrobcem, který tvrdí, že použití těchto údajů za 6 měsíců dá přesnější běžnou hodnotu než použití údajů z Turecka. Pokud jde o další potenciální společnost z Mexika uvedenou v poznámce ze dne 20. prosince 2019, a to společnost Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., finanční výkazy této společnosti nebyly veřejně dostupné. Komise proto trvá na svém stanovisku, že údaje dostupné od těchto dvou mexických společnosti nelze považovat za vhodné. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(213) Co se týká turecké společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş., Komise v poznámce ze dne 20. prosince 2019 vysvětlila, že údaje lze považovat v tomto šetření za vhodné pro stanovení nezkreslených prodejních, režijních a správních nákladů a zisku. Jak je vysvětleno ve 205. bodě odůvodnění, Komise rovněž upozornila, že finanční náklady roku 2018, kvůli nimž byla společnost v tomto roce ztrátová, je třeba považovat za mimořádné.

(214) V souladu se zjištěním Komise tentýž vyvážející výrobce také upozornil, že společnost Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. se dostala do ztráty v důsledku finančních položek. Tato strana dále tvrdila, že finanční informace dostupné za tuto společnost neumožňují rozdělení na režii a prodejní, režijní a správní náklady.

(215) Pokud jde o režii a prodejní, režijní a správní náklady, je třeba poznamenat, že zdroj u režie obvykle nevychází ze společnosti v reprezentativní zemi. Navíc, na rozdíl od toho, co tvrdila zúčastněná strana, byly režijní a správní náklady společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ve skutečnosti zveřejněny ve veřejně dostupných finančních informacích v databázi Orbis. Dále je třeba uvést, že veřejně dostupné údaje za tuto společnost jsou celkově stejně podrobné jako jakékoli veřejně dostupné finanční údaje, které Komise při těchto šetřeních obvykle používá. Úroveň podrobností, které jsou v současné době u této společnosti k dispozici, tedy poskytuje všechny potřebné informace, takže společnost není pro toto šetření nevhodná. Pokud jde o finanční položky, Komise uvádí, že abnormální úroveň těchto položek ve výkazu zisku a ztrát za rok 2018 je třeba považovat za mimořádnou, jak je vysvětleno výše ve 205. bodě odůvodnění. S ohledem na výše uvedené, Komise trvá na svém stanovisku, že údaje o společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. lze po provedení příslušných úprav u mimořádných finančních položek považovat za vhodné, jak je vysvětleno ve 307. bodě odůvodnění. Proto byla tato tvrzení zamítnuta.

(216) V návaznosti na poznámku z 20. prosince 2019 namítli tři obchodníci s šetřeným výrobkem, že společnost Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. není vhodná, protože tato společnost se nespecializuje na výrobu PVAc, ale že tento výrobek představuje pouze omezenou část jejího celkového produktového portfolia. Tyto strany uvedly, že náklady na výrobní režii, prodejní, režijní a správní náklady a zisk této společnosti nejsou alokovány pouze na výrobu PVAc a že „výrobní faktory, náklady na elektřinu, jakož i náklady na výrobní režii, prodejní, režijní a správní náklady a zisk jsou u PVAc silně ovlivněny celkovou výrobní a prodejní činností" a že výrobní náklady se u každé kategorie výrobků liší. Tyto strany zejména tvrdily, že náklady prodeje výrobků jiných než PVAc výrobků a poprodejní služby jsou u nich mnohem vyšší než u PVAc výrobků. Dále tyto strany uvedly, že společnost Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. nelze považovat za spolehlivý zdroj údajů, protože není k dispozici analytické zaúčtování výrobních nákladů a zisku na PVAc.

(217) Tvrzení, že náklady prodeje výrobků jiných než PVAc výrobků a poprodejní služby jsou mnohem vyšší než u PVAc výrobků, nebylo doloženo žádným důkazem. Kromě toho není výjimečné, že společnosti považované za vhodné v souvislosti s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení vyrábějí více než jeden výrobek. Podobně je běžné, že úroveň podrobnosti veřejně dostupných finančních údajů vhodných společností v reprezentativní zemi obvykle neumožňuje podrobnější analýzu prodejních, režijních a správních nákladů a zisku na úrovni jednotlivých výrobků. Komise rovněž připomíná, že pokud jde o výrobní náklady, výrobní faktory a náklady na elektřinu, není pro výsledek podstatný výběr jakékoli individuální společnosti, protože tyto údaje se získávají z jiných zdrojů, zejména ze statistických údajů o dovozu nebo z domácích údajů reprezentativní země, jakož i z údajů od vyvážejících výrobců. Proto byla tato tvrzení zamítnuta.

(218) V návaznosti na poznámku ze dne 20. prosince 2019 žadatel uvedl, že finanční údaje společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. za rok 2018 byly ovlivněny mimořádnými událostmi, zejména měnovou fluktuací v důsledku politického vývoje v Turecku a rozšířením kapacity společnosti. Žadatel proto navrhl, že by mohly být použity finanční údaje této společnosti za rok 2018, „ale jiné než zisk před zdaněním". Žadatel však tyto možné důvody pro abnormální finanční náklady v roce 2018 dále neodůvodnil, ani nezpochybnil přístup navržený Komisí spočívající v provedení vhodné úpravy mimořádných částek u finančních nákladů v roce 2018. Komise proto v poznámce ze dne 30. března 2020 informovala, že má v úmyslu zachovat přístup navržený v poznámce ze dne 20. prosince 2019, tj. použít údaje společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. upravené o mimořádné finanční náklady.

(219) V návaznosti na poznámku ze dne 30. března 2020 obdržela Komise opakované připomínky od tří obchodníků s šetřeným výrobkem. Tyto strany zopakovaly své tvrzení, že společnost Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. není vhodnou společností, protože její náklady na prodej výrobků jiných než PVAc výrobků a poprodejní služby jsou mnohem vyšší než u PVAc výrobků. Tyto strany odkázaly na webové stránky společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. a uvedly, že její portfolio výrobků ukazuje, že se společnost zaměřuje hlavně na jiné produktové řady než PVAc výrobky a že PVAc je pouze vedlejším směrem jejího podnikání. Tyto strany dále tvrdily, že odvětví bez PVAc vyžadují více prostředků na výzkum a vývoj a technickou pomoc, jakož i investiční a prodejní organizaci a poprodejní služby, a tvrdily, že zisk v těchto odvětvích bez PVAc je „obvykle poměrně vysoký". Tyto zúčastněné strany však nepředložily žádné další důkazy, kterými by své tvrzení doložily. Proto se tato tvrzení zamítají, jak již bylo vysvětleno výše v 217. bodě odůvodnění.

(220) V návaznosti na poznámku ze dne 30. března 2020 tytéž strany rovněž zopakovaly své tvrzení, že účetní údaje společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. nejsou vhodné, neboť výroba PVAc představuje pouze omezenou část jejího celkového produktového portfolia a výrobní náklady, prodejní, režijní a správní náklady a zisk této společnosti nejsou alokovány pouze na výrobu PVAc. Tyto strany dále navrhly, aby finanční údaje společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. nebyly považovány za vhodné pro stanovení výrobních nákladů, prodejních, režijních a správních nákladů a zisku, pokud tato společnost nedodá Komisi finanční údaje omezené na PVAc produktovou řadu. Jak již bylo vysvětleno ve 217. bodě odůvodnění, podrobná analýza prodejních, režijních a správních nákladů a zisku na úrovni jednotlivých výrobků obvykle není možná a není ani nezbytná pro to, aby byla společnost považována za vhodnou v kontextu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.1.2.4. Úroveň sociální a environmentální ochrany

(221) Poté, co bylo na základě všech výše uvedených prvků stanoveno, že Turecko je jedinou vhodnou reprezentativní zemí, která je k dispozici, nebylo nutné provést posouzení úrovně sociální a environmentální ochrany podle poslední věty čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážky základního nařízení.

3.1.2.5. Závěr

(222) S ohledem na výše uvedenou analýzu splnilo Turecko kritéria stanovená v čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážce základního nařízení, aby mohlo být považováno za vhodnou reprezentativní zemi.

(223) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku poukázal na své připomínky k poznámce ze dne 20. prosince 2019, v nichž nesouhlasil s výběrem Turecka jako vhodné reprezentativní země.

(224) Komise konstatuje, že tyto připomínky byly řešeny v poznámce ze dne 30. března 2020 (stejně jako v oddíle 3.1.2.3 výše) a že vyvážející výrobce v reakci na uvedenou poznámku nepředložil žádné další připomínky. Vzhledem k tomu, že tato tvrzení již byla zodpovězena a vyvážející výrobce nepředložil žádný nový argument nebo důkaz, byla zamítnuta.

(225) Jeden uživatel a jeden výrobce / uživatel v Unii ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací nesouhlasili s výběrem Turecka jako reprezentativní země a tvrdili, že Turecko nedodržuje pracovní úmluvy a normy, jakož ani pravidla v oblasti ochrany klimatu a životního prostředí. Uživatel dále nesouhlasil s použitím údajů společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., neboť výroba PVAc představuje pouze omezenou část jejího podnikání. V důsledku toho jsou podle uživatele náklady společnosti, režijní náklady, prodejní, správní a režijní náklady a zisk týkající se PVAc ovlivněny její celkovou výrobní a prodejní činností. Uživatel namítl, že Komise tím, že použila prodejní, správní a režijní náklady a zisk tureckého výrobce, nadhodnotila běžnou hodnotu. Uživatel Komisi požádal, aby odpovídajícím způsobem upravila početně stanovenou běžnou hodnotu.

(226) Komise s těmito tvrzeními nesouhlasila. Úvodem poznamenala, že žádný z těchto argumentů nebyl předložen uživatelem v reakci na poznámky ze dne 2. října 2019, 20. prosince 2019 a 30. března 2020, kde Komise tyto připomínky výslovně požadovala, a to s výhradou příslušných lhůt. Komise dále poukázala, na to, že podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení musí být dle potřeby upřednostněna země s náležitou úrovní sociální a environmentální ochrany, pokud je na výběr více než jedna potenciální reprezentativní země. Jak je uvedeno ve 221. bodě odůvodnění, poté, co bylo určeno, že Turecko je v tomto případě jedinou vhodnou reprezentativní zemí, nebylo třeba provádět posouzení úrovně sociální ochrany a ochrany životního prostředí. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(227) Pokud jde o výběr společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., Komise nejprve uvedla, že s výjimkou režijních a správních nákladů nepoužila náklady a režijní náklady této společnosti. Pokud jde o prodejní, správní a režijní náklady a zisk, uživatel nepředložil žádné důkazy o tom, proč by tyto náklady byly nadhodnoceny použitím údajů tureckého výrobce za celou společnost. Dále uživatel zmínil vysvětlení Komise v 220. bodě odůvodnění, podle kterého podrobná analýza prodejních, režijních a správních nákladů a zisku na úrovni jednotlivých výrobků obvykle není možná a není ani nezbytná pro to, aby byla společnost považována za vhodnou v kontextu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení. Uživatel tomuto argumentu oponoval a tvrdil, že není třeba předkládat podrobné důkazy, které by odůvodňovaly, že společnost, jejíž výroba PVAc je pouze vedlejším produktem, má výrazně odlišnou strukturu nákladů a ziskové rozpětí, než společnost, jejímž hlavním zaměřením je výroba PVA. V tomto bodě Komise poznamenala, že tvrzení by měla být obecně podložena platnými důkazy, jakkoli podrobnými. Kromě toho prodejní, správní a režijní náklady a zisky vykázané vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku nebyly v nesouladu s tím, co uvedl výrobce v reprezentativní zemi. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(228) Jeden výrobce / uživatel v Unii ve své připomínce k poskytnutí konečných informací tvrdil, že údaje v Turecku nejsou veřejně dostupné, neboť je třeba je zakoupit například z databáze Global Trade Atlas (dále jen „GTA“). Komise uvedla, že podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení nemusí být údaje „veřejně dostupné“, ale „snadno dostupné“. Komise poznamenala, že „veřejně dostupné“ znamená dostupné veřejnosti obecně, zatímco „snadno dostupné“ znamená dostupné komukoli za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky, například uhrazení poplatku. Je důležité uvést, že všechny informace použité ke stanovení běžné hodnoty byly zpřístupněny ve veřejně přístupném spisu. To znamená, že i když jsou informace k dispozici pouze po zaplacení, měly k nim přístup všechny zúčastněné strany. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(229) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku tvrdili, že finanční údaje společnosti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. byly snadno dostupné ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, a proto Komise chybovala, když vyloučila Mexiko jako potenciální vhodnou reprezentativní zemi. Jak je uvedeno v 201. bodě odůvodnění, finanční údaje společnosti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. zaslala společnost Solutia Komisi pouze v „citlivé“ verzi, neboť, jak uživatel vysvětlil, údaje nebyly veřejně dostupné. Podle vyvážejících výrobců zařazených do vzorku existuje rozdíl mezi pojmy „snadno dostupné“ ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení a „veřejně dostupné“. Vyvážející výrobci zařazení do vzorku tvrdili, že „veřejně dostupné“ znamená dostupné veřejnosti obecně, zatímco „snadno dostupné“ znamená dostupné komukoli za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky, například uhrazení poplatku. Vyvážející výrobci zařazení do vzorku pak tvrdili, že vzhledem k tomu, že údaje společnosti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. byly údajně dostupné v databázi Dun&Bradstreet ([69]) za poplatek, byly tyto údaje snadno dostupné ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

(230) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Úvodem Komise poznamenala, že žádný z těchto argumentů vyvážející výrobci zařazení do vzorku nepředložili v reakci na poznámky ze dne 20. prosince 2019 a 30. března 2020, přestože o to byli výslovně žádáni s výhradou příslušných lhůt. Komise poté vysvětlila, že finanční údaje společnosti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. nepovažovala za „snadno dostupné“, protože společnost Solutia požadovala utajení a potvrdila, že tyto údaje nejsou veřejně dostupné. Komise tyto údaje nepovažovala za snadno dostupné, protože je nemohla najít ve službách, k nimž má za tímto účelem přístup. Kromě toho žádná jiná zúčastněná strana, včetně vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, nepředložila tyto údaje v nedůvěrné formě, přestože byla o to výslovně požádána v poznámkách ze dne 2. října 2019, 20. prosince 2019 a 30. března 2020. A konečně také Komise uvedla, že ani ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací vyvážející výrobci nepředložili údajně snadno dostupné údaje společnosti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. Pouze poukázali na placenou databázi, která tyto údaje údajně obsahuje, a později je označili jako „důkazy *prima facie*, že finanční údaje společnosti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. lze snadno získat z jiných zdrojů“. Komise nemůže použít údaje, k nimž nemá přístup nebo které nepředložila žádná ze zúčastněných stran v nedůvěrné formě. Komise také nemohla provést křížovou kontrolu toho, zda údajně snadno dostupné údaje obsahují nezbytné číselné údaje nebo zda tyto číselné údaje odpovídají údajům v datech předložených společností Solutia v důvěrném režimu, a nebyla proto schopna uvedené údaje použít pro účely čl. 2 odst. 6a. a) základního nařízení. Pouhé důkazy *prima facie* o dostupnosti údajů společnosti Solutia, jak je uvedli vyvážející výrobci, pro tento účel nejsou dostačující. Komise konečně poznamenává, že všechny informace použité ke zjištění běžné hodnoty, pokud nejsou široce dostupné, musí být zpřístupněny všem zúčastněným stranám ve veřejně přístupném spisu. Komise proto zajišťuje, aby i v případě, že využije placené údaje, měla smluvní právo sdílet se zúčastněnými stranami příslušné informace použité při šetření. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(231) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací titíž vyvážející výrobci zařazení do vzorku tvrdili, že Mexiko je nejvhodnější reprezentativní zemí pro stanovení běžné hodnoty, protože: i) má úroveň hospodářského rozvoje podobnou ČLR; ii) má zavedenou výrobu PVB; iii) příslušné údaje jsou snadno dostupné na základě účetní závěrky společnosti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. a iv) Mexiko má vyšší úroveň sociální a environmentální ochrany než Turecko.

(232) Komise s tímto posouzením nesouhlasila. Poznamenala, že první dva argumenty platí stejně i pro Turecko. Jak je vysvětleno ve 230. bodě odůvodnění, třetí argument je věcně nesprávný, což činí čtvrtý argument bezpředmětným. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

([69]) https://www.dnb.com

(233) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací titíž vyvážející výrobci zařazení do vzorku tvrdili, že pokud Komise trvá na použití prodejních, režijních a správních nákladů a zisku výrobce v reprezentativní zemi, měla by přinejmenším zvážit použití Mexika pro nezkreslené referenční hodnoty.

(234) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise poznamenala, že jak je vysvětleno v oddílech 3.1.2.2 a 3.1.2.3 výše, na rozdíl od toho, co je předkládáno, skutečně zvažovala použití Mexika jako vhodné reprezentativní země a zamítla je, protože v této zemi nenašla žádné snadno dostupné finanční údaje o společnosti vyrábějící PVAc nebo PVB. Komise rovněž poznamenala, že ani v reakci na poznámky ze dne 2. října 2019 nebo 30. března 2020 ani v připomínkách k poskytnutí konečných informací nepředložili vyvážející výrobci platný argument, proč by Turecko nemělo být použito jako zdroj pro nezkreslené referenční hodnoty. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(235) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací titíž vyvážející výrobci zařazení do vzorku zpochybnili použití údajů tureckého výrobce, společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S, jako zdroje údajů pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk na základě toho, že vykázané finanční výdaje byly mimořádně vysoké a bylo třeba je upravit, jak je vysvětleno výše v 205. bodě odůvodnění. Vyvážející výrobci tvrdili, že pokud musely být údaje o prodejních, správních a režijních nákladech a o zisku upraveny, nelze je považovat za nezkreslené, a proto je nelze použít. Vyvážející výrobci dále zpochybňovali snadnou dostupnost údajů tureckého výrobce, neboť tyto údaje bylo třeba upravit, aby mohly být použity. Vyvážející výrobci také zpochybnili spolehlivost snadno dostupných finančních údajů společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S nalezených v databázi Orbis a poskytli alternativní finanční údaje této společnosti získané z jiného zdroje („EMIS“), které za rok 2018 uváděly jiný výkaz zisků a ztrát než výkaz použitý při výpočtu dumpingu. Vyvážející výrobci tvrdili, že na tomto základě by se Turecko nemělo brát v úvahu jako potenciální reprezentativní země, nebo by se měly vzít v úvahu Turecko i Mexiko, protože u výrobce v posledně uvedené zemi údajně existovaly snadno dostupné údaje. Vyvážející výrobci zařazení do vzorku rovněž připomněli, že Komise zamítla jejich žádost o další rozdělení prodejních, režijních a správních nákladů výrobce v reprezentativní zemi. V tomto ohledu vyvážející výrobci uvedli, že by bylo užitečné požádat výrobce v reprezentativní zemi o vyplnění podrobné tabulky zisků a ztrát, které by pak mohla ověřit Komise.

(236) Komise s těmito tvrzeními nesouhlasila. Na úvod Komise poznamenala, že vyvážející výrobci nepředložili žádnou z těchto otázek po zveřejnění poznámky ze dne 30. března 2020, která vymezila nyní kritizovanou metodu a číselné údaje a výslovně požadovala, aby byly k metodě a údajům v určené lhůtě předloženy připomínky. Pokud jde o zkreslení údajů turecké společnosti, jak je vysvětleno v poznámce ze dne 30. března 2020, jakož i v 205. bodě odůvodnění, Komise skutečně měla za to, že prodejní, správní a režijní náklady obsahují mimořádné výdaje, které by neměly být při stanovování běžné hodnoty brány v úvahu. Proto Komise údaje upravila tak, že uvedené výdaje odstranila. Na rozdíl od toho, co tvrdili vyvážející výrobci, nemá úprava vliv na snadnou dostupnost údajů. Byla provedena pouze na základě snadno dostupných číselných údajů a podrobně vysvětlena v poznámce ze dne 30. března 2020, jakož i v 205. bodě odůvodnění. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(237) Pokud jde o protichůdné údaje turecké společnosti z jiných zdrojů, Komise nejprve uvedla, že tyto údaje nebyly poskytnuty v reakci na sdělení ze dne 30. března 2020 ve stanovené lhůtě. Vyvážející výrobci neupřesnili, na jakém základě byla sestavena zpráva, kterou poskytli, tj. zda se zakládá na obecně uznávaných účetních zásadách a zákonných účetních závěrkách, nebo například na zvláštním vzoru pro výkaznictví a odlišných účetních postupech používaných konkrétně pro databázi EMIS. Komise má tudíž za to, že finanční údaje získané ze zavedené a široce používané databáze (Orbis) zůstávají vhodným a spolehlivým zdrojem pro účely tohoto šetření. Kromě toho jsou kombinované prodejní, správní a režijní náklady a zisk z databáze Orbis (21,6 %) pro výrobce v reprezentativní zemi pouze zanedbatelně nižší než náklady vykázané v databázi EMIS (22,4 %). Použití údajů z databáze EMIS by tedy ve skutečnosti (marginálně) zvýšilo dumpingové rozpětí pro všechny vyvážející výrobce.

(238) Pokud jde o žádost o další rozdělení prodejních, správních a režijních nákladů výrobce v reprezentativní zemi, Komise připomněla svou odpověď, že tyto podrobné údaje nejsou snadno dostupné. Pokud jde o dodatečný dotazník týkající se podrobného výkazu zisku a ztráty, který má být zaslán výrobci v reprezentativní zemi a ověřen Komisí, stanoví základní nařízení, že Komise musí používat informace, které jsou snadno dostupné a které nevyžadují dotazování výrobců v reprezentativní zemi. I kdyby bylo možné od těchto výrobců tyto informace požadovat a ověřit, byly by takto shromážděné údaje důvěrné obchodní povahy, a tudíž by nebyly snadno dostupné zúčastněným stranám. Proto se tyto údaje nepovažovaly za snadno dostupné ve smyslu čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(239) Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

3.1.3. *Zdroje použité ke stanovení nezkreslených nákladů*

(240) V poznámce z 2. října 2019 Komise uvedla výrobní faktory, jako jsou materiály, energie a pracovní síla, které vyvážející výrobci používají k výrobě šetřeného výrobku, a vyzvala zúčastněné strany k předložení připomínek a navržení veřejně dostupných informací o nezkreslených hodnotách u každého z výrobních faktorů uvedených v této poznámce.

(241) Následně, ve sdělení ze dne 20. prosince 2019 Komise uvedla, že za účelem stanovení běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení použije ke zjištění nezkreslených nákladů většiny výrobních faktorů, zejména surovin, databázi GTA. Dále Komise uvedla, že ke stanovení nákladů na pracovní sílu ([70]) a energii ([71]) použije údaje Tureckého statistického úřadu. Komise rovněž informovala, že u nákladů na vodu pro průmyslové použití použije ceny zveřejněné vedením Investičního úřadu Turecké republiky ([72]) vycházející ze zdrojů od Správy vodovodů a kanalizací v Istanbulu, Správy vodovodů a kanalizací ve městě Eskišehir a Správy vodovodů a kanalizací ve městě Antalya.

(242) V poznámce ze dne 20. prosince 2019 Komise také informovala zúčastněné strany, že vzhledem k velkému počtu výrobních faktorů u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, kteří poskytli úplné informace, a k zanedbatelnému podílu některých surovin na celkových výrobních nákladech byly tyto zanedbatelné položky souhrnně zařazeny pod „spotřební materiál". Dále Komise informovala, že vypočítá procentní podíl spotřebního materiálu na celkových nákladech na suroviny a uplatní jej na přepočtené náklady na suroviny při použití zjištěných nezkreslených referenčních hodnot v příslušné reprezentativní zemi.

(243) V návaznosti na poznámku ze dne 20. prosince 2019 obdržela Komise připomínky k výrobním faktorům od jednoho vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku, od žadatele a od tří obchodníků s šetřeným výrobkem.

(244) Vyvážející výrobce zařazený do vzorku tvrdil, že podle databáze Global Trade Atlas nedošlo k žádným dovozům uhlí ([73]) a zemního plynu do Turecka. Tato strana vyjádřila výhrady, zda lze za těchto okolností použít turecké ceny, neboť absence dovozu těchto dvou vstupů „*může naznačovat*", že na tureckém trhu existují určité překážky, které brání dovozu, „*což může mít za následek uměle zvýšené/zkreslené ceny na tureckém domácím trhu*".

(245) Do Turecka skutečně není vykazován žádný dovoz uhlí pod kódem HS 2701 19 ani dovoz zemního plynu. Tato tvrzení vyvážejícího výrobce týkající se překážek obchodu a zkreslení cen však nebyla doložená žádným důkazem. Komise prošetřila také existenci vývozních omezení a podle informací, které má k dispozici, na tureckém trhu žádné takové překážky ani cenová zkreslení nejsou. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(246) Po obdržení připomínek k poznámce ze dne 20. prosince 2019 se však Komise dále zabývala druhy uhlí, které používají vyvážející výrobci v Číně, a vyžádala si rovněž inspekční zprávy o těchto druzích uhlí. Po prostudování těchto inspekčních zpráv bylo zjištěno, že uhlí, které bylo podle původního návrhu některých vyvážejících výrobců zařazeno pod kód HS 2701 19, může být zařazeno pod kód HS 2701 12. V databázi Global Trade Atlas jsou u Turecka uvedeny údaje o dovozu u tohoto kódu HS, a to 37 113 666 tun v období šetření – přičemž žádný dovoz nepocházel z ČLR. V poznámce ze dne 30. března 2020 proto Komise zúčastněné strany informovala, že má v úmyslu použít údaje o HS 2701 12 zveřejněné v databázi Global Trade Atlas jako referenční hodnotu pro všechny druhy uhlí. Po poznámce ze dne 30. března 2020 nevznesly zúčastněné strany žádné další připomínky, pokud jde o použití údajů o HS 2701 12 zveřejněných v databázi Global Trade Atlas jako referenční hodnoty pro všechny druhy uhlí.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases [Tiskové zprávy] => zvolte Labour Cost Statistics [Statistiky nákladů na pracovní sílu]
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases [Tiskové zprávy] => zvolte Electricity and Natural Gas prices [Ceny elektřiny a zemního plynu]
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx
([73]) Zmiňované uhlí je podle vyvážejícího výrobce v ČLR zařazeno pod kód HS 270 119.

(247) V poznámce ze dne 30. března 2020 Komise setrvala na stanovisku, že vzhledem k neexistenci důkazů o údajných překážkách obchodu nebo cenových zkresleních týkajících se zemního plynu v Turecku je cena plynu pro průmyslové uživatele v Turecku zveřejněná Tureckým statistickým úřadem vhodnou referenční hodnotou pro toto šetření. V návaznosti na poznámku ze dne 30. března 2020 nevznesly zúčastněné strany k tomuto bodu a navrhovanému přístupu žádné další připomínky.

(248) V poznámce ze dne 20. prosince 2019 Komise uvedla svůj záměr použít statistiky zveřejněné Tureckým statistickým úřadem jako referenční hodnotu pro náklady na pracovní sílu ve výrobním odvětví za rok 2016 pro ekonomickou činnost C.23 (Výroba ostatních nekovových nerostných produktů) podle klasifikace NACE Rev. 2. V reakci na tuto poznámku navrhl žadatel, aby byla použita kategorie ekonomické činnosti C.20 (Výroba chemikálií a chemických výrobků) jako vhodnější kategorie vyjadřující náklady na pracovní sílu u PVA (chemicky výrobek) v porovnání se zpracováním nekovových nerostných produktů.

(249) Komise toto tvrzení přezkoumala a zabývala se posouzením, která ekonomická kategorie je vhodnější pro širší ekonomické činnosti s ohledem na vysokou úroveň vertikální integrace čínských výrobců a různorodost zapojené pracovní síly. Zjistila, že vhodnější bude kategorie ekonomické činnosti C.20 (Výroba chemikálií a chemických výrobků). Komise proto použila jako referenční hodnotu pro náklady na pracovní sílu kategorii ekonomické činnosti C.20.

(250) V návaznosti na poznámku ze dne 20. prosince 2019 uvedli tři obchodníci s šetřeným výrobkem, že nechápou, proč Komise zveřejnila u výrobních faktorů „tak dlouhý seznam" surovin, a tvrdili, že některé z výrobních faktorů uvedených na seznamu se při výrobě PVA nepoužívají.

(251) Toto tvrzení zjevně vychází z nedorozumění ohledně původu údajů o výrobních faktorech zveřejněných v poznámkách z 2. října a 20. prosince 2019. Jak je vysvětleno v poznámce ze dne 2. října 2019, byly hlavním zdrojem výrobních faktorů údaje předložené zúčastněnými stranami, zejména spolupracujícími vyvážejícími výrobci. Komise také připomněla, že spolupracující vyvážející výrobci zařazení do vzorku mají různou úroveň integrace a používají různé výrobní procesy, což vysvětluje relativně dlouhý seznam vstupů, u nichž je třeba určit odpovídající nezkreslené náklady v reprezentativní zemi. Toto tvrzení bylo tedy v rozporu s údaji předloženými čínskými vyvážejícím výrobci a ověřenými Komisí, a proto se zamítá.

(252) Tytéž zúčastněné strany rovněž požádaly Komisi, aby všechny zúčastněné strany informovala, jaký konkrétní výrobní proces má v úmyslu použít pro účely posouzení běžné hodnoty u PVA. Zaprvé, Komise připomíná, že výpočet běžné hodnoty nevychází z žádného konkrétního výrobního procesu jako takového, ale spíše z hodnoty výrobních faktorů a jejich skutečné spotřeby u každého vyvážejícího výrobce podle jeho vlastního výrobního procesu. Dále připomíná, že čínští vyvážející výrobci v rámci svých odpovědí na antidumpingový dotazník vysvětlili svůj výrobní proces a uvedli své výrobní faktory. Nedůvěrné verze těchto odpovědí mají již od září 2019 všechny zúčastněné strany k dispozici k nahlédnutí. Tato žádost byla proto bezpředmětná.

(253) V návaznosti na poznámku ze dne 20. prosince 2019 uvedly tytéž zúčastněné strany (tři obchodníci s šetřeným výrobkem) také tvrzení týkající se výrobních faktorů, výpočtu běžné hodnoty a srovnání. O těchto tvrzeních pojednává 264., 342. až 346. a 359. bod odůvodnění. V návaznosti na poznámku ze dne 30. března 2020 tyto strany zopakovaly své argumenty, ale nepředložily žádné další informace ani důkazy na podporu svých tvrzení.

3.1.4. *Nezkreslené náklady a referenční hodnoty*

3.1.4.1. Výrobní faktory

(254) Jak je uvedeno v 46. bodě odůvodnění, Komise v poznámce z 2. října 2019 uvedla počáteční seznam výrobních faktorů a zdrojů týkajících se PVA, které měly být použity u všech výrobních faktorů, jako jsou materiály, energie a pracovní síla používané vyvážejícími výrobci při výrobě PVA.

(255) Dále, jak je uvedeno ve 48. bodě odůvodnění, Komise v poznámce z 20. prosince 2019 předložila revidovaný seznam výrobních faktorů a stanovila turecké kódy zboží odpovídající příslušným výrobním faktorům v Turecku, což je reprezentativní země.

(256) V návaznosti na poznámku ze dne 2. října 2019 Komise neobdržela žádné připomínky týkající se seznamu výrobních faktorů. Jak je vysvětleno ve 243. bodě odůvodnění, v návaznosti na poznámku ze dne 20. prosince 2019 vznesli připomínky jeden vyvážejícího výrobce zařazený do vzorku, žadatel a tři obchodníci s šetřeným výrobkem. Jak je vysvětleno ve 246. až 249. bodě odůvodnění, Komise se těmito připomínkami zabývala a v poznámce ze dne 30. března 2019 a revidovala kódy u uhlí a pracovní síly.

(257) V návaznosti na poznámku ze dne 30. března 2020 Komise neobdržela žádné další připomínky týkající se seznamu výrobních faktorů.

(258) Při zvážení všech informací předložených zúčastněnými stranami a shromážděných během inspekcí na místě byly určeny tyto výrobní faktory a v příslušných případech i kódy HS:

Výrobní faktor	Kód v tureckém celním sazebníku	Nezkreslená hodnota
Suroviny		
Polyvinylalkohol	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Kyselina octová	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg nebo 4 853,54 CNY/t
Azodiisobutyronitril (AZO) / azobisisobutyronitril (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Karbid vápenatý	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Uhlík (aktivovaný)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Uhlík (katalyticky aktivovaný octanem zinečnatým)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Louh sodný / hydroxid sodný (kapalný)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Uhlí	2701 12	0,75 CNY/kg nebo 749,38 CNY/t
Polokoks	2704 00	2,05 CNY/kg
Elektrodová pasta	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Vápenec	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Methylalkohol (methanol)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Sáčky z kombinovaných materiálů z plastu a papíru	3923 29 90 0019	41,65 CNY/kg
Vaky z tkaných polypropylenových materiálů	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Kyselina sírová (čistá)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg nebo 1 230,74 CNY/t
Vinylacetát	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Octan zinečnatý	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Pracovní síla		
Náklady práce ve výrobním sektoru	NACE 20	47,16 CNY/h

Výrobní faktor	Kód v tureckém celním sazebníku	Nezkreslená hodnota
Energie		
Elektrická energie	Turecký statistický úřad	CNY/kWh (pro spotřebitelské pásmo 1 000 MWh) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Zemní plyn	Turecký statistický úřad	1,63 CNY/m^3 nebo 1 632,39 CNY/m^3 × 1 000

(1) **Suroviny a vedlejší produkty / odpad**

(259) Během inspekcí na místě Komise zkontrolovala použité suroviny a vedlejší produkt/odpad vznikající při výrobě dotčeného výrobku.

(260) U všech surovin kromě kyslíku a acetaldehydu vycházela Komise z dovozních cen, jelikož o trhu reprezentativní země nebyly k dispozici žádné informace. Dovozní cena v reprezentativní zemi byla stanovena jako vážený průměr jednotkových cen dovozů ze všech třetích zemí s výjimkou ČLR a ze zemí, které nejsou členy Světové obchodní organizace, uvedených v příloze 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/755 ([74]). Komise se rozhodla vyloučit dovoz z ČLR do reprezentativní země, neboť ve 171. až 172. bodě odůvodnění dospěla k závěru, že vzhledem k existenci podstatných zkreslení podle čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení není vhodné použít domácí ceny a náklady v ČLR. Vzhledem k tomu, že neexistují důkazy o tom, že tato zkreslení nemají vliv rovněž na výrobky určené na vývoz, Komise usoudila, že tato zkreslení ovlivnila vývozní ceny. Po vyloučení ČLR byl již dovoz z jiných třetích zemí reprezentativní a u výrobních faktorů uvedených výše v tabulce činil 34 % ([75]) až 100 % celkového objemu dovezeného do Turecka.

(261) Jak je zmíněno ve výše uvedeném bodě odůvodnění, u kyslíku (kyslík 99,6 % 2,5 bar potrubní přeprava) a acetaldehydu (průmyslový acetaldehyd) nebyly k dispozici žádné veřejné referenční ceny. I když se podle databáze GTA kyslík do Turecka dováží pod kódem HS 2804 40, jde o dovoz kyslíku v lahvích. Cenu tohoto dovozu pravděpodobně ovlivňují náklady na přepravu a skladování, které nevznikají, když se kyslík získává v blízkosti místa výroby, kam se dopravuje potrubím. V takovém případě jsou náklady ovlivněny především náklady na stroje a zařízení. Z tohoto důvodu Komise nepovažovala za vhodné použít referenční hodnotu podle Global Trade Atlas. Protože je trh s kyslíkem dopravovaným potrubím charakterizován blízkostí mezi výrobcem/prodejcem a zákazníkem, neobchoduje se na spotovém trhu. Důsledkem je skutečnost, že se nezveřejňují indikativní ceny na vnitrostátních nebo mezinárodních obchodních místech, a proto nejsou k dispozici žádné veřejné referenční ceny. Z těchto důvodu považovala Komise za vhodné zařadit náklady na kyslík do nákladové kategorie spotřebního materiálu. Na rozdíl od kyslíku nebyl v databázi GTA zaznamenán žádný dovoz acetaldehydu (kód HS 2912 12) do Turecka, a protože Komise neměla k dispozici žádné jiné veřejně dostupné referenční ceny ani indikativní ceny acetaldehydu v Turecku, rovněž považovala za vhodné zařadit náklady na acetaldehyd do nákladů na spotřební materiál.

(262) Řadu výrobních faktorů tvořily katalyzátory, u nichž skutečné náklady, které v šetřeném období vynaložili spolupracující vyvážející výrobci, představovaly zanedbatelný podíl z celkových nákladů na suroviny. Protože hodnota použitá pro tyto výrobní faktory neměla významný dopad na výpočty dumpingového rozpětí bez ohledu na použitý zdroj, Komise rozhodla zařadit tyto náklady do spotřebního materiálu, jak je vysvětleno v 301. a 302. bodě odůvodnění.

([74]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/755 ze dne 29. dubna 2015 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 33). Podle ustanovení čl. 2 odst. 7 základního nařízení nelze domácí ceny v těchto zemích použít pro účely stanovení běžné hodnoty; tyto údaje o dovozu byly každopádně zanedbatelné.

([75]) Dovoz z jiných třetích zemí ve výši 34 % se týkal azodiisobutyronitrilu (AZO) / azobisisobutyronitrilu (AZN), což jsou výrobní faktory, které mají pouze menší dopad na výrobní náklady.

(263) Za účelem stanovení nezkreslené ceny surovin dodaných k bráně závodu vyvážejícího výrobce, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážce základního nařízení, Komise uplatnila dovozní clo v reprezentativní zemi a k dovozní ceně přičetla náklady na vnitrostátní dopravu. Náklady na vnitrostátní dopravu všech surovin, jakož i náklady na pojištění, byly odhadnuty na základě ověřených údajů poskytnutých spolupracujícími vyvážejícími výrobci a nejsou zahrnuty do referenčních hodnot uvedených výše v tabulce.

(264) V návaznosti na poznámku ze dne 20. prosince 2019 namítli tři obchodníci s šetřeným výrobkem, že náklady na VAM, které vynaložili činští vyvážející výrobci, nejsou zkreslené a odpovídají nákladům na volném mezinárodním trhu. Zúčastněné strany poukázaly na části spisu, aby prokázaly, že cena VAM byla v období šetření v Číně vyšší než cena VAM v Evropě a Rusku. Zúčastněné strany požadovaly, aby Komise toto tvrzení vzala v úvahu při stanovení běžné hodnoty. Tytéž strany tato tvrzení zopakovaly v návaznosti na poznámku ze dne 30. března 2020, aniž by předložily další důkazy. Zaprvé, Komise připomíná, že podle čl. 2 odst. 6a písm. a) třetí odrážky základního nařízení lze domácí náklady použít, pouze pokud je jednoznačně stanoveno, že nejsou zkreslené. Tvrzení těchto stran vychází z obecných celkových čísel týkajících se cen VAM v ČLR v porovnání s Unií nebo Ruskem. Šetřením však nebylo zjištěno, že ceny VAM v ČLR nejsou zkreslené. Zadruhé, vzhledem k výrobnímu procesu není VAM důležitým výrobním faktorem u žádného ze spolupracujících vyvážejících výrobců. Tato tvrzení jsou tudíž zamítnuta.

(265) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři dovozci znovu zopakovali své tvrzení, že ceny VAM v ČLR nejsou zkresleny, jež bylo shrnuto a rozebráno v 264. bodě odůvodnění. Při opakování tohoto argumentu tvrdili, že Komise nezohlednila důkazy, které dovozci předložili na podporu toho, že ceny VAM nejsou zkresleny, protože nepocházejí od vyvážejících výrobců. Poukázali na údajný rozpor, kdy Komise na jedné straně nepovažovala VAM za hlavní výrobní faktor a na druhé straně jej v analýze újmy v 462. bodě odůvodnění uvádí jako hlavní surovinu.

(266) Komise s těmito tvrzeními nesouhlasila. Komise nejprve zopakovala svůj závěr z 264. bodu odůvodnění, podle nějž pouhá skutečnost, že ceny VAM v Číně jsou podobné mezinárodním cenám VAM a někdy vyšší, není důkazem neexistence zkreslení. Jak bylo zjevné v 264. bodě odůvodnění, Komise na rozdíl od toho, co tři dovozci tvrdili, toto tvrzení a důkazy, které je podporovaly, neopomněla. Komise se pouze domnívala, že pouhá cenová hladina není důkazem neexistence zkreslení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(267) Pokud jde o VAM jako hlavní výrobní faktor, Komise jej považuje za důležitou surovinu pro výrobu PVA obecně, ale z pohledu spolupracujících vyvážejících výrobců za vedlejší výrobní faktor. Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři dovozci sami uvedli, že vyvážející výrobci jsou vertikálně integrováni, a proto vyrábějí vlastní VAM. Nenakupují jej ve významných množstvích, a proto se u těchto vyvážejících výrobců nepovažuje za hlavní výrobní faktor. V 462. bodě odůvodnění Komise odkazuje na výrobní odvětví Unie, které VAM samo nevyrábí, ale nakupuje. V důsledku toho v posledním případě kolísání cen VAM na trhu ovlivňuje výrobní náklady PVA. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(268) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku, jeden výrobce v Unii / uživatel a tři dovozci tvrdili, že při stanovování referenčních hodnot pro výrobní faktory Komise neměla připočítávat dovozní cla a náklady na vnitrostátní dopravu. Konkrétně tři dovozci odkazovali na VAM a uhlí. Vyvážející výrobci zařazení do vzorku a výrobce v Unii / uživatel dále tvrdili, že dovozní cena převzatá ze statistik dovozu by měla být snížena z úrovně ceny CIF na cenu EXW, tedy na náklady v zemi původu (včetně případných dodatečných nákladů na balení u některých výrobních faktorů), přepravné a pojištění mělo být odstraněno. Toto tvrzení bylo motivováno skutečností, že všichni tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku zajišťovali své suroviny z místních zdrojů.

(269) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise upozornila, že podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení by běžná hodnota měla odrážet nezkreslenou cenu surovin v reprezentativní zemi, v tomto případě v Turecku. Měla by proto odrážet cenu, kterou by výrobce PVA zaplatil v Turecku za suroviny dodané k bráně závodu. Jak je uvedeno v 263. bodě odůvodnění, metodika použitá Komisí tento přístup odráží. Pokud by byly provedeny úpravy navržené zúčastněnými stranami, výsledná cena by neodrážela nezkreslenou cenu na tureckém trhu, ale průměrnou cenu EXW (při prodeji na vývoz) v zemích, které prodávají do Turecka. To by bylo v rozporu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, a proto byla tato tvrzení zamítnuta.

(270) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku poté, co zpochybnili slučitelnost čl. 2 odst. 6a základního nařízení s pravidly WTO, navrhli, aby Komise zjednodušila svou metodu tím, že pouze uváží referenční hodnotu pro PVA, dotčený výrobek, a porovná ji s vývozní cenou každého vyvážejícího výrobce.

(271) Komise s tímto přístupem nesouhlasila. Nejprve uvedla, že slučitelnost metody zakotvené v čl. 2 odst. 6a základního nařízení s pravidly WTO byla projednána v 98. bodě odůvodnění. Komise dále upozornila, že metodika navržená vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku by znamenala porušení čl. 2 odst. 6a) základního nařízení, který předepisuje stanovení běžné hodnoty výhradně na základě výrobních a prodejních nákladů odrážejících nezkreslené referenční hodnoty pro každého vývozce a výrobce samostatně. Toto ustanovení v podstatě vyžaduje, aby Komise brala v úvahu konkrétní výrobní metodu a spotřebu vstupů každého vyvážejícího výrobce samostatně, namísto aby pro všechny vyvážející výrobce použila velkoobchodní referenční hodnotu bez ohledu na jejich konkrétní výrobní proces. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(272) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací titíž vyvážející výrobci zařazení do vzorku tvrdili, že referenční hodnota pro uhlí je neodůvodněně vyšší než cenová hladina na trhu při srovnání s cenami, které uvádí americký Úřad pro energetické informace. Vzhledem k tomu, že Čína je bohatá na uhlí, vyvážející výrobci zařazení do vzorku tvrdili, že by Komise měla zvážit použití cen ze Spojených států amerických.

(273) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise nejprve zdůraznila, že, jak je uvedeno v 246. bodě odůvodnění, referenční hodnotou pro uhlí se rozsáhle zabývala poznámka ze dne 30. března 2020. Jak také uvádí zmíněný bod odůvodnění, nebyly v dané lhůtě obdrženy žádné připomínky k této otázce. Jediným argumentem vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku bylo, že skutečně použité ceny jsou výrazně vyšší než ceny uváděné v USA. Komise poznamenala, že není neobvyklé, že ceny energie a zdrojů energie v USA jsou poměrně nízké. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další argumenty týkající se spolehlivosti použité referenční hodnoty, bylo tvrzení zamítnuto.

(2) **Interně vyráběné vstupy používané při výrobě šetřeného výrobku**

(274) Vyvážející výrobci vyráběli interně některé výrobní faktory, jako je pára z vlastní výroby, elektrická energie, chladicí kapacita, čištěná voda apod. Bez ohledu na požadavek uvedený v antidumpingovém dotazníku někteří vyvážející výrobci nealokovali spotřební objemy vstupů u těchto výrobních faktorů vlastní výroby na šetřený výrobek. Místo toho tito vyvážející výrobci alokovali pouze hodnoty a objemy spotřeby výrobních faktorů vlastní výroby na šetřený výrobek. Komise se snažila stanovit nezkreslenou cenu výrobních faktorů vlastní výroby. S použitím nezkreslených cen surovin a pracovní síly, které byly stanoveny tak, jak je vysvětleno v 259. až 263. a 276. bodě odůvodnění, Komise přepočítala nezkreslené ceny výrobních faktorů vlastní výroby. Tyto nezkreslené ceny následně použila ve výpočtu běžné hodnoty, jak je vysvětleno v oddíle 3.1.4.4.

(275) Tyto suroviny a výrobní faktory vlastní výroby, které měly pouze zanedbatelný podíl na celkových výrobních nákladech vyvážejícího výrobce, jakož i na úrovni PCN, byly zařazeny pod spotřební materiál. Komise vypočítala procentní podíl spotřebního materiálu na celkových nákladech na suroviny a uplatnila jej na přepočtené náklady na suroviny při použití zjištěných nezkreslených cen.

(3) **Pracovní síla**

(276) Turecký statistický úřad zveřejňuje podrobné informace o mzdách v různých hospodářských odvětvích v Turecku. Komise použila mzdy vykázané v tureckém zpracovatelském průmyslu za rok 2016 u ekonomické činnosti C.20 (Výroba chemických látek a chemických přípravků) ([76]) podle klasifikace NACE Rev. 2 ([77]). Průměrná měsíční hodnota za rok 2016 byla náležitě upravena o inflaci za použití indexu cen domácích výrobců ([78]), který zveřejňuje Turecký statistický úřad.

([76]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090 (poslední přístup dne 30. dubna 2020).
([77]) Jde o statistickou klasifikaci hospodářských činností, kterou používá Eurostat, https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2, (naposledy zobrazeno dne 30. dubna 2020).
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (poslední přístup dne 30. dubna 2020).

(277) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku tvrdili, že Komise měla použít mzdu pro ekonomickou činnost C.22 (Výroba pryžových a plastových výrobků) v klasifikaci NACE Rev.2, nikoli ekonomickou činnost C.20. Vyvážející výrobci tvrdili, že důvodem je skutečnost, že PVA je druh polymeru nebo plastu, vinylový polymer spojený pouze vazbami uhlík–uhlík. Vazba je stejná jako u typických plastů, jako je polyethylen, polypropylen a polystyren, a ve vodě rozpustných polymerů, jako je polyakrylamid a kyselina polyakrylová.

(278) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise upozornila, že podle pokynů Eurostatu pro klasifikaci NACE Rev. 2 ([79]) zahrnuje ekonomická činnost C.20, kterou Komise použila, mimo jiné výrobu pryskyřic, plastů a nevulkanizovatelných termoplastických elastomerů, mísení nebo směšování pryskyřic na zakázku, jakož i výrobu syntetických pryskyřic jinak než na zakázku (C.20.16). Tato třída zahrnuje výrobu plastů v primárních formách: polymerů, včetně polymerů z ethylenu, propylenu, styrenu, vinylchloridu, vinylacetátu a akrylu, polyamidů, fenolových a epoxidových pryskyřic a polyuretanů, alkydových a polyesterových pryskyřic a polyesterů, silikonů, iontoměničů na bázi polymerů. Stejné pokyny popisují ekonomickou činnost C.22 (Výroba pryžových a plastových výrobků), navrženou vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, jako „zpracování nových nebo použitých (tj. recyklovaných) plastových pryskyřic na meziprodukty nebo konečné výrobky, za použití procesů, jako je lisování, vytlačování, vstřikování, vyfukování a odlévání“. Ekonomická činnost C.22 se dělí na: výrobu plastových desek, fólií, hadic, trubek a profilů, výrobu plastových obalů, výrobu plastových výrobků pro stavebnictví, a výrobu ostatních plastových výrobků (například stolního nádobí, školních potřeb atd.). Je tedy zřejmé, že mzdy pro ekonomickou činnost C.20 jsou jako referenční hodnota práce pro výrobu PVA vhodnější než mzdy pro ekonomickou činnost C.22. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(4) **Elektřina a zemní plyn**

(279) Pro stanovení referenční hodnoty pro elektřinu a zemní plyn Komise použila statistické údaje o cenách elektřiny a plynu, které Turecký statistický úřad ([80]) zveřejňuje ve svých pravidelných tiskových zprávách. Z těchto statistik Komise použila údaje o cenách elektřiny a plynu v průmyslovém odvětví v příslušném spotřebitelském pásmu (kuruș/kWh) během období šetření.

(280) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku a jeden výrobce v Unii / uživatel tvrdili, že ceny tureckého zemního plynu jsou jako referenční hodnota nevhodné a že by se namísto nich měly použít ceny ze států u Mexického zálivu v USA. Vyvážející výrobce tvrdil, že turecké ceny zemního plynu jsou dvojnásobkem cen zemního plynu v Unii a více než dvojnásobkem cen ze států u Mexického zálivu v USA. Vyvážející výrobce tvrdil, že ceny plynu v Turecku se v období šetření zvýšily a byly o 75 % vyšší než na konci roku 2017, ačkoli světové ceny plynu ve stejném období zůstaly v zásadě stabilní. Vyvážející výrobce připsal toto zvýšení kombinaci okolností, konkrétně: i) závislosti na dovozech; ii) geopolitickému napětí vůči Rusku, které ovlivňuje dodávky plynu do Turecka; iii) sankcím vůči zemím produkujícím ropu, jako je Írán a Venezuela; iv) politickému napětí vůči USA a v) devalvaci turecké liry. S ohledem na tyto údajně uměle vysoké ceny zemního plynu vyvážející výrobce tvrdil, že jako referenční hodnota by se měly použít buď ceny ze států u Mexického zálivu v USA, nebo průměrné ceny zemního plynu v Turecku v období 2015–2017.

(281) Výrobce v Unii / uživatel dále tvrdil, že Turecko má srovnatelně malý a neliberalizovaný trh se zemním plynem. Kromě toho se turecké ceny plynu týkají spotřeby plynu pro vytápění a výrobu elektřiny, ale nikoli rozsáhlé spotřeby pro výrobu chemických látek. Uživatel tvrdil, že jako referenční hodnota by měly být použity ceny ze států u Mexického zálivu v USA.

(282) Komise s těmito tvrzeními nesouhlasila. Za prvé zdůraznila, že prohlášení, že ceny zemního plynu v Turecku jsou během období šetření dvojnásobné než ceny v Unii, je věcně nesprávné. Podle údajů ze statistiky *Ceny plynu pro spotřebitele jiné než domácnosti – dvouleté údaje (od roku 2007)* ([81]), kterou zveřejňuje Eurostat, byla při 0,028 EUR/kWh (neboli 0,3 EUR/m^3) v období šetření průměrná cena zemního plynu pro spotřebitele jiné než domácnosti v Unii o 43 % vyšší než průměrná cena plynu v Turecku (0,020 EUR/kWh neboli 0,21 EUR/m^3). Turecké ceny plynu pro spotřebitele jiné než domácnosti byly proto během období šetření výrazně nižší než ceny v Unii.

([79]) NACE Rev. 2 – Statistická klasifikace ekonomických činností; https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (poslední přístup dne 22. července 2020).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (poslední přístup dne 22. června 2020).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (poslední přístup dne 21. července 2020).

(283) Komise dále poznamenala, že obraz vývoje cen zemního plynu v Turecku, který popsal vyvážející výrobce zařazený do vzorku, je značně ovlivněn tím, že nezohledňuje významné znehodnocení turecké liry během daného období. Vyvážející výrobce vzal znehodnocení měny na vědomí jako ovlivňující faktor, ale nevyrovnal se s ním použitím směnného kurzu k USD nebo EUR, aby mohl porovnat vývoj cen s vývojem cen na pobřeží Mexického zálivu v USA nebo cen v Unii na základě měny, která byla po celé období relativně stabilní. Bylo by možné použít i CNY, zejména proto, že se jedná o měnu, do které se převádějí hodnoty výrobních faktorů pro účely početního stanovení běžné hodnoty.

(284) Při posouzení v EUR byly podle údajů poskytnutých Eurostatem ([82]) ceny zemního plynu v Turecku v období šetření o 12 % (nikoli o 75 %) vyšší než v roce 2017 ([83]). Podle Eurostatu se ve stejném období ceny pro spotřebitele jiné než domácnosti v Unii zvýšily přibližně o 11% ([84]). V období od roku 2017 do prvního pololetí roku 2019 (tedy v období, které zahrnuje celé období šetření) byly navíc zaznamenány nejnižší ceny zemního plynu v Turecku v letech 2015 až 2019 při vyjádření ve stabilní měně. Pokud by se Komise měla řídit požadavkem vyvážejícího výrobce a jako referenční hodnotu použít průměrné ceny zemního plynu v Turecku v letech 2015 až 2017, bylo by to k újmě vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku. Taková průměrná cena by činila přibližně 1,70 CNY/m^3, a byla by tedy přibližně o 4 % vyšší než cena, kterou Komise ve svém výpočtu skutečně použila.

(285) Vzhledem k výše uvedenému, jakkoli jsou ceny zemního plynu vyjádřené v turecké liře ovlivněny významným znehodnocením této měny, toto ovlivnění je eliminováno metodikou přepočtu těchto cen na CNY, než jsou použity k početnímu stanovení běžné hodnoty. Pokud jsou posuzovány v USD, EUR nebo CNY, není na těchto cenách a jejich vývoji mezi lety 2015 a 2019 nic neobvyklého. Není proto důvod používat referenční hodnotu z jiné země nebo průměrné ceny za období 2015 až 2017.

(286) Pokud jde o argument, že Turecko má srovnatelně malý a neliberalizovaný trh se zemním plynem a že ceny plynu v Turecku se týkají spotřeby plynu pro vytápění a výrobu elektřiny, ale nikoli rozsáhlé spotřeby pro výrobu chemických látek, Komise upozorňuje, že na podporu těchto tvrzení nebyly předloženy žádné důkazy. Navíc existence samostatného tarifu plynu pro jiné spotřebitele než domácnosti naznačuje něco jiného.

(287) Z výše uvedených důvodů byla tato tvrzení zamítnuta.

(288) Tentýž vyvážející výrobce zařazený do vzorku vyjádřil ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací podobné obavy, pokud jde o ceny elektřiny, jaké byly vysloveny ohledně zemního plynu a shrnuty v 280. bodě odůvodnění. Podle vyvážejícího výrobce se ceny elektřiny v Turecku během období šetření rovněž dramaticky zvýšily (v souladu se zvýšením cen pozorovaným u zemního plynu). Vyvážející výrobce navrhl použít průměrné ceny elektřiny za období 2015 až 2017 namísto údajů za období šetření.

(289) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise nejprve upozornila, že vyvážející výrobce neposkytl na podporu svého tvrzení žádné údaje. Komise mohla pouze předpokládat, že tvrzení vychází z vývoje ceny elektřiny v tureckých lirách, který stejně jako v případě zemního plynu popsala v 285. bodě odůvodnění. Stejně jako v případě zemního plynu metodika použitá Komisí, při níž se referenční hodnoty přepočítávají v CNY, brání vlivu kolísání turecké liry.

(290) Komise zkoumala ceny elektřiny pro jiné spotřebitele než domácnosti uvedené Eurostatem ([85]) v EUR. Zatímco ceny v Turecku byly v období šetření vyšší o přibližně 12,7 %, v roce 2017 se průměrná cena v Unii za stejné období rovněž zvýšila o 10,7 %. Průměrná cena elektřiny v Turecku v období šetření vyjádřená v eurech byla navíc přibližně o 1 % nižší než průměrná cena v období 2015 až 2017, kterou vyvážející výrobce navrhuje použít. Z toho vyplývá, že po odstranění vlivu znehodnocení liry je jasné, že na rozdíl od toho, co tvrdil vyvážející výrobce zařazený do vzorku, nedošlo v období šetření v Turecku k dramatickému zvýšení cen elektřiny.

(291) Z výše uvedených důvodů byla tato tvrzení zamítnuta.

([82]) Tamtéž.

([83]) Zvýšení z 0,017 EUR/kWh (neboli 0,18 EUR/m^3) na 0,020 EUR/kWh (neboli 0,21 EUR/m^3) (poslední přístup dne 21. července 2020).

([84]) Zvýšení z 0,025 EUR/kWh (neboli 0,27 EUR/m^3) na 0,028 EUR/kWh (neboli 0,30 EUR/m^3) (poslední přístup dne 21. července 2020).

([85]) Ceny elektřiny pro spotřebitele jiné než domácnosti – dvouleté údaje (od roku 2007); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (poslední přístup dne 22. července 2020).

(292) Tři dovozci ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tvrdili, že náklady na plyn a elektřinu v Turecku jsou nadhodnoceny na základě politického rozhodnutí. Aby tento argument podpořili, odkazovali na důkazy předložené ve svém podání ze dne 16. června 2020. V tomto podání na základě e-mailu hlavního úředníka turecké chemické společnosti pro kontrolu souladu s právními předpisy tvrdili, že turecký trh s plynem a elektřinou není liberalizován a ceny určuje orgán veřejné moci. Tento závěr byl údajně podpořen analýzou tureckého trhu s plynem a elektřinou, dovozci však neodkazovali na žádnou konkrétní část analýzy. Tvrdili, že na základě tohoto argumentu by měla Komise přehodnotit Turecko jako vhodnou reprezentativní zemi nebo snížit údajně vyšší náklady na plyn a elektřinu o nejméně 300 %.

(293) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. I pokud by Komise měla vzít e-mail od hlavního úředníka turecké chemické společnosti pro kontrolu souladu s právními předpisy v potaz jako platný důkaz inflace cen energií v Turecku, Komise poukázala na to, že e-mail začíná slovy: „Turecko má v mnoha ohledech velmi liberální trh s energií“. Již tato formulace odporuje charakterizaci e-mailu, kterou uvádí podání. Pokud jde o to, že turecké ceny plynu jsou vyšší než na světovém trhu, jak je uvedeno v 282. bodě odůvodnění, jsou turecké ceny plynu pro jiné spotřebitele než domácnosti výrazně nižší než ceny v Unii. A konečně úprava cen plynu a elektřiny o 300 % směrem dolů je zřejmě založena na tvrzení z e-mailu hlavního úředníka turecké chemické společnosti pro kontrolu souladu s právními předpisy, že „ceny ropy a nafty podléhají dani ve výši 300 %“. Bez ohledu na to, zda je to pravda, není to pro ceny plynu a elektřiny relevantní. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(294) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce a jeden výrobce v Unii / uživatel uvedli, že referenční hodnoty pro elektřinu a zemní plyn zahrnují DPH. Tvrdili, že při výpočtu běžné hodnoty je běžnou praxí používat vnitrostátní prodejní ceny a náklady bez DPH.

(295) Komise vzala tuto poznámku na vědomí a upravila referenční hodnotu pro elektřinu a zemní plyn odstraněním DPH (18 %). Běžná hodnota a dumpingová rozpětí byly odpovídajícím způsobem přepočteny pro všechny vyvážející výrobce. Nová zjištění byla znovu zveřejněna v rámci poskytnutí dodatečných konečných informací.

(296) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci tvrdili, že by Komise měla při uplatňování referenční hodnoty pro elektřinu použít příslušné cenové pásmo použitelné na úroveň spotřeby elektřiny dotyčným vyvážejícím výrobcem, namísto průměru za všechna pásma.

(297) Komise vzala tuto připomínku na vědomí a upravila referenční hodnotu pro elektřinu tak, že použila cenová pásma pro velké, resp. středně velké spotřebitele elektřiny. Toto posouzení bylo založeno na nákupech elektřiny vyvážejícími výrobci a nikoli na jejich spotřebě, protože někteří z nich vyrábějí část elektřiny, kterou spotřebují. Běžná hodnota a dumpingová rozpětí byly odpovídajícím způsobem přepočteny pro všechny vyvážející výrobce. Nová zjištění byla znovu zveřejněna v rámci poskytnutí dodatečných konečných informací.

(298) Ve svých připomínkách k poskytnutí dodatečných konečných informací žadatel tvrdil, že rozsah snížení dumpingového rozpětí po úpravě, kterou se zabývá 295. a 297. bod odůvodnění výše, není v souladu s jeho poznatky o podílu zemního plynu a elektřiny na výrobních nákladech společnosti Sinopec. Žadatel tvrdil, že zatímco jedna výrobní společnost Sinopec by skutečně mohla využívat významné množství zemního plynu, u druhé společnosti Sinopec tomu tak není.

(299) Ve svých připomínkách k poskytnutí dodatečných konečných informací uživatel rovněž zpochybnil výpočty po úpravě podle 295. a 297. bodu odůvodnění. Měl za to, že vzhledem k vysokému podílu energie na výrobních nákladech na PVA bude dopad úpravy pravděpodobně vyšší. Požádal Komisi, aby své výpočty ověřila.

(300) Komise s těmito tvrzeními nesouhlasila. Poznamenala, že zatímco tato tvrzení se opírají o předpoklady, výpočet běžné hodnoty pro společnost Sinopec, který Komise provedla po úpravě, vychází z přesných sazeb spotřeby, které poskytl vyvážející výrobce a ověřila Komise. Pokud jde o společnost Sinopec Ningxia, která údajně nepoužívala podstatná množství zemního plynu při výrobě PVA, jak je vysvětleno ve 329. bodě odůvodnění, vzhledem k použití dostupných údajů podle článku 18 základního nařízení pro každé číslo PCN, které společnost Sinopec Ningxia oznámila, použila Komise nejvyšší početně zjištěnou běžnou hodnotu ostatních spolupracujících vyvážejících výrobců. Přestože tyto hodnoty skutečně nebyly významně ovlivněny odstraněním DPH z cen zemního

plynu a elektřiny, celkový dopad jednotlivých společností na dumpingové rozpětí skupiny se liší v závislosti na podílu prodeje těchto společností na veškerém vývozním prodeji skupiny do Unie. Konečně také Komise upozornila, že úprava, ačkoli se týkala zemního plynu a elektřiny, měla skutečně další dopad například i na režijní náklady, které byly vypočteny jako procento nezkreslených výrobních nákladů. Pokud se tyto náklady sníží v důsledku odstranění DPH z cen zemního plynu a elektřiny, sníží se také režijní náklady. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(5) **Spotřební materiál / zanedbatelná množství**

(301) Vzhledem k vysokému počtu výrobních faktorů spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byly některé suroviny, které měly pouze zanedbatelný podíl na celkových výrobních nákladech vyvážejícího výrobce, jakož i na úrovni druhu výrobku, seskupeny pod spotřební materiál.

(302) Komise vypočítala procentní podíl spotřebního materiálu na celkových nákladech na suroviny a uplatnila jej na přepočtené náklady na suroviny při použití zjištěných nezkreslených cen.

(303) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku uvedl, že významný počet výrobních faktorů, které Komise posoudila jako zanedbatelné, byl považován za spotřební materiál, a proto nebyly pro tyto výrobní faktory stanoveny individuální referenční hodnoty. Vyvážející výrobce tento přístup v zásadě nezpochybnil, ale zpochybnil jeho provedení. Vyvážející výrobce za prvé tvrdil, že výrobci musí vykazovat nepřiměřeně podrobné informace, které nakonec nejsou použity k výpočtu běžné hodnoty. Za druhé vyvážející výrobce uvedl, že Komise stanovila hodnoty pro spotřební materiál tak, že uplatnila podíl těchto spotřebních materiálů na celkových přímých nákladech na suroviny na nezkreslené hodnoty těchto nákladů na základě referenčních hodnot. Vyvážející výrobce tvrdil, že tímto způsobem Komise vlastně přistupovala ke spotřebnímu materiálu, jako by byl zkreslený, ačkoli žádné zkreslení nebylo zjištěno. Vyvážející výrobce dále tvrdil, že Komise nemohla předpokládat, že spotřební materiál byl zkreslen stejnou procentní sazbou jako přímé suroviny. Vyvážející výrobce vyjádřil podobnou výhradu ke způsobu, jakým Komise nakládala s režijními náklady. S ohledem na tyto problémy vyvážející výrobce požádal Komisi, aby omezila spotřební materiál a režijní náklady na hodnoty vykazované pro spotřební materiál i pro režijní náklady vyvážejícím výrobcem.

(304) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Upozornila, že pro stanovení a ověření toho, zda je hodnota výrobního faktoru zanedbatelná, je nezbytné podrobné rozčlenění druhů výrobků podle všech výrobních faktorů. Úroveň požadovaných informací byla proto vhodná ke stanovení a ověření všech informací, včetně podílu spotřebního materiálu na přímých nákladech na suroviny, které byly použity při početním stanovení běžné hodnoty. Pokud jde o argument, že spotřební materiál nebyl zkreslen a že jeho hodnoty by měly být omezeny na úrovně oznámené vyvážejícím výrobcem, Komise poznamenala, že v oddíle 3.1.1 výše byla zjištěna podstatná zkreslení. V takovém případě lze podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení použít domácí náklady, avšak pouze pokud je na základě přesných a vhodných důkazů stanoveno, že nejsou zkreslené. Žádný takový důkaz týkající se spotřebního materiálu ani režijních nákladů vyvážející výrobci nepředložili a Komise jej nenašla. Pokud jde o předpoklad, že spotřební materiál byl zkreslen stejnou procentní sazbou jako přímé suroviny, Komise nejprve připomněla, že vyvážející výrobce zařazený do vzorku nezpochybnil zásadu zacházení s vedlejšími výrobními faktory jako se spotřebním materiálem. Zatímco Komise na tyto vedlejší výrobní faktory použila faktor průměrného zkreslení ostatních přímých surovin, vyvážející výrobce nepředložil žádný důkaz pro to, že je takový předpoklad nesprávný. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(6) **Náklady na výrobní režii, prodejní, režijní a správní náklady a zisk**

(305) Výrobní režijní náklady, které vznikly spolupracujícím vyvážejícím výrobcům, byly vyjádřeny jako podíl výrobních nákladů skutečně vzniklých vyvážejícím výrobcům. Tento procentní podíl byl uplatněn na nezkreslené výrobní náklady.

(306) U prodejních, režijních a správních nákladů a zisku použila Komise finanční údaje chemického provozního segmentu turecké společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. za rok 2018, jak oznámila v poznámce ze dne 30. března 2020 a uvedla ve 218. bodě odůvodnění.

(307) Jak je vysvětleno ve 205. bodě odůvodnění, Komise dospěla k závěru, že finanční náklady společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. byly v roce 2018 mimořádně vysoké a že je třeba je vhodně upravit. Proto ve výpočtu prodejních, režijních a správních nákladů Komise nevzala v úvahu finanční náklady roku 2018 a nahradila je průměrnými finančními náklady společnosti v letech 2017, 2016 a 2015. Výsledkem úpravy byl vyšší podíl prodejních, správních a režijních nákladů, ale nižší podíl zisku. Mimořádné finanční náklady roku 2018 se tak projevily pouze přesunem mezi prodejními, správními a režijními náklady a ziskem, aniž by měly dopad na prodejní, režijní a správní náklady a zisk posuzované jako celek. Tato úprava tedy neměla v úhrnu žádný vliv na výši prodejních, správních a režijních nákladů a zisku.

(308) Jak je dále vysvětleno v 303. bodě odůvodnění, ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku tvrdil, že režijní náklady spolu se spotřebním materiálem by neměly být považovány za zkreslené a jejich hodnoty by měly být omezeny na hodnoty uvedené vyvážejícím výrobcem. Toto tvrzení bylo projednáno a zamítnuto ve 304. bodě odůvodnění.

(309) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku tvrdil, že jeho nepřímá práce byla pro účely početního stanovení běžné hodnoty zahrnuta do režijních nákladů, namísto aby byla zohledněna jako výrobní faktor, zejména vzhledem k tomu, že Komise pro práci určila přesnou referenční hodnotu. Vyvážející výrobce zařazený do vzorku uvedl, že použití referenční hodnoty práce pro nepřímou práci by vedlo k přesnějším a nezkresleným nákladům, než kdyby byla tato práce zahrnuta do režijních nákladů.

(310) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise upozornila, že vyvážející výrobce sám zahrnul nepřímou práci do režijních nákladů ve výrobních nákladech a zároveň uvedl nepřímou práci jako samostatný výrobní faktor. Aby zabránila dvojímu započtení, Komise vyňala přímou práci jako výrobní faktor a ponechala ji jako součást režijních nákladů. S ohledem na povahu nepřímé práce jako režijního nákladu, na významný rozdíl v platech a kvalifikaci zaměstnanců zapojených do výroby výrobku a s cílem zabránit dvojímu započtení a zajistit jednotnost Komise nezjistila žádný důvod ke změně původní metody vyvážejícího výrobce a ponechala nepřímou práci jako režijní náklad. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(311) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku tvrdili, že Komise měla použít údaje o prodejních, správních a režijních nákladech a zisku od více než jednoho výrobce. Vyvážející výrobci založili tyto argumenty na zjištěních odvolacího orgánu ve věci *EU – ložní prádlo* (DS141).

(312) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise uvedla, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení nezakazuje použití údajů o prodejních, správních a režijních nákladech a zisku od jednoho výrobce. Slučitelnost tohoto ustanovení s pravidly WTO uvádí 98. bod odůvodnění. Kromě toho, jak je vysvětleno v oddíle 3.1.2.3, Komise našla v reprezentativní zemi pouze jednu společnost se snadno dostupnými údaji. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(313) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku napadli skutečnost, že Komise z vývozní ceny vyňala určité přepravní náklady, přičemž tyto výdaje (společně s náklady na manipulaci atd. a finančními náklady, jako jsou bankovní poplatky) nebyly odstraněny z prodejních, správních a režijních nákladů výrobce v reprezentativní zemi.

(314) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise upozornila, že nic nenasvědčuje tomu, že by tyto náklady byly zahrnuty do prodejních, správních a režijních nákladů vykázaných za výrobce v reprezentativní zemi. Vyvážející výrobci zařazení do vzorku navíc neposkytli žádný důkaz o opaku. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(315) Jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací souhlasil s tím, že finanční výdaje výrobce v reprezentativní zemi byly mimořádně vysoké, a proto musely být prodejní, správní a režijní náklady této společnosti odpovídajícím způsobem upraveny. Vyvážející výrobce zařazený do vzorku však nesouhlasil s úpravou zisku této společnosti z důvodu týchž mimořádných výdajů. Vyvážející výrobce tvrdil, že úprava zisků neguje úpravu provedenou u prodejních, správních a režijních nákladů, protože kombinované prodejní, správní a režijní náklady a zisk zůstaly stejné.

(316) Komise s tímto posouzením nesouhlasila a tvrdila, že prodejní, správní a režijní náklady i zisk byly ovlivněny mimořádnými finančními výdaji. Nemělo by smysl opravovat jednu položku, ale neopravovat druhou. Podle názoru Komise úprava provedená u zisku neznamená negaci, ale doplnění úpravy provedené u prodejních, správních a režijních nákladů. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.1.4.2. Použití článku 18 základního nařízení na společnosti Wan Wei, Mengwei a Shuangxin

(317) Při posuzování odpovědí společností Wan Wei, Mengwei a Shuangxin na antidumpingové dotazníky Komise zaznamenala, že v části odpovědí týkající se výrobních nákladů, a tedy výpočtu běžné hodnoty, nebyly výrobní faktory u interně vyráběných vstupů (pára, elektřina apod. vlastní výroby) příslušně alokovány na šetřený výrobek. Bylo to v rozporu s pokyny, které Komise vydala k antidumpingovému dotazníku. V následující korespondenci, včetně písemných upozornění na nedostatky a oznámení o inspekci, Komise zopakovala svou žádost, aby společnosti Wan Wei, Mengwei a Shuangxin doplnily své odpovědi podle pokynů vydaných k antidumpingovému dotazníku.

(318) V následných odpovědích tyto tři výše uvedené společnosti namítly, že podle jejich názoru není možné vyplnit dotazník tak, jak Komise požaduje. Tyto společnosti zejména uváděly, že neexistuje žádný objektivní nebo přesný základ pro rozdělení spotřeby všech jednotlivých materiálů / energie vlastní výroby a že není prakticky proveditelné vykazovat spotřebu a nákupy materiálů pro každý materiál/energii vlastní výroby samostatně. Další revidované verze odpovědí zůstaly v tomto ohledu nedostatečné.

(319) Komise s tímto názorem nesouhlasila. Vysvětlila, že vstupy mohly být na šetřený výrobek alokovány, neboť tyto společnosti již vykázaly vstupy pro výrobu výrobních faktorů vlastní výroby.

(320) Komise informovala společnosti Wan Wei ([86]), Mengwei ([87]) a Shuangxin ([88]), že vzhledem k popsaným nedostatkům informací poskytnutých těmito vyvážejícími výrobci se rozhodla založit svá zjištění, pokud jde o interně vyráběné vstupy používané při výrobě šetřeného výrobku, na skutečnostech dostupných podle čl. 18 odst. 1 základního a nařízení.

(321) Ve svých odpovědích na tato oznámení podle článku 18 vyvážející výrobci zopakovali svá vysvětlení, proč se domnívají, že nemohou požadované údaje poskytnout.

(322) Komise stanovila nezkreslené ceny interně vyráběných vstupu a použila tyto ceny ve výpočtu běžné hodnoty, jak je vysvětleno v 274. a 275. bodě odůvodnění.

(323) V průběhu inspekcí na místě v prostorách společnosti Mengwei v listopadu 2019 společnost učinila několik oprav své odpovědi na dotazník, včetně oprav v části týkající se výrobních nákladů.

(324) V závěru posledního dne inspekce na místě společnost předložila další verzi odpovědi, čímž anulovala část práce vykonané dříve v průběhu inspekce i souvisejících přípravných prací. Příslušná část se týkala výrobních nákladů, což mělo dopad i na výpočet běžné hodnoty. V této nové verzi se oproti předchozím verzím mimo jiné výrazně snížil počet pracovních hodin. Komise proto společnost informovala, že tyto změněné informace předložené v posledním okamžiku inspekce na místě není možné ověřit.

(325) Po inspekci na místě Komise informovala společnost Mengwei ([89]), že poslední předložené údaje, které dostala v samém závěru inspekce na místě, nemohla ověřit a že pro svá zjištění, pokud jde o tyto poslední předložené údaje, použije skutečnosti dostupné podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení. V návaznosti na toto oznámení podle článku 18 společnost Mengwei nepředložila žádné připomínky.

(326) Komise se rozhodla nebrat v úvahu část informací předložených na poslední chvíli při inspekci na místě, které nemohly být ověřeny, a za této situace se uchýlila k informacím předloženým před touto poslední verzí, které mohla ověřit, a použila je pro svá zjištění.

([86]) Verze zprávy o kontrolní návštěvě pro společnost s ručením omezeným zaslaná dne 5. března 2020 a oznámení podle článku 18 zaslané dne 26. února 2020 (t20.001693).

([87]) Verze zprávy o kontrolní návštěvě pro společnost s ručením omezeným zaslaná dne 5. března 2020 a oznámení podle článku 18 zaslané dne 26. února 2020 (t20.001693).

([88]) Verze zprávy o kontrolní návštěvě pro společnost s ručením omezeným zaslaná dne 5. března 2020 a oznámení podle článku 18 zaslané dne 26. února 2020 (t20.001692).

([89]) Verze zprávy o kontrolní návštěvě pro společnost s ručením omezeným zaslaná dne 5. března 2020 a oznámení podle článku 18 zaslané dne pondělí 16. března 2020 (t20.002421).

3.1.4.3. Použití článku 18 základního nařízení na společnost Sinopec Ningxia

(327) V průběhu inspekce na místě v prostorách společnosti Sinopec Ningxia, která se konala od 9. do 12. prosince 2019 ve městě Jin-čchuan (Ning-sia), Komise zjistila některé podstatné a závažné nedostatky ve vykázaných výrobních nákladech. Tyto nedostatky významně zdržely obvyklý proces šetření u tohoto oddílu odpovědi na dotazník. Konkrétně, společnost Sinopec Ningxia provedla chybnou alokaci hodnoty spotřeby výrobních faktorů u přípravných fází výroby PVA (tj. VAM, acetylen, pára atd.), čímž došlo k významnému nad/podhodnocení většiny výrobních faktorů použitých nepřímo k výrobě PVA. Výrobní náklady na PCN tedy nebyly spolehlivé.

(328) Komise je přesvědčena, že tyto podstatné a závažné vady v dotazníku u výrobních nákladů podle druhu výrobku významně zkomplikovaly obvyklý proces šetření u tohoto oddílu dotazníku. Komise proto informovala společnost Sinopec Ningxia o svém záměru použít skutečnosti dostupné podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení, pokud jde o výpočet běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(329) V tomto smyslu byla pro společnost Sinopec Ningxia vypočtena běžná hodnota s použitím informací poskytnutých ostatními spolupracujícími vyvážejícími výrobci (zejména výrobní náklady a spotřeba výrobních faktorů podle druhu výrobku). Pro každé PCN, které společnost Sinopec Ningxia vykázala, použila Komise nejvyšší vypočtenou běžnou hodnotu ostatních spolupracujících vyvážejících výrobců.

(330) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku a jeden výrobce v Unii / uživatel argumentovali, že použitím nejvyšší početně stanovené běžné hodnoty ostatních spolupracujících vyvážejících výrobců jako běžné hodnoty pro společnost Sinopec Ningxia uplatnila Komise článek 18 základního nařízení sankčním způsobem. Vyvážející výrobce dále tvrdil, že při použití údajů od ostatních vyvážejících výrobců, na něž se rovněž vztahovalo použití článku 18 základního nařízení, Komise nevyužila nejspolehlivější dostupné údaje, ale svým způsobem uplatnila článek 18 na společnost Sinopec Ningxia dvakrát. Vyvážející výrobce dále tvrdil, že Komise měla namísto toho použít údaje společnosti Sinopec Chongqing, neboť na tuto společnost se nevztahoval článek 18 základního nařízení. Podle vyvážejícího výrobce skutečnost, že se výrobní proces společnosti Sinopec Chongqing liší od výrobního procesu společnosti Sinopec Ningxia, neznamená nevhodnost údajů společnosti Sinopec Chongqing, protože výrobní proces nemá dopad na ceny PVA.

(331) Komise s těmito tvrzeními nesouhlasila. Komise za prvé uvedla, že použití článku 18 základního nařízení na skupinu Wan Wei a společnost Shuangxin bylo omezeno na výrobní faktory vlastní výroby, jak je vysvětleno v 317. až 322. bodě odůvodnění. Jak je dále vysvětleno v 274. bodě odůvodnění a v dokumentaci výpočtů poskytnuté vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku, pro stanovení hodnot u výrobních faktorů vlastní výroby, které byly významné z hlediska podílu nákladů, použila Komise míry spotřeby uvedené dotčenými vyvážejícími výrobci a ověřené Komisí. Tyto míry byly použity na nezkreslené hodnoty jako u jakéhokoli jiného výrobního faktoru. Jak je vysvětleno v 275. bodě odůvodnění, výrobní faktory vlastní výroby, které měly pouze zanedbatelný podíl na celkových výrobních nákladech vyvážejícího výrobce, byly zařazeny pod spotřební materiál stejně jako jiné nevýznamné výrobní faktory. Proto při velmi omezeném použití článku 18 základního nařízení na skupinu Wan Wei a společnost Shuangxin použila Komise výlučně ověřené údaje poskytnuté těmito společnostmi spolu s referenčními hodnotami jako u jakéhokoli jiného výrobního faktoru. Komise se proto domnívala, že běžné hodnoty stanovené pro skupinu Wan Wei a společnost Shuangxin lze použít jako nejspolehlivější dostupné údaje, aniž by byla společnost Sinopec Ningxia penalizována.

(332) Pokud jde o vhodnost údajů společnosti Sinopec Chongqing jako nejspolehlivějších dostupných údajů, Komise i vyvážející výrobce uvedli, že výrobní proces používaný společností Sinopec Chongqing je odlišný od postupu používaného ve společnosti Sinopec Ningxia. Pokud jde o základní suroviny, výrobní proces ve společnosti Sinopec Ningxia je bližší procesu, který se používá ve skupině Wan Wei a společnosti Shuangxin. Jakkoli tato skutečnost patrně nemá žádný dopad na ceny PVA, má významný dopad na početní stanovení běžné hodnoty, které je založeno na výrobních faktorech (včetně surovin), míře jejich využití a referenčních hodnotách. Sama společnost Sinopec Group skutečně uznala dopad výrobního procesu na úroveň početně stanovené běžné hodnoty, a v důsledku toho na dumpingová rozpětí. Ve svém podání ze dne 16. června 2020 společnost Sinopec uvedla, že „skutečnost, že její výrobní proces a specifické vlastnosti jejích výrobků se výrazně liší od procesů a výrobků ostatních čínských výrobců, vedla v několika antidumpingových šetřeních v USA k nulovému nebo velmi nízkému dumpingovému rozpětí společnosti Sinopec Chongqing“. Vzhledem k tomu, že výrobní proces společnosti Sinopec Chongqing je také výrazně odlišný od procesu používaného ve společnosti Sinopec Ningxia, nelze údaje z první společnosti považovat za nejspolehlivější dostupné údaje pro účely stanovení běžné hodnoty pro druhou společnost.

(333) A konečně, co se týče použití nejvyšší běžné hodnoty podle druhu výrobku, Komise tento přístup nepovažuje za sankční. Vzhledem k tomu, že Komise nemohla ověřit, a proto ani použít údaje poskytnuté společností Sinopec Ningxia pro početní stanovení její běžné hodnoty, neexistuje žádný důkaz, který by naznačoval, že by běžná hodnota pro společnost Sinopec Ningxia podle druhu výrobku byla nižší než nejvyšší běžná hodnota podle druhu výrobku ostatních spolupracujících výrobců, kteří používají podobné suroviny.

(334) Z výše uvedených důvodů byla tato tvrzení zamítnuta.

3.1.4.4. Výpočet běžné hodnoty

(335) Za účelem výpočtu běžné hodnoty provedla Komise následující kroky.

(336) Zaprvé Komise určila nezkreslené výrobní náklady na výrobu PVA. Nezkreslené jednotkové náklady uplatnila na skutečnou spotřebu jednotlivých výrobních faktorů spolupracujícího vyvážejícího výrobce.

(337) Zadruhé Komise zvýšila nezkreslené výrobní náklady o výrobní režijní náklady stanovené způsobem popsaným ve 305. bodě odůvodnění, a stanovila tak nezkreslené výrobní náklady.

(338) Konečně, na výrobní náklady, jejichž stanovení je popsáno ve 337. bodě odůvodnění, Komise uplatnila prodejní, správní a režijní náklady a zisk společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş., jak je vysvětleno ve 205. a 218. bodě odůvodnění.

(339) Prodejní, správní a režijní náklady vyjádřené jako procentní podíl nákladů na prodané zboží (dále jen „COGS“) a uplatněné na nezkreslené výrobní náklady činily 17,6 %.

(340) Zisk vyjádřený jako procentní podíl COGS a uplatněný na nezkreslené výrobní náklady činil 4,0 %.

(341) Na tomto základě Komise vypočítala běžnou hodnotu podle typu výrobku na základě ceny ze závodu v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

(342) V návaznosti na poznámku ze dne 20. prosince 2019 namítli tři obchodníci s šetřeným výrobkem, že při určení běžné hodnoty by měly být zohledněny množstevní slevy u výrobních faktorů, elektrické energie, vody a zemního plynu. Tyto strany tvrdily, že celkové indexy tyto slevy nezohledňují a že tyto slevy jsou poskytovány u nákupů velkých množství. Tyto strany požadovaly, aby byla běžná hodnota upravena podle uvedených tvrzených slev u výrobních faktorů, elektrické energie, vody a zemního plynu. Zúčastněné strany rovněž namítaly, že velká většina výrobců PVA jsou velké společnosti využívající výhod nižších cen při pořizování surovin a energie. Tytéž zúčastněné strany toto tvrzení zopakovaly v návaznosti na poznámku ze dne 30. března 2020, aniž by předložily další důkazy na podporu svého tvrzení. Později tytéž strany také tvrdily, že turecký trh s plynem a elektrickou energií není liberalizovaný a že ceny určují veřejné orgány.

(343) Komise připomíná, že zdroje použité pro elektrickou energii a zemní plyn uvedené v 279. bodě odůvodnění obsahují údaje o průmyslových uživatelích. Rovněž podotýká, že množstevní slevy podle tvrzení zúčastněných stran nebo jejich velikost byly pouhým obecným tvrzením a nebyly nijak kvantifikovány ani doloženy. Konečně, informace uvedené těmito stranami jejich tvrzení, že trh s plynem a elektrickou energií není liberalizovaný a že ceny určují veřejné orgány, nedokládaly. Naopak, zprávy předložené těmito stranami popisují rysy liberalizovaného tureckého trhu s energií a roli příslušných regulačních orgánů, která je zaměřena pouze na řádné fungování trhu. Tato tvrzení se proto zamítají jako neodůvodněná.

(344) V návaznosti na poznámku z 20. prosince 2019 tytéž zúčastněné strany tvrdily, že čínští vývozci, kteří jsou předmětem tohoto šetření, nemají s výrobky PVA „významné prodejní náklady“ ani finanční náklady a že Komise při výpočtu běžné hodnoty neměla do výpočtu zahrnovat žádné prodejní náklady ani finanční náklady vyvážejících výrobců. Tytéž strany opakovaly podobná tvrzení o nižších prodejních nákladech i později.

(345) Tvrzení učiněné v souvislosti s výpočtem běžné hodnoty bylo podobné námitce vznesené stejnými zúčastněnými stranami v souvislosti s výběrem společnosti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.Ş. jako vhodné společnosti v reprezentativní zemi, což bylo vysvětleno a probráno výše v 216. a 217. bodě odůvodnění. Komise rovněž podotýká, že tvrzení, že čínským vyvážejícím výrobcům nevznikají v souvislosti s jejich výrobky PVA žádné podstatné prodejní náklady ani finanční náklady, nebylo relevantně doloženo a šetřením se nepotvrdilo. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(346) K poznámce ze dne 20. prosince 2019 tytéž tři zúčastněné strany také vyjádřily svůj názor na vhodné metody účtování odpisů investic v souvislosti s výpočtem běžné hodnoty. Později tytéž strany své tvrzení doplnily a uvedly, že PVA čínského původu nevyžaduje žádné náklady na výzkum a vývoj.

(347) Obecná metodika účtování nákladů na výrobní režii, prodejních, režijních a správních nákladů a zisku, v nichž jsou zahrnuty také odpisy a výzkum a vývoj, byla vysvětlena výše v 305. bodě odůvodnění. Kromě toho byla podrobná metodika každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce těmto společnostem sdělena v jednotlivých informačních dokumentech. V souladu se zavedenou praxí má každý z těchto vyvážejících výrobců vždy možnost vyjádřit se k příslušným výpočtům a metodice. Proto bylo toto tvrzení obchodníků s šetřeným výrobkem shledáno jako faktické nesprávné, a bylo tedy zamítnuto.

(348) Čínská vláda ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tvrdila, že Komise převzala údaje o nákladech tureckých výrobců týkajících se PVB včetně cen dovážených surovin pro početní stanovení běžné hodnoty pro čínské společnosti, aniž by provedla náležitou úpravu. Podle čínské vlády se početně stanovená běžná hodnota liší od skutečné výrobní situace vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, a požadavky na srovnatelnost cen podle pravidel WTO tudíž nemají smysl.

(349) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise uvedla, že k početnímu stanovení běžné hodnoty nepoužila údaje tureckých výrobců týkající se nákladů na PVB, včetně cen jejich dovážených surovin. Použila procentní podíl na prodejní, režijní a správní náklady a zisku výrobce v reprezentativní zemi. Struktura nákladů (včetně míry využití surovin) však byla založena na údajích, které poskytli vyvážející výrobci a které Komise ověřila, a na tyto údaje byly uplatněny nezkreslené referenční hodnoty. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.2. **Vývozní cena**

(350) Vyvážející výrobci zařazení do vzorku vyváželi do Unie buď přímo nezávislým odběratelům, nebo jako dovozci prostřednictvím společností ve spojení.

(351) Když vyvážející výrobci dotčený výrobek vyvážejí přímo nezávislým odběratelům v Unii, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě ceny skutečně zaplacené nebo splatné za dotčený výrobek prodávaný na vývoz do Unie.

(352) Jestliže vyvážející výrobci vyvážejí dotčený výrobek do Unie prostřednictvím společnosti ve spojení, která působí jako dovozce, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanovena na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii. V takovém případě byly provedeny úpravy ceny o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, správních a režijních nákladů, které dovozci ve spojení skutečně vznikly, a zisk (6,89 %), který byl získán od spolupracujících nezávislých dovozců.

(353) Jeden z vyvážejících výrobců prodal určité množství PVA nezávislým domácím obchodníkům, přičemž věděl, že tyto prodeje byly určeny pro trh v Unii. Při stanovení vývozní ceny byly zohledněny i tyto prodeje.

(354) Jeden vyvážející výrobce ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tvrdil, že při výpočtu nákladů na úvěry měla Komise použít úrokové sazby z úvěrů v USD, nikoli v CNY, neboť vývozní transakce byly fakturovány v USD.

(355) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise uvedla, že ačkoli vývozní transakce byly fakturovány v USD, platby byly přepočteny a uloženy v CNY. Vyvážející výrobce dále neprokázal, že má půjčky v USD, a proto je správnou úrokovou sazbou pro náklady na úvěr sazba pro CNY. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.3. **Srovnání**

(356) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu spolupracujícího vyvážejícího výrobce na základě ceny ze závodu.

(357) Tam, kde to bylo opodstatněné v zájmu spravedlivého srovnání, upravila Komise vývozní cenu o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen, v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Na základě skutečných údajů poskytnutých spolupracující společností byly provedeny úpravy o náklady na manipulaci, dopravu, náklady na úvěry, bankovní poplatky, provize a nepřímé daně.

(358) U dvou skupin společností zařazených do vzorku byla provedena také úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) o prodeje prostřednictvím společností ve spojení. Obě skupiny prodávaly PVA do Unie prostřednictvím svého obchodníka / obchodníka-výrobce ve spojení. Bylo zjištěno, že funkce obchodníka / obchodníka-výrobce ve spojení byly podobné jako funkce zástupce. Tyto společnosti ve spojení vyhledávaly zákazníky a navazovaly s nimi kontakty. Nesly tedy odpovědnost za proces prodeje. Úprava spočívala v prodejních, správních a režijních nákladech příslušných společností ve spojení a v zisku (6,89 %), který byl získán od spolupracujících nezávislých dovozců.

(359) V návaznosti na poznámku ze dne 20. prosince 2019 namítli tři obchodníci s šetřeným výrobkem, že při srovnávání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou by Komise měla zohlednit prvky stanovené v čl. 2 odst. 10 základního nařízení, jako jsou fyzické vlastnosti, slevy z cen, množstevní rabaty, obchodní úroveň, poskytnutí úvěru, náklady na službu zákazníkům, provize a „jiné činitele“ (zejména u nákladů na certifikaci výrobků vyšší úrovně). Tytéž strany opakovaly podobná tvrzení o nákladech na poskytnutí úvěru a technické služby zákazníkům i později.

(360) Jak je vysvětleno výše ve 357. bodě odůvodnění, tam, kde to bylo opodstatněné v zájmu spravedlivého srovnání, upravila Komise vývozní cenu o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen, v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Tato tvrzení se proto zamítají jako nadbytečná.

(361) Jeden uživatel ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tvrdil, že by Komise neměla porovnávat běžnou hodnotu založenou na hodnotách podle databáze Global Trade Atlas a prodejních, správních a režijních nákladů a zisku výrobce v reprezentativních zemích s vývozní cenou stanovenou na základě cen surovin, prodejních, správních a režijních nákladů a ziskového rozpětí čínských vyvážejících výrobců v ČLR. Podle uživatele musí být vývozní cena i běžná hodnota založeny na stejných nákladech na suroviny a stejných prodejních, správních a režijních nákladech.

(362) Komise s touto charakteristikou výpočtu dumpingu nesouhlasila. Jak je vysvětleno v oddíle 3.1.4.4, Komise stanovila běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Jak je vysvětleno v oddíle 3.2, na rozdíl od toho, co tvrdí uživatel, odvodila Komise vývozní cenu od skutečných cen účtovaných spolupracujícími vyvážejícími výrobci, nikoli od nákladů. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(363) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku tvrdili, že Komise nesprávně upravila vývozní cenu prodeje prostřednictvím obchodníků ve spojení o provize podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Dále tvrdili, že Komise neposkytla žádný důkaz, který by dokládal potřebu takové úpravy. Oba vyvážející výrobci argumentovali, že výrobní a prodejní společnosti ve svých příslušných skupinách tvoří jediný hospodářský subjekt.

(364) Komise s těmito tvrzeními nesouhlasila. Z důvodů sdělených oběma skupinám vyvážejících výrobců v dokumentu poskytnutí dodatečných konečných informací Komise neměla za to, že kterákoli skupina tvoří jediný hospodářský subjekt. Podrobnosti argumentů vysvětlených v těchto dokumentech obsahují důvěrné obchodní informace a nelze je zde podrobně shrnout. Ve svém posouzení Komise zvažovala zejména: i) zda skutečně existuje rozdělení úloh mezi dotčenými společnostmi, a sice že jedna zajišťuje pouze prodej a druhá pouze výrobu; a ii) zda hlavní funkcí těchto prodejních společností je prodej nebo usnadnění prodeje výrobku společnosti. Komise se také zabývala umístěním společností a podrobně zvážila jejich prodejní, režijní a správní náklady. Na základě tohoto posouzení byla uvedená tvrzení zamítnuta.

(365) Ve svých připomínkách k poskytnutí dodatečných konečných informací společnost Sinopec Group nesouhlasila se závěrem Komise, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení je nezbytná. Vyvážející výrobce za prvé tvrdil, že přímý prodej společnosti Sinopec Chongqing do USA je omezený a „neobvyklý“. Společnost Sinopec Group také uvedla, že společnost Sinopec Ningxia nemá přímý vývozní prodej. Tvrdila, že úprava může být odůvodněna pouze v případě, že takový přímý vývozní prodej je (velmi) podstatný. Dále společnosti Sinopec Group tvrdila, že skutečnost, že výrobní společnosti mají významný přímý domácí prodej, není pro účely určení existence jediného hospodářského subjektu významná. Kromě toho společnost Sinopec Group argumentovala, že prodejní náklady společností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia se vztahují pouze na vnitrostátní prodej a vývozní prodej do USA v případě společnosti Sinopec Chongqing, a nejsou tedy relevantní. Společnost Sinopec Group dále uvedla, že skutečnost, že společnost Sinopec Central China nakupuje PVA od výrobců, kteří nejsou ve spojení, neznamená, že nemůže představovat jediný hospodářský subjekt s výrobními společnostmi. Kromě toho společnost Sinopec Group považovala tyto nákupy za velmi omezené a tvrdila, že úpravu lze provést pouze tehdy, jsou-li nákupy od stran, jež nejsou ve spojení, podstatné. A konečně také společnost Sinopec tvrdila, že vzdálenost mezi výrobními společnostmi a obchodníkem je nepodstatná.

(366) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Uvedla, že společnost Sinopec Group ve svých připomínkách k poskytnutí dodatečných konečných informací nezpochybnila skutečnosti, na nichž Komise založila své posouzení, a nenabídla další skutečnosti. V souvislosti se skutečností, že společnosti Sinopec Central China, Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia jsou všechny ovládány skupinou Sinopec, Komise připomněla, že existence společné kontroly je nezbytným předpokladem existence jediného hospodářského subjektu a vede k analýze toho, zda souhrn relevantních skutečností týkajících se obchodníka ve spojení prokazuje existenci jediného hospodářského subjektu. Účelem je zjistit, zda funkce vykonávané obchodníkem ve spojení jsou podobné funkcím interního prodejního oddělení, či nikoli. Tato analýza musí být provedena na základě skutečností zjištěných v každém jednotlivém případě, a jakékoli srovnání s jinými šetřeními, kde bylo (nebo nebylo) rozhodnuto provést úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, není vždy vhodné.

(367) Na základě nesporných skutečností případu a po zvážení argumentů předložených společností Sinopec Group v její odpovědi na poskytnutí konečných dodatečných informací Komise usoudila, že tomu tak v projednávaném případě není.

(368) Zaprvé, společnost Sinopec Chongqing má významný přímý prodej do třetích zemí. Přestože její procentní podíl na celkových vývozních prodejích mohl být nižší než v některých jiných případech, Komise jej stále považovala za značný. Společnost Sinopec Group uvedla, že vývozní prodej společnosti Sinopec Chongqing do třetích zemí je „neobvyklý", protože probíhá směrem do USA, aby využil nulové celní sazby podle příslušných antidumpingových právních předpisů USA. Přestože Komise nebyla schopna ověřit pravdivost tohoto tvrzení, uvedla, že to neubírá na váze skutečnosti, že společnost Sinopec Chongqing provádí skutečný vývozní prodej na trhy třetích zemí, který jako takový uznávají i orgány dotčené dovozní země. Sama společnost Sinopec navíc uznala, že na tyto prodeje připadá část prodejních nákladů společnosti Sinopec Chongqing.

(369) Komise nesouhlasila s tím, že existence přímého prodeje výrobcem na domácím trhu není relevantní. Jak stanovil Soudní dvůr ([90]), jediný hospodářský subjekt existuje, pokud výrobce svěřuje distribuční společnosti úkoly, které obvykle spadají do působnosti interního prodejního oddělení. Prodej na domácím i vývozním trhu uvedený v 368. bodě odůvodnění je obvykle úkolem prodejního oddělení. V této souvislosti Komise vzala na vědomí, že společnost Sinopec nezpochybnila prodejní náklady, pokud jde o vnitrostátní prodej (a část vývozního prodeje), a měla za to, že „je zcela běžné, že těmto společnostem vznikly prodejní náklady".

(370) Komise uvedla, že společnost Sinopec nezpochybnila ani to, že společnost Sinopec Central China výhradně neprodává ani skutečně nevyváží PVA vyráběný skupinou, ale obchoduje i s PVA, který vyrábí ostatní společnosti, jež nejsou ve spojení. Skutečnost, že společnost nevyvážela tento PVA od třetích stran, ale prodává jej na domácím trhu, nezneplatňuje závěr, že se v tomto ohledu společnost chovala spíše jako obchodník než jako interní prodejní oddělení.

(371) A konečně, pokud jde o nákupy společnosti Sinopec Central China od výrobců PVA, kteří nejsou ve spojení, Komise nesouhlasila s tvrzením, že úpravu lze provést pouze v případě, že nákupy od stran, které nejsou ve spojení, jsou podstatné. Pouhá skutečnost, že tomu tak bylo ve věci *Musim Mas* ([91]), neznamená, že poměr nákupů zjištěný v tomto případě je prahovou hodnotou, pod níž společnosti tvoří jediný hospodářský subjekt a nad níž jediný hospodářský subjekt nemůže existovat. Ve skutečnosti žádný z výše projednávaných prvků není sám o sobě rozhodující. Měly by být uvažovány jako celek v kontextu každého jednotlivého případu.

(372) Závěrem Komise připomněla, že účelem analýzy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení je určit status obchodní společnosti ve spojení s ohledem na souhrn relevantních skutečností. Není požadováno, aby pro všechny společnosti ve skupině byla zjištěna existence všech skutečností, na základě čehož by bylo možné dospět k závěru, že daná společnost v této skupině musí být považována za zástupce jednajícího na základě provize. Argument, že společnost Sinopec Central China by mohla být považována za takového zástupce ve vztahu k jedné společnosti ve skupině, ale za interní prodejní oddělení ve vztahu k jiné společnosti v téže skupině, není přesvědčivý.

(373) Při zkoumání celkového obrazu skupiny Sinopec a činnosti společnosti Sinopec Central China ve skupině Komise skutečně potvrdila, že tato společnost nemůže být považována za interní prodejní oddělení, ale spíše za obchodníka ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

(374) Z výše uvedených důvodů bylo toto tvrzení zamítnuto.

([90]) Viz například rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2015 ve věci T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, bod 43.
([91]) Tamtéž.

(375) Ve svých připomínkách k poskytnutí dodatečných konečných informací skupina Wan Wei nesouhlasila se závěrem Komise, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení je u prodeje společnosti Mengwei prostřednictvím skupiny Wan Wei nezbytná. Skupina Wan Wei si stěžovala na to, že jí bylo poskytnuto pouze 5 dní na vyjádření k poskytnutí dodatečných konečných informací, namísto zákonné minimální lhůty 10 dnů, čímž byla narušena její práva na obhajobu. Skupina Wan Wei poté uvedla, že Komise během inspekce na místě údajně uvedla, že společnost Mengwei je pouze továrnou nebo výrobní základnou skupiny Wan Wei. Vyvážející výrobce poté tvrdil, že skupina Wan Wei ovládá společnost Mengwei, a tvoří s ní tedy jediný hospodářský subjekt. Podle vyvážejícího výrobce to Komise implicitně uznala tím, že skupině Wan Wei přidělila jediné dumpingové rozpětí.

(376) Vyvážející výrobce poté tvrdil, že vývozní prodej společnosti Mengwei do třetích zemí není ve srovnání s veškerým jejím prodejem podstatný. Vyvážející výrobce argumentoval, že úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení lze provést pouze tehdy, je-li takový přímý vývozní prodej (velmi) podstatný. Vyvážející výrobce dále tvrdil, že při posuzování toho, zda skupina Wan Wei působí jako prodejní oddělení společnosti Mengwei, není přímý domácí prodej společnosti Mengwei relevantní. Vyvážející výrobce argumentoval, že existence přímého prodeje výrobní společností v žádném případě nevylučuje zjištění jediného hospodářského subjektu. Vyvážející výrobce potvrdil, že skupina Wan Wei nakupuje PVA od výrobců, kteří nejsou ve spojení, ale tvrdil, že tyto nákupy představují ve srovnání s nákupy od společnosti Mengwei malé množství. Vyvážející výrobce tvrdil, že skutečnost, že obchodník nakupuje výrobky i od jiných společností, neznamená, že tento obchodník nemůže tvořit jediný hospodářský subjekt s výrobní společností. A konečně vyvážející výrobce uváděl, že vzdálenost mezi skupinou Wan Wei a společností Mengwei je nepodstatná.

(377) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Pokud jde o věcnou část tvrzení, Komise uvedla, že čl. 20 odst. 5 základního nařízení pro připomínky k poskytnutí dodatečných konečných informací výslovně stanoví kratší lhůtu než 10 dnů. Vzhledem k tomu, že se obdržené připomínky týkaly pouze jednoho aspektu zjištění v rámci šetření, Komise měla za to, že lhůta 5 dnů je dostatečná. Kromě toho pokud vyvážející výrobce zařazený do vzorku považoval tuto lhůtu za nedostatečnou, mohl požádat o prodloužení. O takové prodloužení požádala jiná zúčastněná strana a bylo jí Komisí poskytnuto.

(378) Pokud jde o věcnou část tvrzení, Komise uvedla, že skupina Wan Wei ve svých připomínkách k poskytnutí dodatečných konečných informací nezpochybnila skutečnosti, na nichž Komise založila své posouzení, a nenabídla žádné dodatečné skutečnosti. S ohledem na skutečnost, že společnost Mengwei je ovládána skupinou Wan Wei, Komise připomněla, že kontrola obchodní společnosti nad výrobcem (či naopak) je nezbytným předpokladem existence jediného hospodářského subjektu a vede k analýze toho, zda souhrn relevantních skutečností týkajících se obchodníka ve spojení prokazuje existenci jediného hospodářského subjektu. Účelem je zjistit, zda funkce vykonávané obchodníkem ve spojení jsou podobné funkcím interního prodejního oddělení, či nikoli. Tato analýza musí být provedena na základě skutečností zjištěných v každém jednotlivém případě, a jakékoli srovnání s jinými šetřeními, kde bylo nebo nebylo rozhodnuto provést úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, proto postrádá smysl.

(379) Na základě nesporných skutečností případu a po zvážení argumentů předložených skupinou Wan Wei v její odpovědi na poskytnutí dodatečných konečných informací se Komise domnívala, že tomu tak v projednávaném případě není.

(380) Zaprvé, pokud jde o tvrzení, že skupina Wan Wei a společnost Mengwei tvoří jediný subjekt, protože jsou považovány za skupinu, a tudíž jim náleží jedno dumpingové rozpětí, Komise poznamenala, že to neznamená, že tvoří jediný hospodářský subjekt. Jedná se o dva různé pojmy. Komise také upozornila, že nikdy během šetření nesouhlasila s tím, že společnost Mengwei je pouze továrnou nebo výrobní základnou skupiny Wan Wei. Záměr použít čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení na prodej společnosti Mengwei prostřednictvím skupiny Wan Wei skutečně potvrzuje, že Komise s tímto tvrzením nesouhlasí.

(381) Za druhé Komise souhlasila s tím, že podíl přímého prodeje do třetích zemí na celkovém prodeji společnosti Mengwei (na vývoz a na domácím trhu) je relativně nízký. Důvodem je skutečnost, že společnost Mengwei má významný přímý prodej na domácím trhu. Pokud by se tedy porovnal přímý vývoz společnosti Mengwei se všemi jejími vývozními prodeji (bez prodeje na domácím trhu), byl by jeho podíl výrazně vyšší.

(382) Za třetí Komise nesouhlasila s tím, že existence přímého prodeje výrobcem na domácím trhu není relevantní. Jak stanovil Soudní dvůr ([92]), jediný hospodářský subjekt existuje, pokud výrobce svěřuje distribuční společnosti úkoly, které obvykle spadají do působnosti interního prodejního oddělení. Přímý prodej na domácím trhu (i vývozní prodej uvedený výše) je obvykle úkolem prodejního oddělení. V tomto ohledu Komise rovněž uvedla, že skupina Wan Wei nezpochybnila argument Komise založený na prodejních nákladech společnosti Mengwei. Tyto náklady jasně prokazují, že společnost Mengwei má své vlastní obchodní oddělení a není jen továrnou nebo výrobní základnou skupiny Wan Wei Group, jak tvrdí vyvážející výrobce. V každém případě Komise připomněla, že společnost Mengwei má významný přímý vývozní prodej, jak je vysvětleno výše, což samo o sobě postačuje k prokázání toho, že má skutečné prodejní oddělení pro vývozní prodej.

(383) Komise uvedla, že skupina Wan Wei Group nezpochybnila ani to, že skupina Wan Wei výhradně neprodává ani skutečně nevyváží PVA vyráběný skupinou, ale obchoduje i s PVA, který vyrábí ostatní společnosti, jež nejsou ve spojení. To rovněž podporuje závěr, že se skupina Wan Wei Group chovala spíše jako obchodník než jako interní prodejní oddělení společnosti Mengwei.

(384) A konečně, pokud jde o nákupy skupiny Wan Wei od výrobců PVA, kteří nejsou ve spojení, Komise nesouhlasila s tvrzením, že úpravu lze provést pouze v případě, že nákupy od stran, které nejsou ve spojení, jsou podstatné. Pouhá skutečnost, že tomu tak bylo ve věci *Musim Mas* ([93]), neznamená, že poměr nákupů zjištěný v tomto případě je prahovou hodnotou, pod níž společnosti tvoří jediný hospodářský subjekt a nad níž jediný hospodářský subjekt nemůže existovat. Ve skutečnosti žádný z výše projednávaných prvků není sám o sobě rozhodující. Měly by být uvažovány jako celek v kontextu každého jednotlivého případu.

(385) Při zkoumání celkového obrazu skupiny Wan Wei a činnosti této skupiny, pokud jde o PVA vyráběné společností Mengwei, Komise skutečně potvrdila, že skupina nemůže být považována za interní prodejní oddělení společnosti, ale spíše za obchodníka ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

(386) Z výše uvedených důvodů bylo toto tvrzení zamítnuto.

(387) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku a výrobce v Unii / uživatel uvedli, že by neměla být provedena žádná úprava o nevratnou daň z přidané hodnoty. Tyto zúčastněné strany zejména tvrdily, že Komise nevysvětlila, proč je taková úprava nezbytná, zejména s ohledem na skutečnost, že běžná hodnota je stanovena (zčásti) pomocí údajů ze třetí země. Tyto zúčastněné strany rovněž tvrdily, že Komise nevysvětlila, proč by bez úpravy DPH existoval rozdíl mezi vývozní cenou a stanovenou běžnou hodnotou, který by ovlivňoval srovnatelnost cen. Podle jejich názoru, nedochází k vrácení DPH na vstupu, neboť běžná cena je odvozena z výpočtu, a proto by neměly být prováděny žádné úpravy o rozdíly vrácené DPH.

(388) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise provedla úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení o rozdíl v nepřímých daních mezi prodejem na vývoz z ČLR do Unie a běžnou hodnotou, pokud byly vyloučeny nepřímé daně, jako je DPH. Komise nemusí prokázat, že na početně stanovenou běžnou hodnotu se vztahuje DPH, kterou lze plně vrátit po prodeji na domácím trhu, neboť to není relevantní. Běžná hodnota, která byla početně zjištěna, jak je uvedeno v 295. a v 335. až 347. bodě odůvodnění, nezahrnovala DPH, neboť pro výpočet běžné hodnoty ve vyvážející zemi se používají nezkreslené hodnoty v reprezentativní zemi po očištění o jejich DPH. Skutečná situace ohledně režimu DPH při prodeji na domácím trhu a při vývozu se realizuje zcela v ČLR. Šetření dospělo k závěru, že v období šetření v ČLR mají vyvážející výrobci povinnost platit DPH ve výši 13 % nebo 16 % (sazba 13 % je použitelná od dubna do června 2019 a 16 % od července 2018 do března 2019) při vývozu, zatímco 5 %, 9 % nebo 10 % se vrací (sazba 5 % je použitelná od července do srpna 2018, 9 % od září do října 2018 a 10 % od listopadu 2018 do června 2019). V souladu s čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení Komise tudíž řádně upravila běžnou hodnotu o rozdíl v nepřímém zdanění, v tomto případě DPH, která je částečně vrácena u prodeje na vývoz. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

([92]) Viz například rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2015 ve věci T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, bod 43.
([93]) Tamtéž.

(389) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři dovozci zopakovali své připomínky, že by Komise měla upravit vývozní cenu tak, aby zohledňovala to, že i) čínští vyvážející výrobci nikdy nejmenují obchodní zástupce nebo zprostředkovatele, ale spíše jednají přímo s dovozci v Unii; ii) vyvážejícím výrobcům PVA nízké kvality nevznikly náklady na výzkum a vývoj; iii) čínští vyvážející výrobci nikdy neumožňují odklad plateb, a tudíž jim nevznikají finanční náklady; iv) čínský vyvážející výrobce nikdy neposkytuje technickou pomoc po prodeji.

(390) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise uvedla, že vývozní cenu stanovila na základě na skutečně zaplacených cen upravených o všechny úlevy, které oprávněně požadovali vyvážející výrobci zařazení do vzorku. Prvky uvedené obchodníky nebyly přičteny k početně stanovené běžné hodnotě, takže nevznikl žádný problém v oblasti srovnatelnosti. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.4. **Dumpingové rozpětí**

(391) U spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(392) Na základě toho činí konečná vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %

(393) Pro spolupracující vyvážející výrobce, kteří nebyli zařazeni do vzorku, vypočetla Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Toto rozpětí bylo tudíž stanoveno na základě rozpětí stanovených pro vyvážející výrobce zařazené do vzorku.

(394) Na tomto základě činí konečné dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 80,4%.

(395) U všech ostatních vyvážejících výrobců v dotčené zemi stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce je objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie vyjádřený jako podíl na celkovém objemu vývozu – jak je uveden v dovozních statistikách Eurostatu – z dotčené země do Unie.

(396) Úroveň spolupráce je v tomto případě vysoká, protože dovoz od spolupracujících vyvážejících výrobců představoval prakticky celý vývoz do Unie v období šetření. Na základě toho Komise rozhodla, že stanoví zbytkové dumpingové rozpětí na úrovni spolupracující společnosti zařazené do vzorku s nejvyšším dumpingovým rozpětím.

(397) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %
Ostatní spolupracující společnosti	80,4 %
Všechny ostatní společnosti	193,2 %

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroba v Unii

(398) Během období šetření vyráběli obdobný výrobek v Unii čtyři výrobci: Kuraray Europe GmbH; Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Solutia Europe SPRL, Wacker Chemie AG. Tito výrobci představují „výrobní odvětví Unie" ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(399) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena na přibližně [114 000 – 120 000] tun. Tento číselný údaj Komise stanovila na základě veškerých dostupných informací týkajících se výrobního odvětví Unie, například informací získaných od žadatele a všech známých výrobců v Unii. Jak je uvedeno ve 30. bodě odůvodnění, do vzorku, který představuje více než 80 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii, byli vybráni dva výrobci v Unii.

4.2. Určení příslušného trhu Unie

(400) Aby zjistila, zda výrobní odvětví Unie utrpělo újmu, a za účelem stanovení spotřeby a různých ekonomických ukazatelů týkajících se situace výrobního odvětví Unie Komise zkoumala, zda a do jaké míry musí být v analýze vzato v úvahu následné využití obdobného výrobku vyráběného výrobním odvětvím Unie.

(401) PVA se používá jako meziprodukt pro výrobu papíru a lepenky; výrobu PVB pryskyřic pro výrobu PVB fólií; jako pomocná látka pro polymerizaci pro plasty a pro výrobu emulzí a lepidel. Komise zjistila, že významná část produkce výrobců v Unii byla určena k využití pro vlastní spotřebu. Výrobní odvětví Unie je většinou vertikálně integrováno a PVA se často jen přesunuje v rámci stejné společnosti nebo skupiny společností k dalšímu zpracování.

(402) Rozlišení mezi závislým a volným trhem je pro analýzu újmy důležité, neboť výrobky určené pro vlastní spotřebu nejsou vystaveny přímé hospodářské soutěži s dovozem. Naopak výrobek určený pro volný trh je v přímé hospodářské soutěži s dovozy dotčeného výrobku.

(403) Komise získala údaje o veškeré činnosti v oblasti PVA, a aby si mohla vytvořit obrázek o výrobním odvětví Unie jako celku, stanovila, zda byla výroba určena pro vlastní spotřebu, nebo pro volný trh.

(404) Komise posoudila určité hospodářské ukazatele týkající se výrobního odvětví Unie na základě údajů týkajících se volného trhu. Těmito ukazateli jsou: objem prodeje a prodejní ceny na trhu Unie, podíl na trhu, růst, objem vývozu a ceny, ziskovost, návratnost investic a peněžní tok. Pokud to bylo možné a odůvodněné, Komise tyto zjištěné údaje porovnala s údaji pro závislý trh, aby získala kompletní představu o situaci ve výrobním odvětví Unie.

(405) Další hospodářské ukazatele však bylo možné smysluplně posoudit pouze se zřetelem na veškerou činnost, včetně využití pro vlastní spotřebu výrobního odvětví Unie. Jedná se o: výrobu, kapacitu, využití kapacity, zaměstnanost a produktivitu. Tyto ukazatele závisí na veškeré činnosti, bez ohledu na to, zda je výroba určena pro vlastní spotřebu nebo prodávána na volném trhu.

(406) Po poskytnutí informací společnosti Cordial, Wacker a Wegochem tvrdily, že obecný informační dokument nezahrnoval relevantní informace, jako je žadatelova výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje a jeho podíl na trhu.

(407) Komise v reakci na žádost společností znovu posoudila informace poskytnuté v rozpětích a/nebo v podobě indexu pro výrobu, výrobní kapacitu a zaměstnanost. Vzhledem k tomu, že tyto informace obsahují údaje o čtyřech společnostech, byly tyto údaje společnosti zpřístupněny ve skutečných číslech a zpřístupněny zúčastněným stranám ve veřejně přístupném spisu.

(408) Pokud jde o důvěrné údaje od žadatele, Komise musí žádost společností zamítnout. Základní nařízení vyžaduje, aby Komise posoudila újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie, a nikoli konkrétním výrobcům. V tomto případě se požadované údaje týkají makroukazatelů a zahrnovaly všechny známé výrobce v Unii. Neexistuje důvod pro vyčleňování údajů jednoho jediného výrobce, zejména pokud jsou tyto údaje podle článku 19 základního nařízení důvěrné.

(409) Po poskytnutí informací společnost Wacker a Čínská obchodní komora pro kovy, nerosty a chemikálie (China Chamber of Commerce of Metals, Minerals and Chemicals, dále jen „CCCMC“) zpochybnily přístup Komise k analýze trhu vlastní spotřeby a volného trhu. Společnost Wacker tvrdila, že Komise by měla provést jasné posouzení makroekonomických a mikroekonomických ukazatelů pouze pro žadatele, aby se zabránilo zkreslenému posouzení újmy.

(410) Komise s tvrzením společnosti Wacker nesouhlasila. Výrobní odvětví Unie se skládá ze čtyř výrobců, z nichž dva jsou aktivní na volném trhu. Tudíž, jak je vysvětleno výše v 402. až 405. bodě odůvodnění, zatímco u některých ekonomických ukazatelů bylo považováno za vhodné odkazovat pouze na údaje týkající se volného trhu, ostatní hospodářské ukazatele bylo možné smysluplně zkoumat pouze s odkazem na celou činnost, včetně vlastní spotřeby výrobního odvětví Unie.

(411) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

4.3. **Spotřeba v Unii**

(412) Komise stanovila spotřebu v Unii na základě a) vlastní spotřeby podle využití pro vlastní spotřebu při výrobě v Unii, b) prodejů všech známých výrobců v Unii na trhu v Unii a c) dovozu ze všech třetích zemí do Unie podle údajů Eurostatu, přičemž rovněž vzala v úvahu údaje předložené spolupracujícími vyvážejícími výrobci v dané zemi. Na tomto základě se spotřeba v Unii vyvíjela takto:

Tabulka 1

Spotřeba v Unii (v tunách)

	2016	2017	2018	Období šetření
Celková spotřeba v Unii	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Index	*100*	*98*	*106*	*102*
Trh vlastní spotřeby	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Index	*100*	*105*	*116*	*109*
Volný trh	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Index	*100*	*96*	*103*	*100*

Zdroj: Eurostat, podnět, ověřené odpovědi na dotazník.

(413) Spotřeba PVA vyrobeného pro vlastní spotřebu se v posuzovaném období zvýšila o 9 %. Spotřeba na volném trhu, jakož i celková spotřeba však ve stejném období zůstaly relativně stabilní.

(414) Celková spotřeba v období šetření stoupla z přibližně [214 000 – 219 000] tun v roce 2016 na zhruba [218 000 – 223 000] tun v období šetření, zatímco spotřeba na volném trhu ve stejném období zůstala stabilní na úrovni okolo [162 000 – 167 000] tun.

(415) CCCMC tvrdila, že Komise náležitě neanalyzovala trh pro vlastní spotřebu a samotnou vlastní spotřebu. Konkrétně CCCMC došla k závěru, že Komise dostatečně neinformovala strany o části vlastní spotřeby a výroby pro vlastní spotřebu v poměru k celkové spotřebě a výrobě a o tom, jaký podíl výroby směřoval na volný trh. Strana zopakovala své tvrzení po druhém poskytnutí dodatečných informací.

(416) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila a objasnila, že spotřeba na trhu vlastní spotřeby zveřejněná zúčastněným stranám odpovídá výrobě pro vlastní spotřebu. Celková výroba je uvedena v tabulce 4. Na základě údajů o výrobě pro vlastní spotřebu v tabulce 1 lze snadno vypočíst vývoj výroby pro volný trh. Komise se proto domnívala, že strany byly informovány o všech nezbytných parametrech týkajících se trhu pro vlastní spotřebu a volném trhu. Kromě toho byla vlastní spotřeba výrobního odvětví Unie rozsáhle analyzována v oddíle 5.2.4 „Využití pro vlastní spotřebu“ a zveřejněna všem zúčastněným stranám. Pro přehlednost však Komise v revidované tabulce 4 doplnila další řádkovou položku „objem výroby na volném trhu“.

4.4. **Dovoz z dotčené země**

4.4.1. *Objem dovozu z dotčené země a jeho podíl na trhu*

(417) Objem dovozu stanovila Komise na základě databáze Eurostatu. Podíl dovozu na trhu byl stanoven na základě srovnání objemu dovozu se spotřebou na volném trhu v Unii uvedenou výše v tabulce 1.

(418) Dovoz z dotčené země do Unie se vyvíjel takto:

Tabulka 2

Objem dovozu (v tunách) a podíl na trhu

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem dovozu z ČLR v tunách	35 285	44 216	54 326	53 930
Index	*100*	*125*	*154*	*153*
Podíl na trhu	20–25 %	25–30 %	30–35 %	30–35 %
Index	*100*	*131*	*149*	*153*

Zdroj: Eurostat

(419) Dovoz z dotčené země se v průběhu posuzovaného období zvýšil o 53 %, z přibližně 35 000 tun v roce 2016 na téměř 54 000 tun v období šetření. Podíl čínského dovozu na volném trhu se tak v období šetření zvýšil z 20–25 % v roce 2016 na 30–35 %.

4.4.2. *Ceny dovozu z dotčené země a cenové podbízení*

(420) Vývoj cen dovozu stanovila Komise na základě údajů Eurostatu.

(421) Průměrná cena dovozu z dotčené země do Unie se vyvíjela takto:

Tabulka 3

Dovozní ceny (EUR/kg)

	2016	2017	2018	Období šetření
ČLR	1,49	1,39	1,34	1,49
Index	*100*	*94*	*90*	*100*

Zdroj: Eurostat

(422) Dovozní ceny z dané země zůstaly v posuzovaném období relativně stabilní, přibližně 1,49 EUR/kg. V období šetření byl podle průměrných cen v Unii v tabulce 7 cenový rozdíl mezi danými dovozy a cenami v Unii [10–40 %].

(423) Cenové podbízení bylo u dovozů stanoveno podle údajů spolupracujících vyvážejících výrobců v dané zemi a údajů o domácím prodeji poskytnutých výrobním odvětvím Unie za období šetření. Cenové podbízení během období šetření zjistila Komise srovnáním:

— váženého průměru prodejních cen jednotlivých typů výrobku výrobců Unie účtovaných odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, a upravených na úroveň ceny ze závodu a

— odpovídajících vážených průměrných cen podle typu výrobku z dovozu spolupracujících čínských výrobců, které byly účtovány prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF (zahrnujících náklady, pojištění a přepravu zboží), s příslušnou úpravou o náklady na celní odbavení a náklady po dovozu.

(424) Toto cenové srovnání bylo provedeno u jednotlivých typů obchodů na stejné obchodní úrovni a po odečtení dodatečných slev z cen. V případě potřeby byla dovozní cena daného výrobku dovezeného z ČLR při porovnání se srovnatelným typem výrobku prodávaným výrobním odvětvím Unie příslušně upravena.

(425) Pokud jde o rozdíly některých vlastností mezi daným výrobkem a obdobným výrobkem, jak je uvedeno výše v 73. až 77. bodě odůvodnění, konkurují druhy výrobků dovezené z ČLR druhům výrobků vyráběným a prodávaným výrobním odvětvím Unie. Protože však byl obsah popela v PVA vyráběném a prodávaném spolupracujícími vyvážejícími výrobci celkově vyšší než obsah popela v PVA vyráběném a prodávaném výrobním odvětvím Unie, dospěla Komise k závěru, že je odůvodněna úprava, aby bylo zajištěno spravedlivé srovnání mezi čínskými a evropskými druhy výrobků podle PCN. Komise určila tuto úpravu na základě rozdílu zjištěného u dovozů PVA s vysokým a nízkým obsahem popela z třetích zemí podle informací poskytnutých uživateli. Cenový rozdíl byl určen ve výši 10 %.

(426) Proto byla cena CIF u PVA s vysokým obsahem popela prodávaného spolupracujícími vyvážejícími výrobci navýšena o 10 %.

(427) Po poskytnutí informací společnost Ahlstrom-Munksjö zpochybnila úpravu ve výši 10 %, protože Komise nezveřejnila zdroj údajů, a zúčastněné strany proto neměly možnost spolehlivost těchto údajů posoudit.

(428) V tomto ohledu Komise objasnila, že, jak je vysvětleno výše v 425. bodě odůvodnění, úprava byla vypočtena na základě cenového rozdílu u dovozů PVA s vysokým a nízkým obsahem popela ze třetích zemí pro srovnatelná PCN shromážděná od uživatelů a ověřená během šetření (skutečné transakce).

(429) Dále, protože má obsah metanolu a balení zanedbatelný vliv na ceny, jak je vysvětleno v 81. bodě odůvodnění výše, Komise dospěla k závěru, že pro účely cenového podbízení není třeba tyto vlastnosti brát v úvahu.

(430) Výsledek srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl obratu výrobců v Unii během období šetření. Ukázal, že vážený průměr rozpětí cenového podbízení u dovozu z dotčené země na trh Unie činil 28,8 % až 36,7 %.

(431) Po poskytnutí informací několik zúčastněných stran, jmenovitě společnosti Wacker, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec Group, Wan Wei, Mengwei a Shuangxin, zpochybnilo výpočty Komise.

(432) Společnost Wacker a čínští vyvážející výrobci tvrdili, že výrobní odvětví Unie neprodalo 18 % vývozu z ČLR, neboť pro toto množství nebyla nalezena žádná srovnatelná PCN. Strany odkazovaly na rozsudek ve věci T-500/17, *Hubei Xinyegang v. Komise*, na podporu svého tvrzení, že Komisí provedená analýza újmy byla založena pouze na omezeném objemu prodeje výrobního odvětví Unie, a nikoli na celém obdobném výrobku.

(433) Komise zaprvé konstatovala, že tento rozsudek byl u Soudního dvora napaden, a proto nemůže být považován za směrodatný. Zadruhé, základní nařízení nevyžaduje, aby Komise provedla analýzu cen u každého druhu výrobku zvlášť. Právním požadavkem je spíše stanovení na úrovni obdobného výrobku. I když jsou jako výchozí bod pro takové posouzení používána PCN, neznamená to, že si různá PCN nekonkurují. Skutečnost, že některá PCN výrobního odvětví Unie nebyla srovnávána s dovozem, tedy neznamená, že nejsou vystavena cenovému tlaku ze strany dumpingového dovozu. Stanovení cenového podbízení a prodeje pod cenou tak, že se nejprve výpočte rozpětí na úrovni PCN, je totiž pouze mezistupněm a přípravným krokem tohoto požadovaného srovnání cen. Tento krok není právně nařízený, ale představuje standardní postup Komise. Zatřetí, v případech, kdy je použit výběr vzorku, není překvapivé, že neexistuje dokonalá shoda mezi dovozem vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a prodejem výrobního odvětví Unie zařazeného do vzorku. To nutně neznamená, že neexistuje dovoz určitých druhů, ale že tyto druhy nebyly během období šetření do Unie vyváženy výrobci zařazenými do vzorku.

A konečně jak je vysvětleno v 58. až 62. bodě odůvodnění, dospěla Komise k závěru, že všechny jakosti PVA si vzájemně konkurovaly, přinejmenším do určité míry. Proto 18 % vývozu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, které nebyly prodány výrobním odvětvím Unie, nepředstavuje samostatnou kategorii dotčeného výrobku, ale v plné míře konkuruje zbývajícím jakostem, pro něž byla nalezena shoda. Kromě toho PCN neprodávaná výrobním odvětvím Unie byly druhy výrobku vhodné pro použití v odvětvích lepidel, polymerizace a papírenství, a tudíž byly rovnocenné a v přímé konkurenci s jinými druhy výrobku vyráběnými a prodávanými výrobním odvětvím Unie pro použití ve stejných aplikacích, a to i v případě, že nebyly použity pro kvantifikaci cenového podbízení.

(434) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(435) Tytéž strany požádaly o poskytnutí dodatečných informací týkajících se podrobných výpočtů rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou podle jednotlivých PCN. Požádaly zejména o: i) PCN prodávaná výrobním odvětvím Unie; ii) průměrná množství a prodejní ceny podle jednotlivých PCN; a iii) podrobné rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou podle jednotlivých PCN. Uvedené strany s odkazem na *rozsudek ve věci Jindal Court* (věc T-301/16, *Jindal Saw Ltd a Jindal Saw Italia SpA v. Evropská komise*) tvrdily, že srovnání vývozních cen a prodejních cen výrobního odvětví Unie nebylo provedeno na stejné úrovni obchodu, neboť velká většina dovozů z ČLR se prodávala prostřednictvím obchodníků a dovozců, kteří nejsou ve spojení, zatímco výrobní odvětví Unie prodávalo přímo konečným odběratelům, a že Komise by měla proto provést úpravu na úrovni obchodu.

(436) V souladu s článkem 19 základního nařízení však Komise nemohla odhalit požadované údaje podle typu výrobku. Zveřejnění podrobností v takové míře by umožnilo, buď přímo, nebo s doplněním informací o trhu, rekonstruovat důvěrné údaje o prodeji nebo o výrobě jednotlivých výrobců v Unii.

(437) Pokud jde o tvrzení o úpravě úrovně obchodu, Komise analyzovala cenu na trhu Unie při prodeji koncovým uživatelům ve srovnání s prodejem distributorům a nezjistila žádné konzistentní rozdíly v cenách pro různé úrovně obchodu. Kromě toho žádné další informace ze spisu neukazovaly na potřebu uplatnění jakékoli úpravy úrovně obchodu. Proto Komise dospěla k závěru, že úprava pro různé úrovně obchodu není v tomto případě opodstatněná.

(438) Společnost Wacker rovněž tvrdila, že Komise posoudila cenové účinky dotčených dovozů na výrobní odvětví Unie za celé posuzované období (po výpočtu podbízení za období šetření) na základě průměrných dovozních cen bez jakékoli úpravy o cla, náklady po dovozu a obsah popela.

(439) Toto tvrzení muselo být zamítnuto. Podle obvyklé praxe Komise byla rozpětí cenového podbízení vypočtena pouze za období šetření. Cenové dopady celého posuzovaného období však byly zohledněny z hlediska vývoje trendu dovozních cen. Aby bylo možné posoudit tento trend na srovnatelném základě v průběhu let, nebylo třeba provádět žádné úpravy. Kromě toho, i při zohlednění průměrných nákladů po dovozu a cel za celé posuzované období byly čínské ceny stále výrazně nižší než ceny výrobního odvětví Unie, což potvrzuje významné cenové podbízení zjištěné pro období šetření.

4.5. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.5.1. *Obecné poznámky*

(440) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení byly v rámci posouzení účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie vyhodnoceny všechny hospodářské ukazatele, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.

(441) Pro účely stanovení újmy Komise rozlišovala mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Komise posoudila mikroekonomické ukazatele na základě údajů poskytnutých žadatelem, které byly porovnány s údaji poskytnutými jinými výrobci v Unii, uživateli a dovozci a které jsou dostupné v úředních statistikách (Eurostat). Makroekonomické údaje se týkaly všech výrobců v Unii.

(442) Komise posoudila mikroekonomické ukazatele na základě údajů obsažených v odpovědích na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku. Pokud jde o druhého výrobce v Unii zařazeného do vzorku, společnost Wacker, je třeba uvést, že poskytnuté údaje nezahrnovaly mikroekonomické ukazatele, neboť společnost vyrábí pouze pro svou vlastní spotřebu, a obdobný výrobek tedy neprodává na volném trhu. Proto se mikroekonomické údaje týkaly pouze výrobce v Unii zařazeného do vzorku, který prodává na volném trhu, tj. společnosti Kuraray Europe GmbH. Oba soubory údajů byly shledány jako reprezentativní pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.

(443) Posuzovanými makroekonomickými ukazateli jsou: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita a výše dumpingového rozpětí.

(444) Posuzovanými mikroekonomickými ukazateli jsou: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, stav zásob, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

4.5.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.5.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(445) Celková výroba v Unii, výrobní kapacita a využití kapacity se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 4

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem výroby (v tunách)	129 310	120 807	123 492	114 235
Index	*100*	*93*	*95*	*88*
Výrobní kapacita (v tunách)	145 684	145 684	145 684	145 684
Index	*100*	*100*	*100*	*100*
Využití kapacity	89 %	83 %	85 %	78 %
Index	*100*	*93*	*95*	*88*
Objem výroby na volném trhu Unie (v tunách)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	600 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Index	*100*	*86*	*82*	*75*

Zdroj: Podnět, ověřené odpovědi na dotazník

(446) V průběhu posuzovaného období poklesl objem výroby výrobního odvětví Unie o 12 %. Tento pokles výroby ovlivnil téměř zcela dva jediné výrobce v Unii, kteří prodávají na volném trhu, neboť objem výroby výrobců v Unii, kteří vyrábějí pouze pro vlastní spotřebu, zůstal relativně stabilní.

(447) Uváděná kapacita zůstala za posuzované období beze změny. Využití kapacity však významně pokleslo v důsledku značného snížení objemu výroby realizované výrobci v Unii, kteří prodávají na volném trhu, a to za účelem snížení výrobních nákladů a ztrát. Každý z uvedených dvou výrobců skutečně musel v období 2017–2018 kvůli tlaku dumpingových dovozů část svých výrobních linek dočasně vyřadit z provozu.

(448) Pokles míry využití kapacity je tedy třeba přičíst výhradně snížení výroby realizované dvěma výrobci v Unii, kteří prodávají na volném trhu.

(449) Po druhém poskytnutí dodatečných informací společnost Solutia tvrdila, že pokles využití kapacity realizovaný výrobním odvětvím Unie nesledoval trend dovozu z ČLR, neboť se zvyšoval od roku 2017 do roku 2018, kdy dovoz narůstal, a snížil se v období šetření, kdy se dovoz z ČLR rovněž snížil.

(450) Tento argument musel být zamítnut. Za prvé, od roku 2017 do roku 2018 se míra využití kapacity výrobního odvětví Unie zvýšila o 2 procentní body, zatímco spotřeba na volném trhu vzrostla o 7 procentních bodů. Ve stejném období se navíc dovoz z ČLR zvýšil o 23 % objemu a získal dalších 14 % podílu na trhu. Proto i s rostoucí poptávkou nemohlo výrobní odvětví Unie výrazně zvýšit svou produkci vzhledem k tomu, že jeho ceny byly stále vystaveny cenovému podbízení rostoucího dumpingového dovozu. Zadruhé, během období šetření, zatímco výrobní odvětví Unie snížilo míru využití své kapacity o 7 bodů a spotřeba v Unii na volném trhu klesla o 3 body, dovoz z ČLR zůstal stabilní (pokles o 395 tun) a zvýšil se o 3 procentní body podílu na trhu.

4.5.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(451) Objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 5

Objem prodeje a podíl na trhu

	2016	2017	2018	Období šetření
Celkový objem prodeje na volném trhu Unie (v tunách)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Index	*100*	*95*	*82*	*73*
Podíl na trhu	35–40 %	35–40 %	25–30 %	25–30 %
Index	*100*	*99*	*79*	*73*

Zdroj: Podnět, ověřené odpovědi na dotazník

(452) I přes relativně stabilní spotřebu poklesl v posuzovaném období objem prodejů výrobního odvětví Unie o 27 %.

(453) Projevilo se to poklesem podílu výrobního odvětví Unie na volném trhu z [35–40 %] v roce 2016 na [25–30 %] v průběhu období šetření, tj. pokles o 27 %.

4.5.2.3. Růst

(454) Spotřeba v Unii (volný trh) zůstala během posuzovaného období stabilní, zatímco objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu Unie poklesl o 27 %. Výrobnímu odvětví Unie tak podíl na trhu klesl, na rozdíl od podílu, který měl na trhu dovoz z dotčené země a jenž se během téhož období podstatně zvýšil.

4.5.2.4. Zaměstnanost a produktivita

(455) Zaměstnanost a produktivita se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 6

Zaměstnanost a produktivita

	2016	2017	2018	Období šetření
Počet zaměstnanců (v ekvivalentech plného pracovního úvazku – FTE)	370	313	324	327
Index	*100*	*85*	*88*	*88*
Produktivita (v jednotkách na zaměstnance)	350	386	382	349
Index	*100*	*110*	*109*	*100*

Zdroj: Podnět, ověřené odpovědi na dotazník

(456) Úroveň zaměstnanosti ve výrobním odvětví Unie ve zvažovaném období poklesla v důsledku snížení výroby realizované výrobci v Unii, kteří prodávají na volném trhu. Výsledkem bylo snížení pracovní síly o 12 % bez zohlednění nepřímé zaměstnanosti.

(457) Protože také poklesl objem výroby, zůstala produktivita výrobního odvětví Unie ve zvažovaném období relativně stabilní. Z toho je patrné, že výrobní odvětví Unie bylo ochotné přizpůsobit se měnícím se tržním podmínkám, aby bylo i nadále konkurenceschopné.

4.5.2.5. Velikost dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

(458) Všechna dumpingová rozpětí byla podstatně vyšší než nepatrná. Vzhledem k objemu a cenám dovozu z dotčené země byl dopad výše skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie značný.

(459) Jedná se o druhé antidumpingové šetření týkající se dotčeného výrobku. Předchozí šetření bylo ukončeno v roce 2008, aniž by byla uložena opatření, a pro posouzení účinků případného dřívějšího dumpingu nebyly k dispozici žádné údaje.

4.5.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.5.3.1. Ceny a faktory ovlivňující ceny

(460) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované nezávislým odběratelům v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Prodejní ceny v Unii

	2016	2017	2018	Období šetření
Průměrná jednotková prodejní cena na volném trhu (EUR/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	1,75–2,75	1,75–2,75
Index	*100*	*100*	*111*	*114*
Jednotkové výrobní náklady (EUR/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	2,00–3,00	2,00–3,00
Index	*100*	*104*	*119*	*124*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník

(461) Ve výše uvedené tabulce je znázorněn vývoj jednotkových prodejních cen výrobního odvětví Unie na volném trhu Unie v porovnání s odpovídajícími jednotkovými výrobními náklady. Prodejní ceny byly od začátku posuzovaného období v průměru nižší než jednotkové výrobní náklady.

(462) Jednotkové výrobní náklady výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období zvýšily o 24 %. Zvýšení nákladů bylo způsobeno zejména vyššími náklady na hlavní surovinu VAM. Prodejní ceny se ve stejném období zvýšily o 14 %, to však nestačilo k vyrovnání nárůstu cen surovin v důsledku významného cenového tlaku způsobeného čínskými dovozy.

4.5.3.2. Náklady práce

(463) Průměrné náklady práce u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance

	2016	2017	2018	Období šetření
Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance (Index)	*100*	*109*	*104*	*109*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník

(464) Během posuzovaného období se průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance zvýšily téměř o 9 %. Tento růstový trend byl zjištěn u obou výrobců v Unii zařazených do vzorku.

4.5.3.3. Zásoby

(465) Stav zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 9

Zásoby

	2016	2017	2018	Období šetření
Konečný stav zásob (v tunách)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Index	*100*	*64*	*59*	*60*

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník

(466) V průběhu posuzovaného období výrazně poklesla úroveň konečného stavu zásob, a to o 40 %. Toto snížení je způsobeno konkrétním rozhodnutím výrobce v Unii zařazeného do vzorku, který prodává na volném trhu. Protože společnost čelí ztrátám z prodeje v důsledku tlaku dumpingového dovozu, nepovažuje za hospodářsky odůvodněné vytvářet si zásoby, když poptávka po jejím výrobku poklesla.

4.5.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

(467) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se u výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 10

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2016	2017	2018	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	– 0,5 % – 5,0 %	– 5 % – 10 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 10 % – 15 %
Index	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Peněžní tok (v KEUR)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	– 500 – – 5 500
Index	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016	2017	2018	Období šetření
Investice (v KEUR)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Index	*100*	*49*	*26*	*28*
Návratnost investic	– 0,5 % – 5,0 %	– 2,5 % – 7,5 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 7,5 % – 12,5 %
Index	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník

(468) Ziskovost výrobce v Unii zařazeného do vzorku, který působí na volném trhu, stanovila Komise tak, že zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům na volném trhu v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje.

(469) Ziskovost se v posuzovaném období vyvíjela negativně: během všech čtyř let byly generovány ztráty, a to od [– 0,5 – – 5 %] v roce 2016 do [– 10,0 – – 15 %] v průběhu období šetření. Tento trend byl ovlivněn zejména cenovým tlakem vyvíjeným čínským dovozem, který neumožnil výrobci v EU zařazenému do vzorku zvyšovat ceny v reakci na nárůst nákladů.

(470) Čistý peněžní tok je schopnost výrobců v Unii financovat svoji činnost z vlastních zdrojů. Trend čistého peněžního toku se v průběhu posuzovaného období hodně změnil, zejména v důsledku nehotovostních výdajů, jako jsou odpisy, a v průběhu období šetření se zhoršil.

(471) Návratnost investic je zisk vyjádřený v procentech ve vztahu k čisté účetní hodnotě investic. Po klesajícím trendu podobně jako u ziskovosti zůstala ve zvažovaném období celkově negativní. Ve stejném období se úroveň investic ve výrobním odvětví Unie snížila o 72 %. Schopnost výrobního odvětví Unie opatřit si kapitál byla silně ovlivněna ztrátami vzniklými v posuzovaném období, jak je vidět z poklesu investic.

4.5.4. *Závěr ohledně újmy*

(472) Všechny hlavní ukazatele újmy vykazovaly během posuzovaného období zápornou tendenci. Objem výroby výrobního odvětví Unie poklesl o přibližně 12 % a objem prodeje na volném trhu se snížil o 27 %. Vzhledem k relativně stabilní spotřebě se to projevilo poklesem podílu na volném trhu z [35–40 %] v roce 2016 na [25–30 %] v průběhu období šetření, tj. poklesem o 10 procentních bodů.

(473) I když se prodejní ceny v posuzovaném období zvýšily o 14 %, ani přes úsilí výrobního odvětví Unie zlepšit efektivitu zvyšováním produktivity na zaměstnance to nestačilo na vyrovnání nárůstu jednotkových výrobních nákladů. V reakci na tlak dumpingového dovozu se objemy výroby ve výrobním odvětví Unie snížily, čímž se zvýšily jednotkové náklady. V kombinaci s nárůstem cen surovin, který výrobní odvětví Unie nedokázalo předat dále, to způsobilo depresi a stlačení cen ve výrobním odvětví Unie, a tedy i pokles ziskovosti.

(474) V důsledku výše uvedených trendů se ziskovost výrobního odvětví Unie snížila z [– 0,5 – – 5 %] v roce 2016 na [– 10,0 – – 15 %] v průběhu období šetření.

(475) Pokud jde o trh vlastní spotřeby, Komise analyzovala a podle potřeby použila své vlastní údaje, jak je vysvětleno výše v oddílu 4.2.

(476) V tomto konkrétním případě však vlastní spotřeba představovala přibližně jednu čtvrtinu celkové spotřeby Unie a spočívala téměř výhradně v přesunech v rámci stejné společnosti nebo skupiny společností. Tyto interní přesuny nejsou reprezentativní pro transakce na skutečném trhu vzhledem k povaze transakcí uvnitř skupiny. Navíc tyto přesuny nevstupují na volný trh, protože výrobek je plně použit integrovanými výrobci k dalšímu zpracování. Trh vlastní spotřeby tedy není vystaven přímé hospodářské soutěži s dovozem z dané země.

(477) Komise proto dospěla k závěru, že výkonnost výrobního odvětví Unie lze smysluplně zkoumat hlavně podle působení na volném trhu, jak je popsáno výše v 404. a 405. bodě odůvodnění.

(478) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

(479) Po poskytnutí informací společnost Wacker tvrdila, že snížení výrobní kapacity výrobního odvětví Unie musí být přičteno druhému výrobci v Unii, který prodával na volném trhu (tj. Sekisui). Podle společnosti Wacker bylo toto snížení obchodním rozhodnutím společnosti z doby před obdobím šetření a nebylo způsobeno dovozem z ČLR. Společnost Wacker argumentovala, že se společnost úmyslně rozhodla stáhnout se z trhu Unie, a proto by se negativní ukazatele, jako je výroba, prodej a zaměstnanost, neměly používat jako důkaz újmy.

(480) Komise s tímto výkladem nesouhlasila. Zaprvé, důkazy shromážděné při šetření naznačují, že snížení výroby a prodeje bylo způsobeno cenovým tlakem dovozu z ČLR. Neexistuje žádný důkaz o tom, že by tento závěr nebyl správný. Zadruhé, jak je vysvětleno výše v 447. bodě odůvodnění, žádný ze dvou výrobců v Unii prodávajících na volném trhu svou výrobní kapacitu nezvratně nesnížil. Výrobci pouze omezili svou produkci tím, že neprovozovali všechny své výrobní linky. K tomuto poklesu využití kapacity došlo během posuzovaného období, a bylo tedy vzato v úvahu při posuzování trendů v témže období. Kromě toho argument, že výrobní odvětví Unie nemohlo prodávat to, co nevyrábělo, je mylný. Není ekonomicky životaschopné vyrábět něco, co nebude možné prodat za spravedlivou tržní cenu.

(481) Společnost Wacker rovněž tvrdila, že snížená výroba a prodej společnosti Sekisui byly ku prospěchu žadatele, který v letech 2016 až 2017 zvýšil svůj prodej o 6 %. Komise však uvedla, že v témže období výrobní odvětví Unie snížilo svůj celkový prodej o 5 %, zatímco činství vyvážející výrobci zvýšili svůj prodej na trhu Unie o 25 % a získali 7 procentních bodů z hlediska podílu na trhu. Tento argument byl proto zamítnut.

(482) Společnost Wacker dále tvrdila, že Komise ve svém posouzení nezohlednila vývozní prodej výrobního odvětví Unie, protože podle názoru společnosti statistické údaje o vývozu ukazují, že vývozní prodej PVA výrobců v Unii představoval velkou část prodeje výrobního odvětví EU na volných trzích. Tento argument CCCMC po druhém dodatečném poskytnutí informací zopakovala.

(483) Tento argument musel být zamítnut. Informace shromážděné během šetření ukázaly, že vývozní prodej výrobce v Unii zařazeného do vzorku prodávajícího na volném trhu zůstal během posuzovaného období relativně stabilní, a co je důležitější, celkově představoval zanedbatelné množství ve srovnání s celkovým prodejem výrobce v Unii na volném trhu Unie.

(484) Stejně tak společnost Wacker a další strana, společnost Wegochem, rovněž tvrdily, že Komise neanalyzovala dovoz a další prodej výrobního odvětví Unie. Strany tvrdily, že podle jejich názoru bylo samo výrobní odvětví Unie odpovědné za velkou část objemu dovozu ze třetích zemí.

(485) Komise zaprvé konstatovala, že kromě žadatele a společnosti Sekisui existuje ve třetích zemích několik výrobců. Zadruhé, šetření ukázalo, že další prodej žadatele byl v posuzovaném období omezený a představoval [0,5 % – 2 %] celkového prodeje výrobce v Unii na volném trhu Unie. Navíc tento další prodej v posuzovaném období poklesl o 50 %. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(486) Tytéž dvě strany dále tvrdily, že některé údaje vykázané v obecném informačním dokumentu, konkrétně peněžní toky a zásoby, nebyly v souladu s otevřenou verzí odpovědi žadatele na dotazník.

(487) V tomto ohledu Komise objasnila, že některé údaje byly Komisí po ověření pozměněny a opraveny podle její obvyklé praxe. To vysvětluje rozdíly, na které tyto strany poukázaly.

5. **PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI**

(488) V souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení Komise zkoumala, zda dumpingový dovoz z dotčené země způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. V souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda výrobní odvětví Unie mohlo být souběžně s tím poškozeno i jinými známými faktory. Komise zajistila, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné činitele než dumpingový dovoz z dotčené země, nebyla přičítána tomuto dumpingovému dovozu. Těmito faktory jsou: dovoz z jiných třetích zemí, vývoj nákladů na suroviny, újma, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo, a nesprávné údaje předložené jedním výrobcem v Unii.

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(489) Objem dovozu z dotčené země a jeho podíl na trhu během posuzovaného období vzrostly o 53 %. Tento nárůst výrazně převýšil vývoj spotřeby na volném trhu ve stejném období, která poklesla o [0,5–2 %]. Ve stejné době ztratilo výrobní odvětví Unie 27 % objemu prodeje a podílu na trhu. Kromě toho se ceny dovozu z dotčené země, přestože byly v posuzovaném období relativně stabilní, podbízely cenám ve výrobním odvětví Unie, a to o 28,8 % až 36,7 %, v průměru o 30,0 %. Proto trvale klesala ziskovost výrobního odvětví Unie a v průběhu období šetření dosáhla ztrát [-10,0– -15 %].

(490) Analýza ukazatelů újmy v 398. až 478. bodě odůvodnění ukazuje, že hospodářská situace výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období zhoršila, což souviselo s významným nárůstem dumpingového dovozu z dotčené země, který se v období šetření podle zjištění podbízel cenám ve výrobním odvětví Unie a způsobil významné stlačení cen, neboť výrobní odvětví Unie nemohlo zvyšovat své ceny podle nárůstu výrobních nákladů.

(491) Navíc informace shromážděné v průběhu šetření ukázaly, že odlišný druh výrobku prodávaného čínskými vyvážejícími výrobci v plné míře soutěží s druhy výrobků prodávanými výrobním odvětvím Unie, jak je vysvětleno výše v oddíle 2.3.

(492) Po poskytnutí informací společnosti Ahlstrom-Munksjö, Cordial a Wacker tvrdily, že mezi nárůstem dovozů z ČLR a zhoršující se situací výrobního odvětví Unie neexistuje časová shoda. Podle jejich názoru skutečnost, že se ziskovost žadatele mezi lety 2016 a 2017 výrazně snížila, zatímco jeho objem prodeje se mírně zvýšil, nelze přičítat dumpingovému dovozu. Společnosti rovněž poukázaly na to, že v období šetření přišlo výrobní odvětví Unie o 11 % svého objemu prodeje, zatímco čínské ceny vzrostly.

(493) Za prvé, jak je vysvětleno výše ve 13. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie se nejprve pokusilo následovat čínské dumpingové ceny, aby neztratilo podíl na trhu, což vysvětluje trendy, které společnost uvedla v letech 2016 a 2017. Během tohoto období se ceny výrobního odvětví Unie nezvýšily, ačkoli výrobní náklady se nadále zvyšovaly. Zadruhé, v témže období výrobní odvětví Unie ztratilo 5 procentních bodů objemu prodeje, zatímco dovoz z ČLR se zvýšil o 25 procentních bodů a jeho prodejní ceny klesly o 6 %. Navíc, jakkoli je pravda, že během období šetření se dovozní cena z ČLR zvýšila, zůstala v průměru o 29 % nižší než ceny výrobního odvětví Unie, zatímco objemy zůstaly konstantní. A konečně výrobní náklady výrobního odvětví Unie se zvýšily o 5 bodů, zatímco jeho ceny vzrostly pouze o 3 procentní body. Na rozdíl od tohoto tvrzení se tedy negativní trendy pozorované u výrobního odvětví Unie shodují s nárůstem objemu dovozu z ČLR a jeho podílu na trhu během posuzovaného období.

(494) Tento argument byl proto zamítnut.

(495) Společnost Wacker rovněž tvrdila, že ziskovost žadatele vykazovala jiný trend, než jaký žadatel uvedl ve své výroční zprávě za rok 2017.

(496) Výroční zpráva se týká celkové činnosti žadatele, z níž tvoří PVA pouze část. Z těchto souhrnných údajů proto nelze vyvodit žádný závěr, pokud jde o jediný obchodní segment. Komise shromáždila, ověřila a vyvodila své závěry na základě konkrétních údajů. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.2. **Vliv dalších faktorů**

5.2.1. *Dovoz z třetích zemí*

(497) Objem dovozu z jiných třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 11

Dovoz z třetích zemí

Země		2016	2017	2018	Období šetření
Tchaj-wan	Objem (v tunách)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Index	*100*	*94*	*113*	*108*

Země		2016	2017	2018	Období šetření
	Podíl na trhu	12–15 %	12–15 %	13–16 %	13–16 %
	Index	*100*	*98*	*109*	*108*
	Průměrná cena (EUR/kg)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Index	*100*	*99*	*99*	*109*
USA	Objem (v tunách)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Index	*100*	*66*	*99*	*99*
	Podíl na trhu	12–15 %	9–12 %	12–15 %	12–15 %
	Index	*100*	*69*	*96*	*99*
	Průměrná cena (EUR/kg)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Index	*100*	*116*	*105*	*108*
Japonsko	Objem (v tunách)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Index	*100*	*103*	*98*	*97*
	Podíl na trhu	8–11 %	9–12 %	7–10 %	8–11 %
	Index	*100*	*107*	*94*	*97*
	Průměrná cena (EUR/kg)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Index	*100*	*107*	*114*	*121*
Ostatní třetí země	Objem (v tunách)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Index	*100*	*52*	*38*	*54*
	Podíl na trhu	3–5 %	2–4 %	1–3 %	2–4 %
	Index	*100*	*55*	*37*	*55*
	Průměrná cena (EUR/kg)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Index	*100*	*86*	*93*	*97*
Celkem za všechny třetí země kromě dotčené země	Objem (v tunách)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Index	*100*	*82*	*96*	*96*
	Podíl na trhu	38–43 %	30–35 %	36–41 %	37–42 %
	Index	*100*	*85*	*93*	*96*
	Průměrná cena (EUR/kg)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Index	*100*	*106*	*103*	*109*

Zdroj: Eurostat, podnět, ověřené odpovědi na dotazník.

(498) Dovoz z ostatních třetích zemí pocházel zejména z Tchaj-wanu, USA a Japonska. Někteří z japonských a amerických vývozců jsou ve spojení s výrobním odvětvím Unie, zatímco tchajwanský vývozce je ve spojení s jedním z čínských vyvážejících výrobců.

(499) V rozporu s argumenty, které uvedly některé zúčastněné strany a které po poskytnutí informací zopakovaly společnosti Wacker a Solutia, poklesl dovoz z ostatních třetích zemí v posuzovaném období o 4 %, přestože je z hlediska podílu na trhu významný, a ze ztráty podílu výrobního odvětví Unie na trhu těžili výhradně čínští vyvážející výrobci. Dovozní ceny z těchto třetích zemí se ve stejném období zvýšily o 9 %, i když byly v průměru o 11 % levnější než ceny výrobního odvětví Unie. Zejména dovozní ceny největšího vývozce jiného než ČLR, tj. Tchaj-wanu, se zvýšily o 9 %, dovozní ceny z USA se zvýšily o 8 %, zatímco dovozní ceny z Japonska vzrostly o 21 %.

(500) Dovoz z jiných třetích zemí proto nebyl zdrojem újmy popsané v 440. až 478. bodě odůvodnění výše.

(501) Po poskytnutí informací společnost Wacker, druhý výrobce v Unii zařazený do vzorku, tvrdila, že Komise nesprávně odhadla dovoz z Japonska a Tchaj-wanu. Komise podle názoru společnosti nezohlednila množství dovezená v režimu aktivního zušlechťovacího styku z obou zemí ani to, že podle ní část dovozu z Japonska vlastně tvoří PVA kopolymery, a proto nespadají do definice dotčeného výrobku.

(502) Argument aktivního zušlechťovacího styku musel být zamítnut. Režim aktivního zušlechťovacího styku se vztahuje na zboží, které je dováženo za účelem použití na celním území Unie v jedné nebo více zušlechťovacích operacích, a není proto uvolněno k prodeji na volném trhu Unie.

(503) Pokud jde o dovoz PVA kopolymeru z Japonska, Komise potvrdila, že kód TARIC 3905 30 00 10 se opravdu týká výhradně dovozu určitého kopolymeru pro použití jako ochranný povlak destiček při výrobě polovodičů ([94]).

(504) Po dalších kontrolách byla množství dovezená v rámci kódu TARIC 3905 30 00 10 do EU odstraněna z dovozu nejen z Japonska, ale ze všech zdrojů, včetně ČLR. Objemy dovozu, spotřeba a podíly na trhu byly odpovídajícím způsobem revidovány.

(505) Společnost Wacker rovněž tvrdila, že Komise se zaměřila pouze na průměrné dovozní ceny z USA. Podle názoru společnosti Wacker se určitý dovoz soustřeďuje v několika málo členských státech za mnohem nižší ceny, než jsou průměrné dovozní ceny zvažované Komisí, což by pak mohlo mít dopad na prodej žadatele.

(506) Tento argument musel být zamítnut, protože tvrzení a údaje společnosti Wacker neodporují posouzení, které provedla Komise. U prodejů výrobního odvětví Unie lze zjistit obdobnou rozmanitost cenových vzorců a prodejní ceny také odrážejí druhy výrobků požadované uživatelským výrobním odvětvím působícím v každém členském státě. V rozporu s argumentem společnosti Wacker skutečnost, že různé jakosti PVA jsou do značné míry zaměnitelné, neznamená, že by všechny jakosti PVA měly mít stejnou cenu. Navíc, jakkoli je pravda, že v období šetření byla dovozní cena z USA do Belgie o 4 % nižší než průměrná dovozní cena, dovozy do Německa ve stejném období byly o 13 % dražší než průměrná cena.

(507) Společnost Ahlstrom-Munksjö po poskytnutí informací rovněž tvrdila, že žadatel prodával ze svých závodů na výrobu PVA v USA za nižší ceny než jakosti vyrobené v EU.

(508) Poskytnuté informace však odkazovaly na jiné jakosti PVA, a proto není možné srovnání. Kromě toho je jakost dovážená z USA kopolymer, a tudíž nespadá do definice dotčeného výrobku. Kromě toho je třeba poznamenat, že z poskytnutých informací vyplývá, že hlavní zvýšení cen, které žadatel v EU provedl, nastalo přesně v měsíci, kdy odstavil jednu ze svých výrobních linek. Z toho vyplývá, že společnost musela celkově zvýšit ceny jako náhradu za ušlou výrobu a zvýšené fixní náklady.

(509) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.2.2. *Zvýšení nákladů na suroviny*

(510) Jeden uživatel tvrdil, že újma byla způsobená zvýšením nákladů na hlavní surovinu (VAM). Uváděl, že žadatel, který není zapojen do předcházející výroby, musí nakupovat VAM na trhu, a proto je nákladově méně efektivní než čínští vyvážející výrobci nebo jiní výrobci v Unii, kteří si vyrábějí VAM pro vlastní spotřebu.

([94]) Viskózní přípravek složený převážně z poly(vinylalkoholu) (CAS RN 9002-89-5).

(511) V rozporu s tímto argumentem informace shromážděné během šetření potvrdily, že žadatel nakupuje VAM za cenu, která je v souladu s převládajícími cenami, jak je patrné jiných zdrojů. V tomto smyslu zvýšení cen VAM ovlivnilo také ostatní výrobce na celém světě, jak prokazuje cenový vývoj čínských vyvážejících výrobců i vyvážejících výrobců z třetí země.

(512) Kromě toho, jak je vysvětleno výše v 462. bodě odůvodnění, v důsledku značného cenového tlaku způsobeného čínským dovozem nemohlo výrobní odvětví Unie zvyšovat své ceny v souladu s nárůstem nákladů na suroviny. To v kombinaci s významnou ztrátou objemu prodeje způsobilo depresi cen ve výrobním odvětví Unie, a tedy i ziskovosti.

(513) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(514) Po poskytnutí informací společnost Wacker tvrdila, že ceny VAM se v prvním čtvrtletí roku 2019 snížily, a proto měl žadatel v období šetření odpovídajícím způsobem snížit své výrobní náklady. Kromě toho CCCMC rovněž uvedla, že Komise neanalyzovala vývoj cen VAM ve čtyřletém období šetření újmy.

(515) Tyto argumenty bylo třeba zamítnout. Společnost Wacker tvrdí, že cena VAM se v prvním čtvrtletí roku 2019 snížila, nezmiňuje však, že tatáž cena se ve druhém čtvrtletí opět zvýšila o 3 % a ve čtvrtém čtvrtletí roku 2019 byla o 12 % vyšší. Proto nejsou odchylky v jednotlivých čtvrtletích vypovídající, neboť společnosti zohledňují předpokládaný vývoj cen při účetním zpracování výrobních nákladů (a prodejních cen) pro nadcházející rok. Pokud jde o tvrzení CCCMC, informace shromážděné během šetření ukázaly, že průměrná tržní cena VAM v Unii se v posuzovaném období zvýšila o 20 %.

5.2.3. *Újma, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo*

(516) Dva další uživatelé tvrdili, že újma, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, si způsobilo samo, neboť jeden z výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období neúměrně navýšil prodejní, režijní a správní náklady.

(517) Šetření ukázalo, že nárůst prodejních, režijních a správních nákladů v odvětví PVA byl způsoben zejména poklesem prodeje. Protože prodejní, režijní a správní náklady jsou v naprosté většině fixní, zvýšil pokles prodeje a následný pokles vyrobeného množství podíl těchto nákladů v jednotkových výrobních nákladech. Jak je uvedeno v 473. bodě odůvodnění, byl pokles prodeje důsledkem tlaku dumpingového dovozu na trh Unie. Zvýšení prodejních, režijních a správních nákladů tedy těsně souviselo s dumpingovým dovozem a nelze je považovat za újmu, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo.

(518) Po poskytnutí informací společnosti Ahlstrom-Munksjö, Wacker a Wegochem zopakovaly své tvrzení, že žadatel během posuzovaného období významně nesnížil výrobu, a proto se neměly zvýšit fixní náklady.

(519) Jak je vysvětleno v 447. bodě odůvodnění, oba výrobci v Unii, kteří prodávají na volném trhu, museli během posuzovaného období v přímém důsledku dumpingového dovozu vyřadit z provozu jednu výrobní linku. Snížená míra využití kapacity proto ovlivnila fixní náklady obou výrobců.

(520) Společnosti Ahlstrom-Munksjö a Wacker také tvrdily, že plánované šestidenní odstávky za účelem údržby žadatelova zařízení přispěly k navýšení jeho výrobních nákladů. Společnost Wacker navíc uváděla, že výrobní náklady žadatele jsou nepřiměřeně vysoké.

(521) Pokud jde o odstávku závodu, šetření odhalilo, že významně neovlivnila výrobní náklady žadatele, protože se jednalo o rutinní operaci plánovanou v dostatečném předstihu. Kromě toho se v roce 2017 (rok odstávky) výrobní náklady žadatele zvýšily o 4 procentní body, ale v roce 2018, kdy se dumpingový dovoz dále zvýšil a dosáhl podíl na trhu ve výši [30 % – 35 %], činil nárůst 15 procentních bodů.

(522) Pokud jde o náklady, protože společnost Wacker vyrábí PVA pouze pro vlastní spotřebu, nemá žádné prodejní a správní náklady (a tudíž má i celkově nižší náklady). Z informací shromážděných během šetření navíc vyplynulo, že výrobní náklady žadatele odpovídají průměrným výrobním nákladům v odvětví PVA.

(523) Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

(524) Po poskytnutí informací společnost Wegochem tvrdila, že podle jejího názoru je nízká ziskovost žadatele způsobena nadměrnými náklady na odpisy.

(525) Komise potvrzuje, že náklady na odpisy ze strany žadatele byly ověřeny a revidovány tak, aby zahrnovaly pouze náklady vztahující se výhradně na dotčený výrobek. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(526) Další uživatel tvrdil, že ztráta podílu na trhu, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, byla způsobena jeho vlastními obchodními rozhodnutími, neboť prudký nárůst cen mezi rokem 2017 a obdobím šetření přinutil některé uživatele dotčeného výrobku přejít k levnějším čínským dodavatelům, aby si zachovali konkurenceschopnost. Po poskytnutí informací tento uživatel svůj argument zopakoval.

(527) I když existuje časová shoda mezi nárůstem cen a poklesem prodeje, jde o přímý důsledek dumpingového dovozu z dané země. PVA má několik použití a vyrábí se v různých jakostech. Jak je vysvětleno výše v 60. bodě odůvodnění, některé z těchto jakostí mají širokou škálu použití a obvykle nižší cenu, zatímco jiné, specializovanější jakosti určené pro použití s úzkými specifikacemi (jako jsou farmaceutické výrobky nebo výroba PVB folie) jsou v průměru dražší.

(528) Výrobní odvětví Unie je schopno dodávat všechny různé segmenty pro navazující výrobní odvětví. Dovoz PVA z Číny za ceny, které se podbízejí cenám Unii v průměru o 29,9 %, však přinutil výrobní odvětví Unie snížit úroveň své výroby a soustředit svůj prodej na jakosti, jež mají v průměru poněkud vyšší prodejní ceny. Šetření však ukázalo rostoucí cenový tlak i na tyto jakosti, což zhoršuje situaci výrobního odvětví Unie ještě více.

(529) Toto tvrzení se proto zamítá.

(530) Jeden z nezávislých dovozců zařazených do vzorku tvrdil, že sám žadatel provádí dumping na trhu Unie a že si tady újmu způsobil sám, přičemž poskytl důkaz, že společnost se sídlem v Singapuru, která je ve spojení s žadatelem, prodává PVA na trhu Unie za velmi nízkou cenou. Po poskytnutí informací byl tento argument zopakován.

(531) Šetřením bylo zjištěno, že údajně dumpingový prodej ze Singapuru byl ve skutečnosti prodej šarže PVA, která neodpovídala technickým specifikacím. Tento konkrétní druh PVA je obvykle výsledkem chyb ve výrobním procesu, proto byl na trhu prodán za velmi nízkou cenu, neboť neodpovídal obecným specifikacím výrobku.

(532) Tento argument se proto zamítá.

(533) Další uživatel tvrdil, že klesající objemy prodeje ve výrobním odvětví Unie nebyly způsobeny dumpingovým dovozem PVA z dotčené země, ale vyvolalo je odmítnutí žadatele dodávat výrobky některým uživatelům, který si tak podstatnou újmu způsobil sám těmito protisoutěžními praktikami.

(534) Jak je také vysvětleno výše v oddíle 2.2, výrobní odvětví Unie je schopno a ochotno dodávat všechny různé jakosti PVA. Uživatel nepředložil žádný konkrétní důkaz o odmítnutí dodávek. Naopak, jak je vysvětleno výše v 13. bodě odůvodnění, informace shromážděné v průběhu šetření jednoznačně ukazují, že toto výrobní odvětví je schopno a ochotno dodat dotčený výrobek jakémukoli uživateli.

(535) Po poskytnutí informací uživatel tento argument zopakoval, neposkytl však žádné přesvědčivé důkazy o údajném odmítnutí dodávat, neboť předložené doklady uváděly pouze neshodu obou stran ve věci cen.

(536) Tento argument byl proto zamítnut.

5.2.4. *Využití pro vlastní spotřebu*

(537) Jeden uživatel tvrdil, že makroekonomické údaje poskytnuté výrobcem v Unii, který byl ze vzorku vyřazen, mohou být zavádějící, neboť uvedený pokles prodeje PVA mohl být záměrným obchodním rozhodnutím, aby se zvýšila vlastní spotřeba PVA, a tedy prodej v navazujících segmentech.

(538) Jak je vysvětleno v 441. bodě odůvodnění, Komise posoudila mikroekonomické a makroekonomické ukazatele na základě údajů uvedených v ověřených odpovědích na dotazník a v podnětu, porovnala je s údaji poskytnutými jinými výrobci v Unii, uživateli a dovozci a s údaji, které jsou dostupné v úředních statistikách (Eurostat).

(539) Vzhledem k vysoké úrovni spolupráce si Komise mohla vytvořit důkladný obrázek o trhu PVA pro vlastní spotřebu i volném trhu s PVA společně s velmi podrobným obrázkem o různých navazujících segmentech a jejich spotřebě PVA.

(540) Pokud jde o pokles prodeje PVA u výše uvedeného výrobce PVA v Unii, informace shromážděné v průběhu šetření v každém případě ukázaly současný, stejně velký pokles výroby PVA v posuzovaném období. Komise proto konstatovala, že pokles prodeje nebyl způsoben zvýšením vlastní spotřeby.

(541) Toto tvrzení se proto zamítá.

(542) Dva uživatelé tvrdili, že příčinou újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, bylo rozhodnutí žadatele soustředit se na vlastní spotřebu pro výrobu PVB fólie.

(543) Šetření však ukázalo, že vlastní spotřeba žadatele se v průběhu posuzovaného období zvyšovala významně pomaleji, než klesalo množství prodeje. Kromě toho vlastní spotřeba PVA u žadatele zůstala v průběhu posledních dvou let stabilní, a tudíž to nevysvětluje zhoršující se situaci v posledních letech, a zejména v průběhu období šetření. Současně má výrobní odvětví stále minimálně 30 000 tun volné výrobní kapacity, kterou výrobní linky na PVB fólií nemohou absorbovat.

(544) Uvedené tvrzení se proto zamítá.

(545) Společnosti Ahlstrom-Munksjö, Solutia, Wacker a Wegochem po poskytnutí informací zopakovaly, že se spotřeba žadatele během posuzovaného období výrazně zvýšila (tj. o 25 %). Proto bylo tvrzení Komise, že jeho vlastní spotřeba se v průběhu posuzovaného období zvyšovala výrazně pomaleji, než klesalo množství prodeje, nesprávné.

(546) Komise potvrzuje správnost svého tvrzení a objasňuje, že jakkoli se v procentním vyjádření vlastní spotřeba žadatele během posuzovaného období zvýšila, v absolutních množstvích pokles prodeje výrazně překročil nárůst počtu tun PVA použitého žadatelem pro vlastní spotřebu.

(547) Tento argument byl proto zamítnut.

5.3. **Závěr ohledně příčinných souvislostí**

(548) Existuje jasná časová shoda mezi podstatným nárůstem dovozu z dotčené země a zhoršením situace výrobního odvětví Unie.

(549) Komise rovněž zkoumala další faktory újmy a nenašla žádný další faktor, který přispěl k podstatné újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(550) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že příčinou podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie je dumpingový dovoz z dotčené země a že k této příčinné souvislosti nepřispěly žádné jiné faktory, brány jednotlivě či společně.

6. **ZÁJEM UNIE**

(551) V souladu s článkem 21 základního nařízení Komise zkoumala, zda navzdory zjištění, že újmu způsobuje dumping, může učinit jednoznačný závěr, že v tomto případě není v zájmu Unie přijímat příslušná opatření. Zájem Unie byl zjišťován na základě posouzení zájmů všech různých účastníků, včetně zájmu výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů.

6.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(552) Šetření ukázalo, že výrobnímu odvětví Unie vzniká podstatná újma vlivem účinků dumpingového dovozu z dotčené země, který se podbízí vůči cenám výrobního odvětví Unie, čímž způsobil významnou ztrátu podílu na trhu a zapříčinil ztráty v období šetření, jak je uvedeno výše v 440. až 550. bodě odůvodnění.

(553) Výrobní odvětví Unie bude mít prospěch z opatření, která by nejspíše zabránila dalšímu nárůstu dovozu z ČLR za velmi nízké ceny. Bez opatření budou činští výrobci i nadále prodávat PVA na trhu Unie za dumpingové ceny, bránit výrobnímu odvětví Unie v prodeji PVA s přiměřeným ziskem, a působit tak výrobnímu odvětví Unie další podstatnou újmu.

6.2. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(554) Spolupracovat bylo ochotno šest dovozců, kteří nejsou ve spojení. Tři byli zařazeni do vzorku a předložili odpovědi na dotazník. Všichni tři dovozci byli proti uložení opatření, když tvrdili, že to bude ke škodě jejich podnikání a proti zájmu uživatelů PVA v Unii.

(555) U dovozců zařazených do vzorku, kteří nejsou ve spojení, se podíl představovaný dotčeným výrobkem v porovnání s jejich celkovým obratem liší, a to v rozsahu od 10 % do 40 %. Pracovní místa přiřazená k dotčenému výrobku byla odhadnuta na přibližně 20 zaměstnanců.

(556) Všichni tři výrobci byli ziskoví a ziskové rozpětí se jeví přiměřené, aby mohlo absorbovat alespoň část cla. Dále Komise konstatuje, že dovoz z jiných třetích zemí stále představuje největší podíl na trhu v Unii. Uložení opatření by tedy nemělo na dovozce značný negativní cenový dopad, ale někteří z nich by museli změnit zdroje, což by pro tyto dovozce znamenalo dodatečné náklady.

(557) Jeden dovozce tvrdil, že uložení opatření dovozce poškodí, protože koncoví uživatelé v Unii přestanou nakupovat PVA pocházející z ČLR a začnou používat alternativní výrobky, které nejsou na bázi PVA, případně směsi PVA a jiných výrobků vyráběných mimo Unii.

(558) V tomto ohledu je třeba především uvést, že vliv PVA na náklady uživatelů se liší segment od segmentu, jak je vysvětleno níže v oddíle 6.3.

(559) Navíc šetření ukázalo, že případná náhrada PVA alternativními výrobky, i když je teoreticky možná, by byla velmi složitá a zvýšení ceny PVA by pravděpodobně nebylo rozhodujícím faktorem. Některé z alternativních výrobků jsou již významně dražší než PVA a nejsou šetrné k životnímu prostředí, neboť nejsou biologicky rozložitelné jako PVA.

(560) Pokud jde o směsi výrobků, šetřením se ukázalo, že důležitější roli než náklady na suroviny hrají náklady na dopravu. Tyto směsi jsou obvykle vyrobeny z PVA a dalších přísad rozpuštěných ve vodě. Doprava je proto kvůli procentu vody (a hmotnosti) dražší. Proto není pravděpodobné, že by se v důsledku antidumpingového cla na dotčený výrobek významně zvýšilo nakupování těchto směsí na bázi PVA od výrobců umístěných mimo Unii.

(561) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(562) Dva dovozci tvrdili, že výroba PVA v Unii nestačí na pokrytí poptávky, a proto je trh s PVA v EU silně závislý na dovozu, což prokazuje také bezcelní kvóta na dovoz PVA ve výši 15 000 tun/rok, kterou v roce 2014 stanovila Rada Evropské unie ([95]).

(563) V tomto ohledu byli největšími dodavateli na trh EU stále výrobci PVA nacházející se v třetích zemích (a to Tchaj-wan, USA a Japonsko), na něž již připadá [37–42 %] spotřeby na volném trhu Unie. Šetřením se navíc prokázalo, že několik uživatelů současně odebírá PVA od jiných dodavatelů umístěných v ČLR, od výrobního odvětví Unie a od výrobců nacházejících se v třetích zemích. Konečně je třeba konstatovat, že výrobní odvětví Unie má stále přibližně 30 000 tun volné výrobní kapacity, kterou může dodávat na trh Unie.

(564) Protože je tedy poptávka po PVA vysoká, uložení opatření by nepřispělo k riziku nedostatečných dodávek vzhledem k úrovni navrhovaného cla a dostupnosti alternativních zdrojů. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(565) Jeden dovozce tvrdil, že uložení opatření poškodí malé a střední podniky v Unii, zejména v souvislosti se současnou krizí COVID-19. Uváděl, že antidumpingové clo na PVA pocházející z dotčené země způsobí další narušení odvětví, které je již teď těžce postiženo výše uvedenou krizí.

([95]) Nařízení Rady č. 1340/2014; a 713/2014; a 2015/2448; a 2016/2389; 2018/2070.

(566) V tomto ohledu Komise konstatovala, že dopad navrhovaných antidumpingových opatření na náklady uživatelů se liší segment od segmentu a byl důkladně posouzen, jak je vysvětleno níže v oddíle 6.3.

(567) Navíc si vzhledem k vysoké úrovni spolupráce Komise mohla vytvořit důkladný obrázek o trhu PVA pro vlastní spotřebu i volném trhu s PVA společně s velmi podrobným obrázkem o různých navazujících segmentech.

(568) Konečně Komise analyzovala hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie i uživatelů také s ohledem na význam stability dodávek, neboť bez výrobního odvětví Unie by Unie ztratila přibližně [50–60 %] kapacity svých dodávek ([96]) kritického materiálu, jakým je PVA.

(569) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

6.3. **Zájem uživatelů**

(570) Jak je vysvětleno výše v 55. bodě odůvodnění, PVA používají jako přísadu nebo činidlo zejména čtyři uživatelská odvětví v Unii při: i) výrobě PVB pryskyřic k výrobě PVB fólií; ii) výrobě pomocných látek pro polymerizaci a emulzí; iii) výrobě papíru a lepenky; a iv) výrobě lepidel.

(571) Největšími uživateli PVA byli výrobci PVB, kteří spotřebovali přibližně 40 % PVA v Unii. Polymerizace představovala přibližně 20 %, zatímco výroba papíru, chemických látek a lepidel představovala 16 % respektive 14 % celkové spotřeby PVA.

(572) Po zahájení řízení bylo kontaktováno 49 známých uživatelů v Unii, kteří byli vyzváni ke spolupráci. Vyjádření poskytl jeden výrobce PVB: společnost Solutia; tři výrobci papíru a lepenky: společnosti Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler a Paul & Co; tři výrobci v segmentu polymerizace a emulzí: společnosti Wacker, FAR Polymers a Celanese; a jeden výrobce lepidel: Cordial. Všichni se postavili proti opatřením týkajícím se dovozu PVA pocházejícího z dotčené země, kromě společnosti Celanese, která zaujala neutrální postoj.

6.3.1. *Výrobci PVB fólie*

(573) Pokud jde o hlavní uplatnění PVA, (PVB fólie), je třeba poznamenat, že sám žadatel přímo soutěží s uživateli dotčeného výrobku v odvětví PVB, neboť část své výroby PVA používá pro vlastní spotřebu k výrobě PVB fólie.

(574) Acetalizací PVA (reakcí PVA s butyraldehydem) se vyrábí PVB pryskyřice, která se poté smíchá s plastifikátorem a extruzí se z ní vyrábí PVB fólie. PVA představuje až 27 % nákladů na výrobu PVB. PVB fólie se používá hlavně jako vrstva mezi dvě skleněné tabule v automobilovém průmyslu (čelní skla) nebo ve stavebnictví (bezpečnostní sklo).

(575) Největším výrobcem PVB fólie v Unii byla společnost Solutia. Společně s žadatelem a dalším výrobcem v Unii prodávajícím na volném trhu představovali téměř veškerou výrobu PVB fólie v Unii. Tento uživatel vyráběl PVA také pro svou vlastní interní spotřebu. Tato společnost představovala téměř 1/5 celkové spotřeby PVA v Unii (vlastní spotřeba a volný trh).

(576) Uživatel tvrdil, že antidumpingová opatření u PVA budou mít dalekosáhlé negativní důsledky v odvětví PVB fólie. Protože byl žadatel současně důležitým výrobcem PVB fólie, jakož i výrobcem a dodavatelem PVA, případná antidumpingová opatření by ovlivnila nejen výrobní náklady navazujícího výrobku, ale také hospodářskou soutěž s výrobci PVB, jako je uživatel. Po poskytnutí informací společnosti Solutia a Wegochem toto tvrzení zopakovaly. Uživatel navíc tvrdil, že nový závod na výrobu PVB fólie rozpustné ve vodě, který žadatel plánuje otevřít v Polsku, ještě více zvýší žadatelovu vlastní spotřebu PVA a prohloubí nedostatečnou kapacitu Unie u dodávek PVA. Tyto argumenty po druhém dodatečném poskytnutí informací zopakovala společnost Solutia.

(577) Zaprvé, i když byla většina výrobců PVA a PVB fólie v Unii vertikálně integrována, je třeba uvést, že každý z nich se rozhodl soustředit svou výrobní kapacitu na navazující nebo předchozí segment pro svou vlastní obchodní strategii. V tomto ohledu byl uživatel sám výrobcem PVA a výrobcem PVB fólie úplně stejně jako další dva výrobci v Unii. Navíc výroba fólií rozpustných ve vodě vychází zejména z PVA kopolymerů, které nespadají do definice dotčeného výrobku a jsou odebírány ze závodů ve třetích zemích, a nemohou tedy ovlivnit žadatelovu kapacitu dodávek standardního (homopolymerového) PVA.

([96]) Volný trh a vlastní spotřeba celkem.

(578) Zadruhé, šetřením se ukázalo, že uživatel má strategii vícezdrojové výroby PVA pro vlastní spotřebu a rozsáhle využívá alternativní zdroje dodávek PVA z výrobního odvětví Unie, od vyvážejících výrobců v ČLR a výrobců v třetích zemích. Kromě toho, jak je vysvětleno v 563. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie má stále 30 000 tun volné kapacity pro zásobování trhu Unie a úroveň antidumpingových cel nezabrání společnosti Solutia, aby nadále odebírala PVA z ČLR, jak je vysvětleno v 588. bodě odůvodnění.

(579) Konečně, šetření prokázalo, že dopad navrhovaného antidumpingového cla na výrobní náklady a ziskovost uživatele bude s ohledem na podíl dovozu z dotčené země v jeho celkové spotřebě PVA a na podíl PVA v jeho výrobních nákladech omezený i při platnosti opatření.

(580) Pokud jde o údajné riziko protisoutěžního chování ze strany výrobního odvětví Unie, Komise uvádí, že nebyly předloženy žádné důkazy podporující toto tvrzení, a kromě toho výrobní odvětví Unie neustále dodává velká množství PVA pro odvětví PVB. Šetření kromě toho také ukázalo, že odvětví PVB si zajišťuje PVA prostřednictvím dodavatelských smluv, které jej chrání před kolísáním cen a nedostatkem dodávek. A konečně je třeba upozornit, že nástroje na ochranu obchodu umožňují Komisi přezkoumat navrhovaná opatření v zájmu uživatelů v případě přesvědčivých důkazů o protisoutěžních praktikách.

(581) Vzhledem k výše uvedenému byla tato tvrzení zamítnuta.

(582) Společnost Solutia rovněž požádala o osvobození od navrhovaného antidumpingového cla na základě režimu konečného užití pro výrobu PVB fólie. Společnost tvrdila, že navrhovaná opatření by měla velmi výrazný finanční dopad na ziskovost výroby PVB fólií, že by jen málo dodavatelů bylo schopno splnit specifikace a že výrobek není zaměnitelný.

(583) Komise žádost společnosti posoudila na základě všech informací shromážděných během šetření a připomínek obdržených po poskytnutí informací.

(584) Na rozdíl od tvrzení společnosti Solutia šetření zjistilo, jak bylo vysvětleno výše, že dopad navrhovaného antidumpingového cla na výrobní náklady a ziskovost uživatele by byl omezený.

(585) Navíc společnost Solutia měla strategii vícezdrojové výroby PVA pro vlastní spotřebu a také rozsáhle využívala víceré zdroje dodávek PVA z výrobního odvětví Unie, od vyvážejících výrobců v ČLR a výrobců v třetích zemích. I když je pravda, že kvalifikace nového zdroje PVA představuje obtížný a zdlouhavý proces, na celém světě existují tři další výrobci, kteří jsou schopni dodávat „NMWD PVA s nízkým obsahem popela“. Kromě toho Komise konstatuje, že úroveň antidumpingového cla by žádnému dodavateli z ČLR nebránila pokračovat ve vývozu PVA za spravedlivou cenu. A konečně PVB fólie představuje hlavní následné použití pro PVA a společnost je jedním z lídrů na trhu v tomto segmentu. Poskytnutí takového osvobození v rámci kontroly konečného použití by tedy mohlo vážně ohrozit účinek opatření. Tato žádost byla proto zamítnuta.

(586) Po druhém poskytnutí dodatečných informací společnost Solutia tvrdila, že Komise nevysvětlila údaje a odůvodnění použité pro vyhodnocení dopadu na její ziskovost jako „zanedbatelného“. Společnost navíc tvrdila, že potřebuje mít přístup ke všem dodavatelům PVA za rozumné ceny, aby si zachovala bezpečnost dodávek a přiměřenou ziskovost, a Komise tudíž nezdůvodnila, jak by úroveň antidumpingových cel nezabránila dodavateli společnosti Solutia z ČLR v dalším vývozu.

(587) Komise vysvětlila, že dopad na ziskovost společnosti Solutia byl vypočten takto: zaprvé, Komise stanovila podíl nákladů na PVA odebíraného z ČLR na celkových výrobních nákladech společnosti, jak byly ověřeny na místě. Komise poté zvýšila náklady společnosti na PVA prostřednictvím navrhovaného cla, které bylo použito na množství PVA, jež společnost odebírala z ČLR. Komise zjistila, že dopad cel na společnost Solutia byl skutečně významný v absolutních číslech, ale omezený, pokud byl stanoven úměrně k celkové struktuře nákladů společnosti. Kromě toho Komise nezohlednila některé předpoklady společnosti týkající se budoucího vývoje cen PVA, neboť skutečnosti naznačují, že tyto předpoklady nebyly vhodné, a společnost Solutia neposkytla žádné důkazy, které by svědčily o opaku. Z důvodu zachování důvěrnosti byly podrobnější údaje a údaje použité při výpočtu Komise poskytnuty pouze v samostatném dokumentu pro společnost.

(588) Vzhledem k omezenému dopadu na ziskovost společnosti Solutia by proto antidumpingová cla dle názoru Komise nezabránila tomu, aby společnost nadále získávala PVA z ČLR, a proto si zachová přístup ke všem svým dodavatelům PVA. Navíc na rozdíl od tvrzení společnosti, že by opatření ovlivnila také jejich konkurenční postavení vůči ostatním výrobcům PVB, z omezeného dopadu na strukturu nákladů a ziskovost společnosti Solutia rovněž vyplývá, že by i dopad na jejich konkurenceschopnost byl omezený.

(589) Tento argument byl proto zamítnut.

(590) Společnost Solutia rovněž tvrdila, že to, že PVB fólie představuje hlavní následné použití pro PVA, a že společnost Solutia je jedním z lídrů na trhu v tomto segmentu, jsou pouhé předpoklady, které nejsou podloženy fakty.

(591) Na rozdíl od tohoto tvrzení informace shromážděné během šetření ukázaly, že výroba PVB fólie dosahuje nejméně [30 % – 40 %] celkové spotřeby PVA v Unii, a proto je zdaleka největší v rámci různých následných použití PVA. Kromě toho Komise konstatovala, že na základě údajů poskytnutých samotnou společností v odpovědi na dotazník měla ze čtyř výrobců PVB fólií aktivních na trhu Unie společnost Solutia významný podíl na trhu, a proto ji lze přiměřeně považovat za jednoho z lídrů na trhu.

6.3.2. *Uplatnění při polymerizaci a výrobci emulzí*

(592) PVA se používá také při polymerizaci, neboť usnadňuje přesnou kontrolu tvorby zrn a výsledné struktury emulzí a barev pro regulaci viskozity konečného výrobku.

(593) K řízení se přihlásili a spolupracovali v něm dva uživatelé, společnosti FAR Polymer a Celanese, a druhý výrobce PVA v Unii zařazený do vzorku, který vyrábí PVA pouze pro vlastní spotřebu. Společnosti FAR Polymer a Wacker vystoupily proti případným opatřením, přičemž tvrdily, že uložení antidumpingových opatření nebude v zájmu Unie.

(594) Společnost Wacker kromě toho tvrdila, že výroba PVA v Unii nestačí na uspokojení poptávky po tomto výrobku, a proto je trh EU s PVA vysoce závislý na dovozu. Podle jejího názoru dovoz z dotčené země vyplnil mezeru na trhu, kterou jiné země vyplnit nedokážou.

(595) Dále tato společnost uváděla, že při platnosti antidumpingového cla bude čínským vyvážejícím výrobcům zabráněno v přístupu na trh. Na trhu Unie tak budou dominovat dva výrobci v Unii prodávající na volném trhu (kteří jsou ve spojení s vyvážejícími výrobci v USA, Japonsku a Singapuru) a budou tak moci nastavit vyšší ceny, což bude pro uživatele v Unii škodlivé.

(596) Po poskytnutí informací oba uživatelé svá tvrzení zopakovali.

(597) Pokud jde o první bod, šetřením se ukázalo, že dopad na ziskovost uživatele bude i při platnosti antidumpingového cla zanedbatelný, neboť podíl PVA ve výrobních nákladech uživatelů působících v tomto segmentu představuje [3–7 %] celkových nákladů.

(598) Pokud jde o stabilitu dodávek, má výrobní odvětví Unie, jak je vysvětleno výše v 563. bodě odůvodnění, stále alespoň 30 000 tun volné kapacity. Navíc byli největšími dodavateli na trh EU stále výrobci PVA umístění v třetích zemích (a to Tchaj-wan, USA a Japonsko), na něž již připadá [37–42 %] spotřeby Unie. A konečně, je třeba poznamenat, že výrobce v Unii zařazený do vzorku měl strategii vícezdrojové výroby, a proto PVA pro svou spotřebu neodebíral výlučně od výrobců umístěných v ČLR.

(599) Pokud jde o poslední bod, je třeba uvést, že:

(600) Zaprvé, jak je popsáno v 497. a 498. bodě odůvodnění, je největším vývozcem na trh Unie (po ČLR) Tchaj-wan, a to s podílem na trhu ve výši [13–16 %], jehož výrobci nejsou ve spojení s výrobním odvětvím Unie.

(601) Zadruhé, významná množství se dovážejí také z USA a Japonska (s podílem na trhu [12–15 %], respektive [8–11 %]), kde jsou alespoň tři výrobci, kteří nejsou ve spojení s výrobním odvětvím Unie. Kromě toho zaujímá největší podíl na volném trhu Unie dovoz z jiných třetích zemí (přibližně [37–42 %]), přestože v průběhu posuzovaného období klesal, a jejich ceny byly v průměru o 11 % levnější než ceny výrobního odvětví Unie.

(602) Zatřetí, jak je vysvětleno v 598. bodě odůvodnění, společnost Wacker již odebírala PVA pro svou spotřebu z několika různých zdrojů.

(603) Závěrem je třeba poznamenat, že cílem antidumpingových opatření je obnovit spravedlivou hospodářskou soutěž a rovné podmínky na trhu Unie, jejich účelem však není zabránit dovozu z dotčené země. V tomto konkrétním případě bylo šetřením zjištěno, že antidumpingové clo nebude bránit uživatelům PVA v dalším nakupování z ČLR za spravedlivou cenu, jak to dokládají zjištění uvedená v 597. bodě odůvodnění, a to, že clo bude mít minimální dopad na náklady a ziskovost uživatelů v segmentu polymerizace a emulzí.

(604) Vzhledem k výše uvedenému byla tato tvrzení zamítnuta.

(605) Společnost Wacker požádala o osvobození od navrhovaného antidumpingového cla v režimu konečného užití podle článku 254 celního kodexu Unie. Společnost Wacker ve své žádosti uvedla, že potřebuje alternativu dalšího kvalifikovaného dodavatele, aby se vyhnula tomu, že by musela čelit situaci odmítnutí dodávek ze strany výrobního odvětví Unie. Kromě toho se uložení cel dle názoru společnosti Wacker negativně dotkne tržních cen PVA.

(606) Komise žádost společnosti posoudila na základě všech informací shromážděných během šetření a připomínek obdržených po poskytnutí informací.

(607) Zaprvé, jak je vysvětleno výše, společnost Wacker si již významnou část svých nákupů obstarává od výrobního odvětví Unie, přičemž nepředložila žádný důkaz o jakémkoli odmítnutí dodávek ze strany výrobců v Unii. Šetření navíc ukázalo, že po vypuknutí pandemie Covid-19 žadatel v krátké lhůtě poskytl další množství PVA různým uživatelům v Unii. Zadruhé, pokud jde o údajné riziko protisoutěžního chování výrobního odvětví Unie, Komise uvedla, že na podporu tohoto tvrzení nebyly předloženy žádné důkazy. Komise se navíc domnívá, že možné alternativní zdroje dodávek ze třetích zemí toto riziko významně omezují. A konečně, polymerizace a emulze představují hlavní následné použití pro PVA a společnost Wacker je jedním z lídrů na trhu v tomto segmentu. Poskytnutí takového osvobození v rámci kontroly konečného použití by tedy mohlo vážně ohrozit účinek opatření. Tato žádost byla tedy zamítnuta.

6.3.3. *Výrobci papíru a lepenky*

(608) PVA se používá na zlepšení pevnosti, absorbance a vzhledu výrobků z papíru a lepenky, u natíraného papíru a u bariérových povlaků pro separační surový papír. Na segment papíru připadalo přibližně 16 % celkové spotřeby PVA v Unii.

(609) Tři uživatelé v tomto odvětví, společnosti Ahlstrom-Munksjö, August Koehler a Paul & Co., a dvě sdružení uživatelů, CEPI a Assocarta, během řízení a po poskytnutí informací vystoupili proti možným opatřením a argumentovali zájmem uživatelů dotčeného výrobku v Unii v tomto segmentu.

(610) Tyto strany tvrdily, a svá tvrzení zopakovaly, že antidumpingové clo na důležitý vstupní výrobek, jako je PVA, poškodí výrobní odvětví papíru v Unii, které se snaží kontrolovat náklady, a tedy i jeho schopnost hospodářské soutěže. Uváděli, že s ohledem na úroveň hospodářské soutěže na trhu s papírem, zejména ze strany společnosti z Asie a Tichomoří, budou výrobci papíru v Unii v nevýhodném postavení oproti výrobcům mimo EU, kteří budou mít na vysoce konkurenčním trhu přístup k levnějšímu PVA. Tato tvrzení byla po druhém dodatečném poskytnutí informací zopakována.

(611) V rozporu s argumenty uživatelů se šetřením prokázalo, že dopad PVA na výrobní náklady pro odvětví papíru je zanedbatelný [1–2 %]. Uložení antidumpingového cla bude tedy mít minimální dopad na jeho náklady a neovlivní výrazně jeho ziskovost.

(612) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

6.3.4. *Výrobci lepidel*

(613) PVA se používá v odvětví lepidel jako hlavní složka pro výrobu lepidel. Na tento segment připadá přibližně 14 % celkové spotřeby PVA v Unii.

(614) Proti opatření se vyslovil jeden výrobce v segmentu lepidel. Tato společnost tvrdila, že antidumpingová opatření na PVA silně ovlivní její ziskovost, neboť společnost nebude schopna přenést tento cenový nárůst na své zákazníky. Tento argument zopakovaly po poskytnutí informací společnosti Cordial a Wegochem.

(615) Pokud jde o odvětví lepidel, PVA představuje [40% - 50%] ([97]) nákladů na konečný výrobek. Za této situace se jeví, že společnost nebude schopna absorbovat dopad navrhovaného antidumpingového cla.

(616) Po poskytnutí informací společnosti Kuraray a Sekisui uvedly, že podle jejich názoru nelze mít za to, že společnost Cordial je reprezentativní pro konkrétní segment použití lepidel. Výrobky společnosti Cordial podle jejich názoru obsahují směsi s vysokým obsahem PVA, které představují pouze malou část segmentu použití lepidel.

(617) Tito dva výrobci v Unii tvrdili, že PVA představuje přibližně 2 % až 5 % nákladů na výrobu hlavního použití lepidel, tj. obalových lepidel, a pouze v některých specializovaných odvětvích by dopad PVA mohl dosáhnout až 10 % – 20 %. Proto nelze předpokládat, že by byl 80% nákladový dopad PVA na obchodní činnost společnosti Cordial reprezentativní pro segment lepidel.

(618) Po poskytnutí informací společnost Cordial rovněž požádala o osvobození od navrhovaného antidumpingového cla v režimu konečného užití podle článku 254 celního kodexu Unie. Tato žádost se zakládala na zvláštní povaze jejích výrobků, omezeném počtu jakostí PVA, které dováží a které jsou speciálně vyvinuty ve spolupráci s jejím jediným dodavatelem, nemožnosti absorbovat navrhované clo vzhledem ke struktuře nákladů a úrovni ziskovosti a na skutečnosti, že neexistují žádné jiné životaschopné alternativy, které by společnosti umožnily zůstat na trhu.

(619) Komise znovu posoudila situaci výrobců lepidel i žádost společnosti s ohledem na připomínky předložené všemi zúčastněnými stranami, zejména společností Cordial, výrobním odvětvím Unie, zákazníky společnosti Cordial a dalšími uživateli lepidel.

(620) Na základě všech informací, které byly Komisi zpřístupněny po poskytnutí informací několika zúčastněnými stranami, Komise souhlasila s tvrzením výrobního odvětví Unie, že situaci společnosti Cordial nelze extrapolovat na celé odvětví lepidel, kde PVA představuje v průměru pouze 2 % až 5 % výrobních nákladů na hlavní použití lepidel (obalová lepidla).

(621) S ohledem na malou váhu, kterou PVA obvykle představuje v rámci nákladů na výrobky s lepidly, šetření odhalilo, že změna dodavatele, a to i při zohlednění potřeby certifikačního procesu, je pro uživatele v segmentu lepidel proveditelná, neboť dopad opatření na jejich celkové náklady by nebyl významný.

(622) Naproti tomu při pohledu na zvláštní situaci společnosti Cordial nelze dospět ke stejnému závěru. Šetření ukázalo, že hlavní část výroby této společnosti se týká suchých směsí lepidel vyráběných a prodávaných v prášku, což je ve srovnání s běžně vyráběnými kapalnými lepidly vyrobenými na bázi PVA nebo PVAc menšinový výrobek. Její zákazníci strukturovali svůj výrobní proces tak, aby mohli využívat na míru uzpůsobená lepidla společnosti Cordial a aby dosáhli konzistentní úspory nákladů na dopravu, jak je vysvětleno v 626. bodě odůvodnění. Přechod na kapalná lepidla by znamenal restrukturalizaci celého výrobního procesu.

(623) Vzhledem k tomuto inovativnímu výrobku se nákladová struktura společnosti Cordial liší od průměru ve výrobním odvětví lepidel. PVA představoval v případě společnosti Cordial alespoň [40 – 50 %] nákladů. Rozdíly jsou mimo jiné způsobeny skutečností, že podíl PVA na tunu suché směsi lepidla je vyšší než u tekutých lepidel. Vzhledem ke specifičnosti výrobku, který společnost Cordial vyvinula, by pro tuto společnost prakticky nemožné přejít na výrobky, které nejsou na bázi PVA, neboť by to znamenalo zcela přepracovat složení lepidla.

(624) Pokud jde o alternativní zdroje dodávek, přechod k výrobnímu odvětví Unie nebo jiným zdrojům po uložení opatření by pro společnost nebyl možný. Společnost se již pokusila vytvořit nová partnerství, ale kvůli své malé velikosti nebyla schopna navázat dlouhodobé vztahy s alternativními dodavateli (pro dodavatele by bylo zapotřebí dlouhodobého vztahu, aby se mohli požadavkům společnosti Cordial přizpůsobit). Společnost předložila důkazy, že se v minulosti skutečně snažila nakupovat PVA od tchajwanského výrobce, ale nemohla uzavřít žádnou dohodu, jelikož tento výrobce prodává výhradně prostřednictvím obchodníka v EU a nebyl ochoten přizpůsobit své výrobky požadavkům společnosti Cordial. Všechny tyto faktory společně s potřebou certifikace znemožňují společnosti přejít k jiným dodavatelům.

([97]) Po poskytnutí informací byl tento údaj revidován.

(625) A konečně je třeba uvést, že společnost působí na vysoce konkurenčním trhu s velmi malými ziskovými rozpětími. Za této situace z důkazů vyplývá, že společnost by nebyla schopna absorbovat dopad navrhovaného antidumpingového cla a pravděpodobně by zbankrotovala.

(626) Po poskytnutí informací vystoupilo proti opatřením rovněž několik následných uživatelů výrobků společnosti Cordial v odvětví výroby papíru a lepenky. Ti tvrdili, že podíl lepidel společnosti Cordial v jejich nákladech na výrobu byl značný (přibližně [10 % – 25 %]). Negativní dopad opatření na jejich dodavatele suché směsi lepidel by proto nepříznivě ovlivnil i je. Kromě toho by museli restrukturalizovat své výrobní zařízení tak, aby vyhovovalo použití zcela odlišného výrobku. V neposlední řadě by přechod ze suchých na kapalná lepidla znamenal také významný nárůst nákladů na dopravu (1 tuna suchého lepidla rovná se 5 až 8 tun kapalných lepidel).

(627) Komise rovněž posoudila dopad případného osvobození od cel v rámci režimu konečného užití na účinnost opatření. V tomto ohledu Komise uvedla, že tržní segment lepidel představuje 17 % spotřeby v Unii a že jediný výrobce suchých směsí lepidel, který se přihlásil, představuje pouze 4 % tohoto segmentu. Komise proto dospěla k závěru, že poskytnutí takového osvobození by nemělo negativní dopad na účinnost opatření.

(628) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise rozhodla, že dovoz PVA používaného k výrobě suchých směsí lepidel vyráběných a prodávaných ve formě prášku pro odvětví lepenky výjimečně zařadí do režimu konečného použití uvedeného v článku 254 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ([98]). Tento režim konečného použití bude přísně omezen na suché směsi lepidel a za žádných okolností se nebude vztahovat na žádné jiné výrobky (například na kapalná lepidla) vyráběné výrobci lepidel.

(629) Po druhém poskytnutí dodatečných informací společnost Cordial požádala Komisi, aby společnostem, které chtějí využít osvobození v rámci režimu konečného použití, uložila systematickou povinnost získat předchozí schválení Komisí, aby bylo zajištěno, že se tyto společnosti skutečně věnují výrobě suchých směsí lepidel.

(630) V tomto ohledu Komise objasnila, že osvobození v rámci režimu konečného použití, jak je popsáno v 628. bodě odůvodnění, se netýká konkrétní společnosti, nýbrž se nediskriminačním způsobem vztahuje na všechny výrobce suchých směsí lepidel. Kontrolu a uplatňování postupu podle článku 254 nařízení (EU) č. 952/2013 navíc provádí celní orgány členských států. Tento postup stanoví požadavky a kontroly, které zajistí, aby se výjimky omezovaly na konečné použití, jak je stanoveno. Proto není vhodné ani nezbytné, aby Komise podnikala jakékoli další kroky.

(631) Tato žádost byla proto zamítnuta.

(632) Po druhém poskytnutí dodatečných informací žadatel argumentoval proti právnímu základu a účinnosti vyloučení na základě konečného použití, jak má být použit v případě společnosti Cordial. Podle jeho názoru se společnost nezaměřuje výlučně na výrobu suchých směsí lepidel, jelikož vyrábí také tekutá lepidla a obchoduje s PVA dovezeným z ČLR, aniž by jej jakkoli transformovala.

(633) Tyto argumenty bylo třeba zamítnout. Komise posoudila dopad opatření na všechny dotčené strany a dospěla k závěru, že celkově není proti zájmu Unie uplatnit v tomto případě opatření. Jak je však vysvětleno v 622. až 625. bodě odůvodnění, bylo šetřením zjištěno, že na rozdíl od jiných uživatelů PVA by opatření nebyl schopen absorbovat jen velmi omezený okruh uživatelů. Z tohoto důvodu se Komise rozhodla použít postup podle článku 254 nařízení (EU) č. 952/2013, který je zcela v souladu s její rozhodovací pravomocí. Kromě toho se režim konečného použití bude přísně omezovat na výrobu suchých směsí lepidel a nebude zahrnovat žádné jiné výrobky, které vyrábějí nebo s kterými obchodují výrobci lepidel. Proto se osvobození od cla nebude v žádném případě vztahovat na jakýkoli nákup čínského PVA pro jakoukoli jinou výrobu nebo obchodní činnost společnosti Cordial (nebo jakékoli jiné suché směsi lepidel). Komise připomíná, že osvobození v rámci režimu konečného použití představuje pro uživatele, kteří jej chtějí využívat, zátěž, a že tito uživatelé budou pod přísnou celní kontrolou, která zajistí dodržování pravidel.

([98]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

(634) Dva dovozci, společnosti Gamma Chimica a Carbochem, jakož i jeden uživatel, společnost Far Polymers, po druhém dodatečném poskytnutí informací tvrdili, že podmínky, na jejichž základě Komise udělila osvobození v rámci režimu konečného použití výrobcům suchých směsí, se se vztahují i na ně. Společnosti proto požádaly Komisi, aby režim konečného použití rozšířila i na ně. Tvrdily, že obě – podobně jako společnost Cordial – prodávají PVA a směsi PVA ve formě prášku nebo v tekuté formě a jejich zákazníci strukturovali svůj výrobní proces tak, aby mohli používat směs PVA, kterou tyto společnosti dodávají.

(635) Komise nesouhlasila s tím, že se tyto společnosti nacházejí ve stejné situaci jako výrobci suchých směsí lepidel.

(636) Z informací shromážděných během šetření vyplynulo, že největší část PVA dováženého společnostmi Gamma Chimica a Carbochem byla jednoduše znovu zabalena a prodána konečným uživatelům. Menší množství bylo smícháno s doplňkovými látkami nebo rozpuštěno ve vodě podle požadavků zákazníků. Žádný z těchto postupů však nezahrnuje skutečnou transformaci dotčeného výrobku. Proto i v případě tohoto prodeje byly společnosti stále považovány za dovozce obchodující se zbožím vyrobeným jinými společnostmi. Režim konečného použití se použije pouze na konečné uživatele, a nikoli na zprostředkovatele. Možnost osvobození v rámci režimu konečného použití u těchto dvou výrobců tedy vůbec nepřipadá v úvahu. Na rozdíl od toho, co společnosti tvrdí, navíc šetření odhalilo, že neexistují žádné problémy se zajištěním alternativních zdrojů dodávek, protože, jak společnosti během šetření potvrdily, jejich nákupy PVA nezávisí na technických omezeních. Jak je vysvětleno v 555. a 556. bodě odůvodnění, podíl PVA na obratu dovozců se pohyboval v rozmezí od 10 % do 40 % a úroveň jejich ziskovosti byla shledána jako dostatečná pro absorpci alespoň části cel.

(637) Společnost Far Polymers působí v odvětví emulzí a polymerizace. Jak je uvedeno v 597. bodě odůvodnění, podíl PVA na výrobních nákladech uživatelů působících v tomto segmentu představoval [3 % – 7 %] celkových nákladů. Společnost Far Polymers tvrdila, že podíl PVA na tunu hotového výrobku činí [10 % – 15 %]. Procentní podíly, které uvedla společnost Far Polymers na podporu svého tvrzení, však odkazovaly na množství použitého výrobku, a nikoli na jeho podíl na výrobních nákladech. Proto zůstávají v případě společnosti Far Polymers platné závěry uvedené v oddíle 6.3.2 týkající se odvětví emulzí a polymerizace.

(638) Komise dospěla k závěru, že žádná z těchto společností nebyla v situaci, která by se podobala situaci výrobců suchých směsí lepidel. Proto byla tato tvrzení zamítnuta.

6.4. **Další připomínky po poskytnutí informací**

(639) Po poskytnutí informací několik stran, a to společnosti Ahlstrom-Munksjö, Carbochem, Cordial, Solutia, Wacker a Wegochem, zopakovalo argument, že trh Unie je vysoce závislý na dovozu a že výrobní odvětví Unie nemá dostatečnou kapacitu. Tyto strany tvrdily, že společnosti KEG i Sekisui investují do dvou návazných zpracovatelských závodů v Nizozemsku a Polsku, což zvýší jejich vlastní spotřebu, a tudíž se sníží jejich kapacita zásobovat volný trh. Uvedly také, že třetí země nejsou schůdným alternativním zdrojem, protože nemají dostatek volné kapacity. Společnost Solutia toto tvrzení po druhém poskytnutí dodatečných informací zopakovala.

(640) Na rozdíl od těchto argumentů šetření potvrdilo, že výrobní odvětví Unie má dostatečnou kapacitu pro zásobování volného trhu Unie, protože má stále k dispozici 30 000 tun volné kapacity. Kromě toho, jak je vysvětleno výše v 447. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie natrvalo nesnížilo svou výrobní kapacitu, protože pouze dočasně odstavilo z provozu dvě výrobní linky, které lze znovu v krátké lhůtě aktivovat.

(641) Pokud jde o závod v Nizozemsku, Komise konstatuje, že nejsou k dispozici informace o tom, kdy zahájí provoz. Z informací získaných během šetření navíc vyplývá, že tento závod bude získávat alespoň část jakostí PVA ze zemí mimo Unii. Pokud jde o závod v Polsku, informace obdržené po poskytnutí informací potvrdily, že bude používat převážně kopolymery, které jsou mimo definici dotčeného výrobku, a že tyto kopolymery budou odebírány ze závodů KEG mimo Unii.

(642) Argument týkající se nedostatku kapacity dodávek ze třetích zemí bylo třeba také zamítnout, neboť informace shromážděné během šetření potvrdily, že tchajwanský výrobce má stále k dispozici značné volné výrobní kapacity.

(643) Proti navrhovaným opatřením se navíc postavil uživatel v navazujících sektorech PVB a polymerizace, společnost Saint Gobain. Společnost Saint Gobain vyrábí PVB fólii pro svou výrobu automobilového a stavebního skla a nakupuje redispergovatelný prášek na bázi PVA (RPD) a kapalný disperzní polymer (LDP) pro svou výrobu sádry a malty. RDP a LDP jsou výroky uživatelů PVA aktivních v sektoru emulzí a polymerace.

(644) Společnost Saint Gobain tvrdila, že přijetí navrhovaných antidumpingových cel na PVA z ČLR by mělo významný dopad na její činnost. Vzhledem k tomu, že je uživatelem výrobků na bázi PVA, by cla negativně ovlivnila její nákupní ceny, a tedy i výrobní náklady, a podle názoru společnosti je nepravděpodobné, že by jakékoli zvýšené náklady mohly být přeneseny na zákazníky.

(645) Komise s tímto argumentem nesouhlasila. Jak je vysvětleno výše v 579. a 597. bodě odůvodnění, dopad cel na náklady a ziskovost uživatelů v sektorech PVB a polymerizace bude velmi malý, a proto bude zanedbatelný i vliv na další navazující odvětví. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

6.5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(646) Uložení opatření je jednoznačně v zájmu výrobního odvětví Unie, které PVA prodává na volném trhu. Bez opatření budou čínští výrobci i nadále prodávat PVA na trhu Unie za dumpingové ceny, a bránit tak výrobnímu odvětví Unie v obnově jeho ziskovosti.

(647) Argument předložený některými uživateli, že Unie silně závisí na dovozu, aby si udržela stabilní dodávky, je třeba zvažovat s ohledem na skutečnost, že bez výrobního odvětví Unie by Unie ztratila přibližně [50–60 %] kapacity svých dodávek ([99]) PVA.

(648) Pokud jde o uživatele v segmentech PVB a polymerizace, je důležité zdůraznit, že z Číny nakupují jen omezenou část své spotřeby PVA a že dopad jakýchkoli opatření na jejich ziskovost bude malý. Ani konkurenceschopnost odvětví papíru a lepidel obecně nebude ovlivněna, neboť PVA představuje jen malou část jejich výrobních nákladů. Na základě výše uvedeného dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody k domněnce, že by nebylo v zájmu Unie uložit konečná opatření na dovoz PVA pocházejícího z dotčené země.

7. **KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

(649) Na základě závěrů, k nimž Komise v otázce dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie dospěla, by měla být uložena konečná antidumpingová opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz dotčeného výrobku způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

7.1. **Úroveň pro odstranění újmy (rozpětí újmy)**

(650) Za účelem zjištění úrovně těchto opatření určila Komise nejprve výši cla potřebnou k odstranění újmy působené výrobnímu odvětví Unie.

(651) Újma by byla odstraněna v případě, že by výrobní odvětví Unie dokázalo pokrýt své výrobní náklady a dosáhnout takového zisku před zdaněním, jakého lze v tomto výrobním odvětví přiměřeně dosáhnout z prodeje obdobného výrobku na trhu Unie za běžných podmínek hospodářské soutěže, tj. bez dumpingového dovozu.

(652) K úrovni investic, výzkumu a vývoje a inovací za normálních podmínek hospodářské soutěže, vyjádřené jako procento obratu, bylo připočteno základní ziskové rozpětí výrobního odvětví Unie realizované před zvýšením dumpingového dovozu (2015). Protože činí méně než 6 %, byl nastaven cílový zisk na 6 %, což je minimální cílové ziskové rozpětí, jež má být uplatněno podle čl. 7 odst. 2 písm. c).

(653) Vzhledem k tomu, že nebyly podány žádné podněty podle čl. 7 odst. 2 písm. d) ohledně současných nebo budoucích nákladů, které vyplývají z mnohostranných dohod o životním prostředí a jejich protokolů, ani z uvedených úmluv MOP, nebyly k těmto stanoveným cenám nepůsobícím újmu připočteny žádné další náklady.

([99]) Volný trh a vlastní spotřeba celkem.

(654) Úroveň pro odstranění újmy poté Komise určila na základě porovnání vážené průměrné dovozní ceny spolupracujících vyvážejících výrobců v dotčené zemi zařazených do vzorku, jež byla stanovena pro účely výpočtů v souvislosti s cenovým podbízením, s váženou průměrnou cenou obdobného výrobku prodávaného v období šetření na volném trhu Unie výrobci v Unii zařazenými do vzorku, která nepůsobí újmu. Veškeré rozdíly, jež byly výsledkem tohoto porovnání, pak byly vyjádřeny jako procento vážené průměrné hodnoty dovozu zahrnující CIF. Výsledné rozpětí průměrného cenového podbízení činilo 57,9 %.

(655) Po poskytnutí konečných informací společnost Wacker tvrdila, že cena nepůsobící újmu výrobnímu odvětví Unie, kterou Komise stanovila podle jednotlivých PCN, by měla být opravena, aby se vyloučily náklady na jakosti PVA, které čínské společnosti neprodávají. Společnost také zpochybnila cílový zisk 6 %, který Komise použila ve výpočtu. Pokud jde o první tvrzení společnosti Wacker, Komise vysvětluje, že použila pouze výrobní náklady PCN výrobního odvětví Unie, pro která nalezla srovnatelná vyvážená PCN.

(656) Pokud jde o cílovou úroveň zisku, jak je uvedeno v 652. bodě odůvodnění výše, tato úroveň byla stanovena v souladu s ustanovením čl. 7 odst. 2 písm. c) základního nařízení. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(657) Úroveň pro odstranění újmy pro „ostatní spolupracující společnosti" a pro „všechny ostatní společnosti" byla definována stejným způsobem jako dumpingové rozpětí pro tyto společnosti (viz 393. a 396. bod odůvodnění).

7.2. **Konečná opatření**

(658) Na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky by měla být uložena konečná antidumpingová opatření podle pravidla nižšího cla, které stanoví čl. 7 odst. 2 základního nařízení. Komise porovnala rozpětí újmy a dumpingová rozpětí. Výše cla by měla být stanovena tak, aby byla na úrovni nižší z hodnot dumpingového rozpětí a rozpětí újmy.

(659) Konečné antidumpingové clo by na základě výše uvedených skutečností mělo mít tyto sazby vyjádřené v cenách CIF na hranici Unie před proclením:

Společnost	Dumpingové rozpětí	Rozpětí újmy	Konečné antidumpingové clo
Shuangxin Group	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopec Group	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Ostatní spolupracující společnosti	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Všechny ostatní společnosti	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) Individuální sazby antidumpingového cla uvedené v tomto nařízení byly pro dotčené společnosti stanoveny na základě zjištění vyplývajících z tohoto šetření. Proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti, odrážejí. Tyto celní sazby jsou výlučně použitelné na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR a vyráběného uvedenými právnickými osobami. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti". Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních sazeb antidumpingového cla.

(661) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních sazeb antidumpingového cla. Tato žádost musí být zaslána Komisi ([100]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje.

([100]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(662) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, mělo by se antidumpingové clo pro všechny ostatní společnosti vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

(663) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([101]) se v případech, kdy má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, jako úroková sazba použije sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

7.3. **Zvláštní doložka o monitorování**

(664) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření, které vzhledem k velkému rozdílu mezi celními sazbami hrozí, je nutno přijmout zvláštní opatření, která umožní zajistit uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Faktura musí splňovat požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není přiložena taková faktura, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti".

(665) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, není tato faktura jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států by totiž měly i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a měly by si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití nižší celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

(666) Pokud by se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

8. **POSKYTNUTÍ INFORMACÍ**

(667) Dne 3. července 2020 byly zúčastněné strany informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě byl pojat záměr doporučit uložení konečného antidumpingového cla na dovoz PVA pocházejících z Číny.

(668) Zúčastněným stranám byla rovněž poskytnuta lhůta, během níž mohly k těmto poskytnutým informacím vznést námitky. Připomínky k poskytnutí informací předložilo 17 stran. Na žádost byla uspořádána slyšení se společnostmi Kuraray, Skisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec a Wegochem.

(669) V návaznosti na připomínky obdržené v reakci na poskytnutí informací byly zúčastněné strany dne 24. července a dne 6. srpna 2020 informovány o dodatečných skutečnostech a úvahách, které nebyly součástí poskytnutí konečných informací ze dne 3. července 2020. Další připomínky byly obdrženy od výrobního odvětví Unie, od čínských vyvážejících výrobců a několika uživatelů.

(670) Na požádání byla uspořádána slyšení se společnostmi Kuraray, Skisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec a Wegochem.

(671) Připomínky podané zúčastněnými stranami byly řádně zváženy a v náležitých případech byla zjištění patřičně upravena.

(672) Výbor zřízený podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036 nevydal stanovisko a prostou většinou hlasů svých členů se postavil proti návrhu prováděcího nařízení Komise. Komise poté návrh prováděcího nařízení Komise znovu předložila odvolacímu výboru v souladu s čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) No 182/2011 ([102]).

([101]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

([102]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(673) Odvolací výbor v souladu s čl. 6 odst. 3 nařízení (EU) č. 182/2011 nevydal stanovisko.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz polyvinylalkoholu, též obsahujícího nehydrolyzované acetátové skupiny, ve formě homopolymerových pryskyřic s viskozitou (měřenou v 4% vodném roztoku při 20 °C) nejméně 3 mPa s a nejvýše 61 mPa s a se stupněm hydrolýzy nejméně 80,0 mol % a nejvýše 99,9 mol %, oboje měřeno metodou podle normy ISO 15023-2, pocházejícího z Čínské lidové republiky (ČLR), v současnosti kódu KN ex 3905 30 00 (kód TARIC 3905 30 00 91).

2. Sazby konečného antidumpingového cla použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Společnost	Konečné antidumpingové clo (v %)	Doplňkový kód TARIC
Shuangxin Group	72,9 %	C552
Sinopec Group	17,3 %	C553
Wan Wei Group	55,7 %	C554
Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze I	57,9 %	Viz příloha I
Všechny ostatní společnosti	72,9 %	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „*Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodávaného na vývoz do Evropské unie, na nějž se vztahuje tato faktura, bylo vyrobeno společností (název a adresa) (doplňkový kód TARIC) v Čínské lidové republice. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.*“ Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

4. Výrobky popsané v odstavci 1 jsou osvobozeny od konečného antidumpingového cla, pokud jsou dováženy k výrobě suchých směsí lepidel, které se vyrábějí a prodávají ve formě prášku pro odvětví lepenky. Tyto výrobky jsou zařazeny do režimu konečného užití uvedeného v článku 254 nařízení (EU) č. 952/2013 s cílem prokázat, že jsou dováženy výhradně k výše uvedenému použití.

5. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Pokud nový vyvážející výrobce z Čínské lidové republiky poskytne Komisi dostatečné důkazy, může být příloha změněna doplněním nového vyvážejícího výrobce na seznam spolupracujících společností nezařazených do vzorku, na nějž se tudíž vztahuje příslušná vážená průměrná sazba antidumpingového cla, konkrétně 57,9 %. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

(a) během období šetření (od 1. července 2018 do 30. června 2019) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Čínské lidové republiky;

(b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a

(c) buď skutečně vyvezl zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Čínské lidové republiky do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt značné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. září 2020.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

Čínští spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku

Název	Doplňkový kód TARIC
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555